VINT·I·CINC ANYS

DE CONSELLS COMARCALS
I DEL CONSELH GENERAU D'ARAN

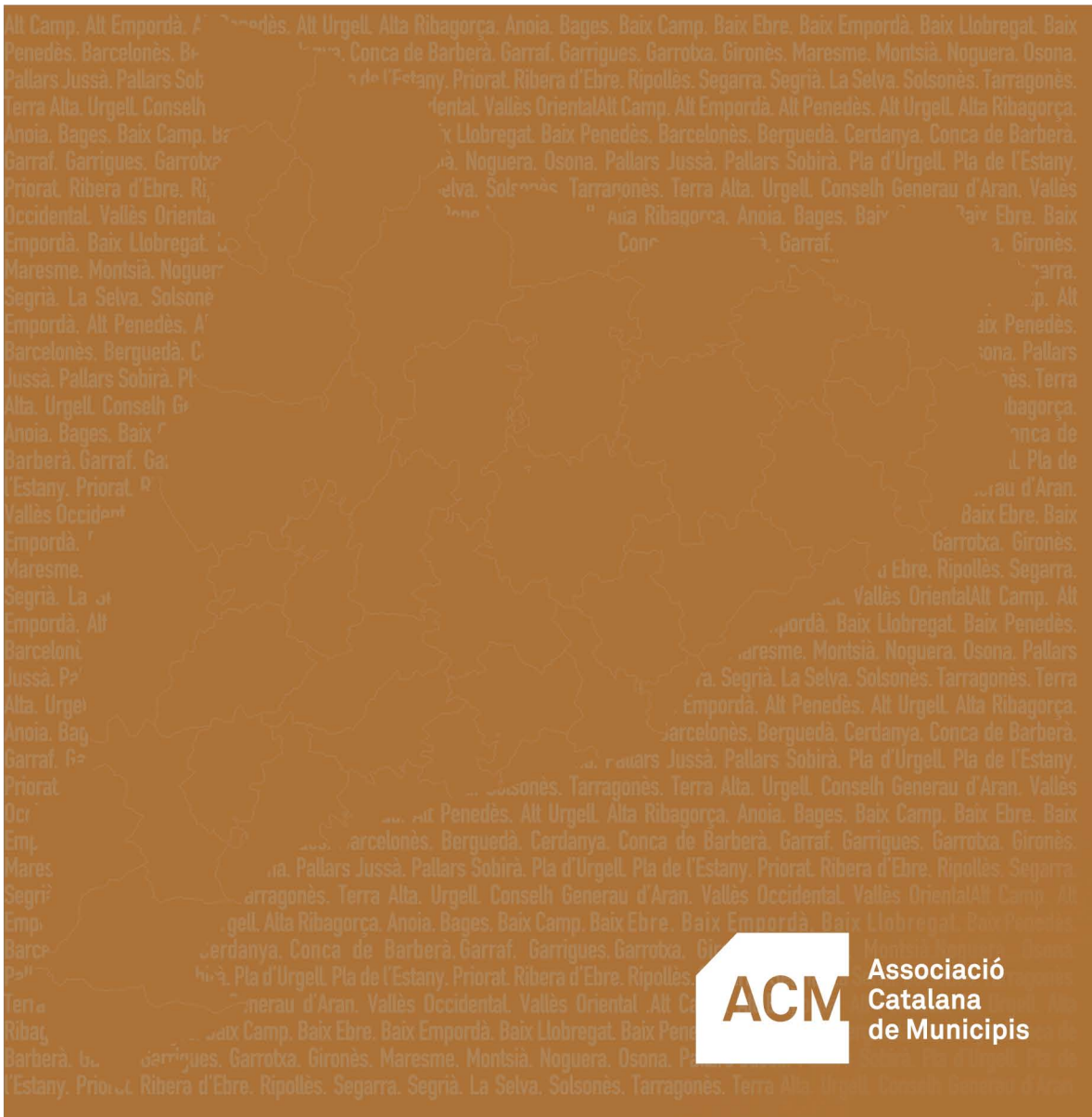

ACM Associació Catalana de Municipis

VINT-I-CINC

Alt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià.Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès Oriental. Alt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià.Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès Oriental .Alt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià.Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès Oriental. Alt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix

25 ANYS

Consells Comarcals i del Conselh Generau d'Aran

Edita: Associació Catalana de Municipis i Comarques
C/ València, 231 6a planta
08007 Barcelona

Agraïment per la seva col·laboració als Consells Comarcals i al Conselh Generau d'Aran

Redacció: Anna Figuera
Correcció: Marta Costa
Fotografies: Elaine Fagundez i ACN
Maquetació: Departament de comunicació de l'ACM
Disseny de portada: Grupo Nozze

Dipòsit legal: B-31541-2014

Barcelona, febrer de 2015

Índex

Alt Camp	14
Alt Empordà	16
Alt Penedès	18
Alt Urgell	20
Alta Ribagorça	22
Anoia	24
Bages	26
Baix Camp	28
Baix Ebre	30
Baix Empordà	32
Baix Llobregat	34
Baix Penedès	36
Barcelonès	38
Berguedà	40
Cerdanya	42
Conca de Barberà	44
Garraf	46
Garrigues	48
Garrotxa	50
Gironès	52
Maresme	54
Montsià	56
Noguera	58
Osona	60
Pallars Jussà	62
Pallars Sobirà	64
Pla d'Urgell	66
Pla de l'Estany	68
Priorat	70
Ribera d'Ebre	72
Ripollès	74
Segarra	76
Segrià	78
Selva	80
Solsonès	82
Tarragonès	84
Terra Alta	86
Urgell	88
Val d'Aran	90
Vallès Occidental	92
Vallès Oriental	94

Artur Mas, president de la Generalitat

La celebració dels primers 25 anys de vida dels consells comarcals evidència la voluntat de pertinença i el sentiment d'arrelament al territori. I posa de manifest que, més enllà de les necessitats administratives, són els pobles qui mantenen viu l'esperit històric de les comarques. Esperit que es troba vinculat als lligams naturals, tradicionals, geogràfics, i fins i tot climàtics.

És esperençador veure que els pobles, a través dels seus ajuntamnets construeixen les administracions, i són ells qui les doten de caràcter i d'utilitat. Amb aquesta voluntat de ser és com edificarem la Catalunya del futur.

L'any 1987 es va restaurar la divisió comarcal de Catalunya prenent com a base les 'comarques' naturals o històriques, però adaptant-les a les necessitats funcionals i administratives del moment. Naixia, així, l'actual configuració comarcal, que vincula la tradició i la història els interessos de les comunicacions, i les relacions econòmiques i mercantils del territori. Com es deia en el pròleg del llibre *La divisió territorial de Catalunya: selecció d'escrits de geografia de Pau Vila*, "No hi ha dubte que, des del Decret de Nova Planta, a Catalunya s'ha maldat per assolir dues coses: el reconeixement de la unitat nacional catalana i el dret dels catalans a ordenar el seu territori en la forma que es considerés avinent". La base de l'activitat dels consells comarcals és justament la voluntat de gestionar allò que ens és comú i de facilitar la vida dels ciutadans.

Els consells comarcals, al llarg d'aquests vint-i-cinc anys, heu sabut consolidar la vostra tasca principal de gestió comuna dels serveis bàsics que reben els ciutadans. Us agraeixo que hagueu contribuït decisivament a l'equilibri territorial del país i a què els serveis que reben les persones arribin a tots i a tot arreu, amb nivells de qualitat molt similars.

Per altra banda, els consells comarcals, juntament amb els ajuntaments, com a administració més propera al ciutadà, heu estat les administracions públiques que més han hagut d'adaptar-se a les necessitats d'una societat en constant evolució, com la nostra. Per això, hem de valorar que, en moments difícils per a la gestió pública, hagueu sabut assumir nous reptes, com la introducció de nous mecanismes de participació ciutadana en les decisions púbilques, la gestió de la sostenibilitat ambiental, l'impuls de les Tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) o la posada en marxa de mesures de reactivació econòmica i la creació d'ocupació.

En els últims anys, a més, la situació del país també ha exigit un esforç col·lectiu molt important. Després de l'aprovació de l'Estatut d'autonomia, calia desplegar la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de règim local, per evitar la imposició de models que no ens són propis, per garantir la sostenibilitat financera dels ens locals i, al mateix temps, per simplificar estructures administratives i evitar duplicitats.

En aquest context, el Govern ha regulat el règim jurídic dels ens locals, i ha definit i coordinat la seva interrelació. Vull aprofitar l'avinentesa per agrair la col·laboració de les administracions locals amb la redacció de la nova Llei de governs locals, que ha de veure la llum ben aviat, com a resultat d'un procés participatiu plural amb el territori, que s'ha compromès amb les necessitats del país.

Aquesta llei és la primera d'un conjunt de mesures que el Govern pensa emprendre i que configuraran el règim jurídic dels ens locals a Catalunya. Consells comarcals i municipis sempre han estat motor de defensa de l'autogovern i Catalunya necessita que continuïn sent-ho.

Us desitjo que gaudiu plenament de la commemoració d'aquests primers 25 anys d'activitat i que continueu treballant de valent per assolir els vostres objectius. Com sempre, el Govern estarà al vostre costat perquè pugueu continuar servint el municipalisme i perquè pugueu desenvolupar la coordinació, cooperació i assessorament als municipis dins del nou marc de la llei.

Joana Ortega, vicepresidenta de la Generalitat

L'any 1987 el Parlament de Catalunya sancionava la Llei d'organització comarcal de Catalunya, que establia les bases de l'organització territorial del país en comarques i del sistema d'elecció i d'organització interna dels seus òrgans de govern. Dos anys després, es constituïen oficialment els consells comarcals, dels quals aquest any commemorem els seus primers vint-i-vinc anys d'existència.

La trajectòria dels consells comarcals, que avui es troba totalment consolidada, es fonamenta en els principis de subsidiarietat i de proximitat, així com en els principis de lleialtat institucional i d'equilibri territorial.

Al llarg d'aquests anys, els consells comarcals han sabut escoltar les necessitats més bàsiques dels municipis i els han ofert el seu suport per tal d'homogeneïtzar la qualitat dels serveis que rep la ciutadania. D'aquesta forma, la cohesió, tant en termes territorials com socials, ha esdevingut un dels elements definidors del caràcter dels consells comarcals.

D'ençà de la recuperació democràtica i del restabliment de les institucions de govern catalanes, l'administració, a la llum de les polítiques públiques que s'impulsaven des del Govern de la Generalitat, ha servit els interessos de la ciutadania, tractant de ser fidel a la història i les tradicions del país. Així mateix, les administracions locals catalanes també han jugat un paper important en l'enfortiment democràtic i en la consolidació identitària.

Durant molts anys, els ens locals han hagut de fer front a l'absència d'un marc jurídic propi i a la inadequació entre el finançament rebut i els serveis a què havien de fer front. Era necessària una reforma del marc legal dels ens locals. Reforma que es va fer del tot imprescindible després de l'aprovació de l'Estatut l'any 2006, el qual atorgava la competència exclusiva en matèria de règim local a la Generalitat. I, en l'actual situació d'insuficiència financera, ha esdevingut l'eina idònia per dotar els ens locals dels mitjans adequats per a la prestació de serveis públics.

Per aquest motiu, el Govern va endegar un Projecte de reforma integral de l'Administració local basada en els principis de sostenibilitat i suficiència financera, estabilitat pressupostària, subsidiarietat, no duplicitat, transparència i major democràcia interna. El repte consistia a garantir la suficiència financera dels ens locals i, al mateix temps, simplificar estructures administratives i evitar duplicitats.

Com a responsable de la cooperació amb els governs locals, vull destacar i agrair la tasca desenvolupada pels consells comarcals, que han fet costat sempre al municipalisme i, especialment, als ajuntaments més petits. Aquest suport als ajuntaments menys poblats ha estat possible gràcies, en bona part, als serveis mancomunats que presten els consells i que els ha assegurat el manteniment de la cartera de prestacions essencials i un constant suport tècnic i legal, a més de substancials estalvis fruit de l'aplicació d'economies d'escala.

Com a ens garants de la provisió de serveis i prestacions, els consells no tan sols s'han limitat a oferir serveis bàsics, sinó que han arribat a àmbits com la infància, l'ocupació, l'impuls de les noves tecnologies en l'àmbit local, la sostenibilitat o la igualtat de gènere. I tot això gràcies a la tenacitat i al treball de regidors i alcaldes que s'han posat al capdavant dels òrgans de govern comarcals, i que han aconseguit impulsar projectes conjunts que no haurien estat possibles sense un instrument que actués per l'interès comú d'un territori.

Cal posar en especial relleu, també, la generositat dels consells comarcals i les persones que els representen, a l'hora de donar suport als necessaris canvis legislatius que han de garantir, d'una banda, la consolidació d'aquests ens com l'òrgan referent de prestació mancomunada de serveis municipals, i de l'altra, la seva viabilitat econòmica i política, adaptant-los a les noves necessitats, i als nous temps i exigències.

La nova Llei de Governs Locals, que es troba ja en les darreres fases de tramitació parlamentària, establirà les bases del règim local a Catalunya. La llei ve avalada per un minuciós estudi de les necessitats del món local i un ampli consens polític i territorial, i constitueix el marc jurídic amb el qual s'ha reservat als consells comarcals un rol capital com a principal ens de prestació mancomunada de serveis als municipis.

Però també som conscients que els consells comarcals han de poder disposar del finançament suficient per poder garantir aquests serveis amb el màxim de qualitat. I és per això que en la futura Llei de finances locals, de la qual el Govern ja ha aprovat la memòria preliminar, es proposa un canvi de model per contribuir a aquesta suficiència financera. Tota una aposta política, en definitiva, per al futur dels consells comarcals i la seva contribució al bon funcionament de l'engranatge del món local català, i del benestar, el dinamisme i el projecte col·lectiu del nostre país.

Us desitjo que gaudiu d'aquesta commemoració i que aquests primers vint-i-cinc anys de vida al servei del territori no siguin la culminació de res, sinó el punt de partida d'una llarga activitat dels consells comarcals. Sabeu que compteu amb el suport i la col·laboració del Govern per assolir les vostres fites i per compartir les vostres inquietuds.

Miquel Buch, president de l'ACM

Els consells comarcals del nostre país estan d'aniversari. Un aniversari que volem que serveixi per posar en valor la tasca que duen a terme des de fa 25 anys aquests governs de les nostres comarques.

L'any 1987 es constituïa la comarca com a entitat local en la divisió territorial pròpia del nostre país, i des d'aleshores, els consells comarcals han treballat anant de la mà amb els ajuntaments per oferir, des de la proximitat, els millors serveis per a les persones.

Cal reconèixer als consells comarcals la seva tasca per garantir l'equilibri territorial i evitar la discriminació en funció del lloc de residència. El nostre país el composen una àmplia varietat de pobles i ciutats, i aquesta és una de les nostres riqueses. Catalunya són 947 municipis amb les seves característiques i les seves necessitats i els consells comarcals són claus per garantir que tots aquests municipis tinguin els serveis que es mereixen, independentment del seu tamany o la seva situació geogràfica.

Els consells comarcals, també, garanteixen el progrés de pobles i ciutats, l'equilibri territorial i la cohesió social i això cal posar-ho en valor i atorgar-li el reconeixement que es mereix.

Per això, des de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, en concret des del Fòrum Comarcal de la nostra entitat, que inclou els 41 consells comarcals del nostre país, hem volgut mostrar la seva realitat amb aquesta publicació, on amb les aportacions de tots els presidents i presidentes de totes les comarques del nostre país podem conèixer el dia a dia d'aquests ens locals, i alhora, el dia a dia i les característiques i peculiaritats de totes i cadascuna de les comarques catalanes.

Gràcies als consells comarcals tot el nostre país ha pogut tenir serveis eficients, factibles i possibles i aquesta realitat cal que la reconegui la futura Llei de Governs Locals de Catalunya, que esperem que defineixi les competències i les tasques de les comarques per garantir que tots puguem viure en un país igualitari i amb les mateixes oportunitat per a tot el territori.

Acabo donant les gràcies a totes les persones, ja siguin electes o treballadors públics, que dia a dia ofereixen el millor de sí mateixos al servei de les persones, i al servei dels seus pobles, ciutats i comarques del nostre país.

Jordi Xargay, president del Fòrum Comarcal

Fa 25 anys que es van constituir els primers consells comarcals, i aquesta efemèride és un orgull per a tots aquells que, al llarg d'aquest quart de segle, hem cregut en la realitat comarcal i hi hem treballat per fer-la possible. Som moltes i molts els que hem format i formem part de tot aquest engranatge, i que creiem que la comarca és necessària com a entitat bàsica territorial d'organització i de funcionament per al nostre país.

Cal recordar-ho: la comarca i el Consell Comarcal han contribuït a donar cobertura a multitud de prestacions i a fer de l'Administració catalana una institució propera al ciutadà, ja que ha facilitat la igualtat d'oportunitats i de serveis per a tot el territori.

Les comarques tenen un doble sentit que dobla el seu valor; un com a ens local, i l'altre com a ens històric, social i identitari, que va més enllà d'una simple concepció com a administració. Les comarques formen part del nostre fet diferencial com a nació, però a més, formen part de la identitat de les diverses parts i realitats geogràfiques en què es divideix el nostre país.

Aquest model comarcal es troba en un moment clau, ja que tenim una Llei de Governs Locals a punt d'aprovar-se i que ha de resoldre els problemes que han patit aquestes institucions des del començament. Volem que la comarca tingui una configuració oberta que permeti adaptar-la a les realitats existents del nostre país. En primer lloc, ha de tenir un finançament adequat perquè el Consell Comarcal pugui garantir la prestació de serveis en el seu territori, i també, ha de tenir competències pròpies que es puguin adaptar segons territori, població i altres característiques particulars.

També volem uns òrgans de govern de l'entitat eficients. El Consell d'Alcaldes garanteix la participació de tots els ajuntaments al ens comarcal, però cal que hi hagi una comissió executiva reduïda que representi la majoria política de la comarca per gestionar el dia a dia.

Totes les opinions, realitats i necessitats dels consells comarcals del nostre país les podeu trobar en aquest llibre on es recullen les opinions dels 41 presidents i presidentes dels consells comarcals de Catalunya sobre els temes que ens preocupen.

Però a més, aquesta publicació també volem que sigui un reconeixement a la tasca feta durant aquest 25 anys pels consells comarcals, que tot i ser l'administració més jove, al llarg d'aquest temps ha deixat un pòsit prou important per pensar que les comarques i els consells comarcals han contribuït de manera molt directa al progrés del nostre país, aportant serveis al ajuntaments i qualitat de vida a la ciutadania visqui on visqui.

Acabo fent un agraïment a tots els presidents i presidentes comarcals per les seves aportacions, i fent una petició: que la futura Llei de Governs Locals de Catalunya tingui molt present aquesta realitat comarcal i administrativa imprescindible per construir un nou país.

Consell Comarcal de l'Alt Camp

El 9 de març de 1988 es constitueix el Consell Comarcal de l'Alt Camp. L'acte se celebra al Saló de Sessions de l'Ajuntament de Valls. La constitució del nou ens d'àmbit comarcal té lloc paral·lelament a totes les comarques de Catalunya, segons les directrius del conjunt de lleis conegudes globalment com a Llei d'ordenació territorial (LLOT). El Consell Comarcal de l´Alt Camp el formen 19 consellers comarcals. Compta amb 23 municipis i una entitat municipal descentralitzada. La capital de comarca és Valls. Actualment, Joan Josep Raventós, alcalde de Bràfim, és el president del Consell Comarcal de l'Alt Camp.

Quins han estat els encerts dels consells comarcals en aquests darrers 25 anys?

El principal encert dels consells comarcals en general és haver sabut demostrar que hi ha tot un seguit de serveis que, mancomunadament, poden servir en el futur per evitar que els municipis perdin la seva pròpia identitat. És a dir, els consells permeten fer una gestió conjunta de tot allò que individualment pot arribar a ser deficitari ja que és més problemàtic d'oferir.

De què se sent més satisfet?

Del que em sento més satisfet és d'haver aconseguit que durant tots aquests anys els consells comarcals hagin aconseguit aquesta unió entre els municipis sense discriminar-se els uns als altres i sense trepitjar-se entre ells. El més positiu és justament això, que la feina que han fet els consells comarcals hagi servit per poder treballar conjuntament sense que hi hagi aquesta mancança de sensibilitat entre uns pobles i uns altres. Quan parles de pobles petits sempre costa trobar aquest equilibri.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

Els consells comarcals han ajudat a conservar aquest sentiment de pertinença a la comarca perquè en algunes comarques hi havia hagut una mica la tendència a apropar-se a la capital de l'antiga província, de la demarcació o a altres llocs per proximitat més turística o per altres lligams. En canvi, les capitals de comarca que han sabut exercir de capital de comarca han pogut atraure una altra vegada tots els municipis d'aquestes comarques entorn de la seva capitalitat.

Quines són les iniciatives més rellevants que ha portat a terme el Consell Comarcal de l'Alt Camp?

Hi ha un seguit de serveis que crec que són fonamentals perquè es puguin exercir des del Consell Comarcal. Són tots aquells serveis que els municipis petits per sí sols difícilment podrien suportar, com ara la recollida d'escombraries, la gestió de la aigües residuals, serveis d'assessorament als municipis, tot el que són serveis tècnics, serveis mediambientals, serveis urbanístics, i fins i tot serveis d'assessorament, secretaria, etc. Després n'hi ha uns altres que també són fonamentals i que són els serveis socials, una de les principals tasques que s'ha sabut donar des dels consells comarcals. I un altre que també és bàsic a nivell de les comarques amb molts municipis petits és el que gira entorn de l'ensenyament. És a dir, el transport, els menjadors, i altres activitats paral·leles a l'ensenyament com ara els esports, la música, les escoles d'idiomes, etc. Elements que crec que són un servei que s'ha de potenciar encara molt més des del nivell del Consell Comarcal per aglutinar tot el que és la comarca.

Què es pot fer per què els municipis puguin aprofitar més els serveis que ofereix el Consell Comarcal?

Els municipis de la comarca, sobretot els més petits, encara els falta conèixer amb més profunditat el Consell Comarcal per a què es donin compte de quin és el potencial que ofereixen. La manca de dotació econòmica potser no ens ha permès donar a conèixer suficientment quina és la seva feina. Estem treballant una mica a l'ombra i molts serveis que estem oferint només els coneix realment aquell ciutadà que utilitza aquest servei.

Per veure l'entrevista:

President:	**Joan Josep Raventós Coral**
Pàgina web:	**www.altcamp.cat**
Territori:	**538 km²**
Municipis:	**23**
Capital:	**Valls**
Població:	**44.771 habitants**
PIB (milions d'euros):	**1.087**
Demarcació:	**Tarragona**

"El futur industrial a l'Alt Camp té molt de potencial perquè ens trobem en un lloc idoni. Som l'enclavament que uneix l'interior amb les comarques més al nord"

La tasca realitzada pels consells comarcals no és, doncs, prou coneguda?

Moltes vegades només es coneix la tasca dels consells comarcals quan els ciutadans venen derivats dels seus municipis. La capital de la comarca i les comarques que tenen municipis grans ja ofereixen molts d'aquests serveis i, a més a més, tenen els seu mitjans per donar a conèixer aquesta oferta. En canvi, els municipis petits no tenim els mitjans com per publicitar tota aquesta tasca que estem realitzant. I per això costa una mica més d'arribar al ciutadà. Moltes vegades hi ha ciutadans que recriminen que crear consells comarcals només va servir per crear un nou nivell de despesa dins de l'Adminstració, però estan molt equivocats perquè realment el que estem fent és suplir i abaratir un cost que, municipi a municipi, seria molt més car i molt més dubtós de realitzar-lo amb unes condicions suficientment adequades.

Les comunicacions són un dels principals problemes en les comarques d'interior?

És un problema, però els consells comarcals difícilment tenim cap potestat per resoldre els dèficits de comunicació, ja que no depenen de nosaltres. L'Alt Camp té un problema amb l'Administració central perquè no ens acaba l'eix que ens ha de comunicar amb l'interior de Catalunya. El dia que nosaltres puguem resoldre aquest problema -que no tan sols afecta a l'Alt Camp, sinó que afecta a tota la demarcació de Tarragona- haurem millorat molt la connectivitat, sobretot industrial, amb l'interior de Catalunya i la connexió amb la resta d'Espanya.

Han pogut aturar la línia de Molt Alta Tensió (MAT) que havia d'unir Escatron amb la Secuita…

Personalment no sé si és necessari el transport d'aquesta quantitat de potència elèctrica cap a la nostra comarca però, evidentment, si els informes tècnics de la Generalitat no creuen que sigui necessària, penso que ja tenim prou instal·lacions elèctriques que ens traspassen i que ens trinxen la comarca com per fer-ne una altra. Jo crec que el que s'ha de buscar és gestionar millor els serveis que hi ha en aquest moment i analitzar si realment convé o no aquesta línia. Per la nostra part estem disposats a donar suport a tots aquells municipis pels quals passa aquesta línia i si realment no convé, no s'ha de fer, i s'ha de buscar la manera de potenciar les instal·lacions elèctriques que ja tenim en aquest moment.

Per on passa el futur de la comarca?

El futur industrial a l'Alt Camp té molt de potencial perquè ens trobem en un lloc idoni. Som l'enclavament que uneix l'interior, les comarques més del nord, de Barcelona o de la resta de Catalunya i, sobretot, tota la petroquímica i tot el sud de Catalunya. Estem al mig, és un eix. A més, estem suficientment a prop dels grans centres de producció, però també una mica allunyats per permetre que en aquest moment encara hi hagi molt sòl per utilitzar industrialment. El que passa és que també hem de vetllar per no espatllar aquesta comarca nostra que eminentment és una comarca agrícola amb molt potencial turístic. El que s'ha de procurar és que aquesta indústria s'ubiqui en el lloc adequat de la comarca. Hi ha suficient terreny industrial, ben ocupat i ben distribuït i ben gestionat, com perquè no haguem de continuar fent malbé la resta de la nostra comarca.

Alberg de Joventut

Planta de transferència de residus

Servei de transport al Consell de l'Alt Camp

Consell Comarcal de l'Alt Empordà

L'Alt Empordà i va heretar la voluntat dels municipis de la comarca de coordinar alguns dels seus serveis. L'Alt Empordà és una comarca extensa i és la que té més municipis de tot Catalunya; un total de 68, la majoria molt petits, amb menys de 500 habitants. La capital és Figueres. El paisatge és molt divers: una Costa Brava nord feréstega, amb una plana agrícola molt rica i quatre parcs naturals. El president del Consell Comarcal de l'Alt Empordà és Xavier Sanllehí.

Quins són els encerts dels consells comarcals en aquests darrers 25 anys?

Considerem que la tasca que s'ha fet i la que procurem fer de cara a un futur és essencial per a l'estructura organitzativa del país. És a dir, és un nivell d'administració molt proper al que serien els ajuntaments i a la ciutadania i que alhora relliga molt el que és l'estructura natural més idònia a nivell geogràfic per gestionar determinats serveis. El que fem, principalment, és procurar donar serveis als ajuntaments, però també tenim algunes competències –qüestió que crec que s'ha de clarificar– que exercim depenent de les necessitats de cada territori. Per tant, hi ha diversitat entre diferents consells comarcals. El que procurem és optimitzar els recursos i intentar ser més eficaços i, donat que ens movem en un àmbit molt ben delimitat, s'ha d'intentar evitar la dispersió i la llunyania i basar-nos en la proximitat. A l'Alt Empordà tenim aquesta homogeneïtat i els 68 municipis, molts d'ells molt petits, es recolzen moltíssim en els serveis que prestem i els ajudem a tirar endavant, perquè són ajuntaments amb poca infraestructura, ajuntaments que per les seves pròpies singularitats els és difícil arribar al ciutadà.

De què se sent més satisfet?

El Consell Comarcal de l'Alt Empordà es pot sentir satisfet d'aquesta prestació de serveis de proximitat. Nosaltres donem assessorament tècnic als diferents ajuntaments, gestionem temes com són els residus, l'abocador comarcal…, si no ho féssim nosaltres difícilment es podria fer. Fem polítiques a nivell mediambiental, polítiques de promoció econòmica, etc. Estem treballant precisament per, d'alguna manera, donar una visió conjunta del què és tot l'Alt Empordà. De fet, anem coordinats amb altres comarques veïnes, com el Baix Empordà, precisament per aquest origen comú que tenim els dos Empordans. A vegades parlem que històricament hem anat dividits, Alt i Baix, però la nostra identitat és la mateixa: l'Empordà en sí. I ara, d'un temps cap aquí, és una marca que estem potenciant i treballant, la marca Empordà en el seu conjunt. Els consells comarcals hem contribuït precisament a ajudar a potenciar aquests elements que ens diferencien o ens identifiquen. Tenim oli, tenim paisatge, tenim turisme, però també altres productes com poden ser els bons vins, que compartim també amb el Baix Empordà.

En aquest sentit, caldria unir Baix i Alt Empordà per crear una sola marca?

No és tracta d'unir administrativament els dos consells comarcals perquè tenim les nostres diferències i les nostres singularitats. Ara bé, és cert que compartim moltes qüestions i ara el que procurem precisament és això. No es tracta de dir la marca Alt Empordà, turisme Alt Empordà o turisme Baix Empordà. En la promoció d'aquesta zona del país volem anar conjuntament perquè l'objectiu és que des d'arreu de Catalunya i des de fora es conegui l'Empordà com una unitat geogràfica.

El consell comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença a la comarca?

El sentiment de pertinença d'aquesta comarca no depèn del Consell Comarcal. És un sentiment que ja ens ve de segles enrere. Aquí els fonaments són l'antic Comtat d'Empúries, que a l'Edat Mitjana ja era un comtat independent, molt guerrer, que havia tingut tant les seves diferències com aliances amb el Comtat de Barcelona, però que va mantenir la seva personalitat fins ben entrat el segle XV. Això sí que és una de les qüestions, la històrica, la que ens ha fet sentir, o que ens ha potenciat aquest sentiment de pertinença als empordanesos. La tramuntana podria ser un altre element que segurament ens identifica molt. El Consell Comarcal l'únic que ha fet aquí és recollir una cosa que surt del territori, del sentiment de la gent.

Quines són les iniciatives més rellevants del Consell Comarcal de l'Alt Empordà?

Nosaltres vàrem ser pioners en matèria de recaptació tributària, cosa que ara això s'ha delegat a la Diputació de Girona o a l'òrgan de recaptació Xaloc. Però un problema que teníem aquí a l'Alt Empordà era l'abocament de residus. Ens vàrem posar d'acord i ara és el Consell

Per veure l'entrevista:

President:	**Xavier Sanllehí Brunet**
Pàgina web:	**www.altemporda.org**
Territori:	**1.357,5 km²**
Municipis:	**68**
Capital:	**Figueres**
Població:	**141.351 habitants**
PIB (milions d'euros):	**3.240,4**
Demarcació:	**Girona**

"Si el Consell Comarcal de l'Alt Empordà hagués de desaparèixer, inventaríem una altra cosa al territori. Ens posaríem d'acord els 68 municipis i crearíem la Mancomunitat de l'Alt Empordà"

Comarcal qui gestiona un abocador molt important per a tota la comarca. Estem treballant perquè aquesta gestió sigui molt millor i que tota la gestió de residus sigui mediambientalment molt més acurada i sostenible del que ho és ara. Després hi ha qüestions menors, com ara els assessoraments tècnics als ajuntaments. Des de fa un temps gestionem també la borsa d'habitatges socials i estem portant pràcticament tots els serveis socials de la comarca, exceptuant Figueres, que per tenir més de 20.000 habitants té els seus serveis d'atenció primària i de serveis socials. Així mateix, gestionem el transport escolar. Traslladem a nens dels 68 municipis als diferents centres d'ensenyament de tota la comarca, amb una quantitat de rutes i d'autobusos que es mobilitzen cada dia de manera impressionant. És una feina complexa, però el més important és que ara per ara la gent se sent satisfeta i, per tant, podem dir que aquí s'està fent una bona feina.

El sector turístic i de serveis és el principal motor de l'Alt Empordà. Ara bé, també és clau la indústria primària…

Des de fa molts anys, el sector turístic és el sector clau de l'Alt Empordà. Crec que aquest factor s'ha de continuar potenciant, però potser des d'una vessant diferent a la del boom turístic. És a dir, no estem per la construcció massiva a la costa; això s'ha limitat moltíssim. Les administracions, ajuntaments, consells comarcals o, fins i tot institucions supramunicipals –podríem parlar també de la Generalitat–, tenim clar cap a on hem d'anar pel que fa el turisme. La prova és el que s'ha fet durant aquests anys: protegir espais molt interessants, crear parcs naturals i treballar molt amb productes de la terra. Per què? Perquè els tenim i creiem que la nostra promoció turística havia d'anar cap a realçar aquests valors. L'Empordà no és turisme de sol i platja, només. És també turisme de parcs naturals i de rutes cicloturístiques, etc. Una cosa que hem cuidat molt els consells comarcals és l'enologia. Anys enrere, els vins de l'Empordà eren vins pocs considerats. Els diferents cellers i la denominació d'origen han treballat per millorar aquesta qualitat i ara tenim vins molts d'ells premiats perquè han potenciat moltíssim la qualitat. També tenim l'oli, un altre producte estrella, el de denominació d'origen Empordà, amb la varietat argudell, que no es conrea a cap altre lloc de Catalunya. Amb d'altres també, la verdal, que és la pròpia de Cadaqués, la corivell i també l'arbequina, que evidentment es conrea a molts altres llocs de Catalunya. Però l'argudell és la que ens fa realçar aquest caràcter tan empordanès de l'oli de l'Empordà. Tot aquest conglomerat d'atractius se suma al potencial que tenim a la costa pel que fa a l'allotjament i la gastronomia. No ens oblidem que aquí hem tingut durant molts anys El Bulli i ara, a més, amb un projecte molt atractiu com és el Bullifoundation. Això va acompanyat de les grans zones de turisme nàutic, com els ports esportius de Roses, d'Ampúriabrava o de l'Escala. A l'Alt Empordà hi ha de tot. Tenim muntanya, perquè podem anar a passejar pel Parc Natural de l'Albera i perdre'ns pels meravellosos boscos d'alzines, o banyar-nos a la platja de la Rubina o a la de Can Comes dels Aiguamolls de l'Empordà, una platja feréstega, salvatge, o una platja urbana com pot ser la de Roses. Tenim tots aquests punts que fan que hi hagi un equilibri a la nostra oferta de territori i de turisme que realment és per enamorar-se de l'Alt Empordà.

Tots els consells comarcals són necessaris?

M'he trobat molts alcaldes que es posen les mans al cap per un debat que, tinguem-ho clar, ve de Barcelona. És fruit del desconeixement perquè la realitat del país és una altra. A Barcelona i rodalies, possiblement, no calguin consells comarcals perquè ja tenen administracions molt potents i es poden produir duplicitats. Si el Consell Comarcal de l'Alt Empordà hagués de desaparèixer estic convençut que ens inventaríem una altra cosa al territori. Ens posaríem d'acord els 68 municipis i crearíem la Mancomunitat de l'Alt Empordà. En aquest sentit, voldria fer un clam i dir que els qui legislen a Barcelona trepitgin una mica més el territori, ens escoltin i veuran que no podem fer una estructura organitzativa homogènia per a tot el país. S'han de tenir en compte aquestes singularitats i allà on hi hagi un consell comarcal no cal tocar-lo. En el cas de l'Alt Empordà, no crec que hi hagi ningú, ni ciutadans ni alcaldes, que qüestionin la seva existència.

Deixalleria de tractament de residus

Façana posterior del Consell Comarcal

Camió de recollida de residus

Consell Comarcal de l'Alt Penedès

El Consell Comarcal de l'Alt Penedès és un organisme de l'Administració local creat –com la resta de consells comarcals– en compliment de la Llei 6/1987, sobre l'organització comarcal de Catalunya, aprovada pel Parlament de Catalunya el dia 4 d'abril d'aquell any. El Consell Comarcal de l'Alt Penedès es va constituir el 9 de març de 1988 a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès. En funció del nombre de residents a la comarca, el Consell Comarcal de l'Alt Penedès té 33 consellers comarcals, escollits entre els regidors dels 27 ajuntaments de l'Alt Penedès. El president és Francesc Olivella, alcalde de Les Cabanyes. L'Alt Penedès és una comarca situada a cavall entre les ciutats de Barcelona i Tarragona, al bell mig de la Via Augusta. Forma part d'un territori més ampli, el Penedès, que conforma les quatre comarques de l'Alt Penedès, Baix Penedès, Garraf i Anoia.

Quins han estat els encerts dels consells comarcals en aquests darrers 25 anys?

Els consells comarcals han jugat un paper molt important, sobretot en comarques que tenen molts municipis. En el cas de l'Alt Penedès, amb 27 municipis, quatre de grans i la resta petits, juga un paper essencial de dinamització de la pròpia comarca. De no ser així, ens podríem trobar que, en comarques com l'Alt Penedès, les poblacions grans acabarien portant el lideratge -que el porten-, però els municipis petits quedarien molt apartats. Per tant, els consells comarcals han gestionat i generat tots aquells serveis que els municipis petits no poden donar, han jugat aquest paper de mancomunació de serveis i d'ajudar precisament a aquests municipis petits a no quedar-se despenjats de la pròpia sistemàtica social que tenim implantada en el nostre territori. Hi ha un aspecte important que penso que el Consell Comarcal de l'Alt Penedès ha liderat que és, en el nostre àmbit i en la nostra idiosincràsia de la comarca, el procés vitivinícola, que tot i no ser el primer sector econòmic, necessita institucions supramunicipals per poder coordinar-se. Els alcaldes, i jo ho sóc, tenim sovint el costum o la mania de mirar-nos el melic i prioritzar el nostre municipi. Ho hem de fer, però també hem de ser capaços de mirar per sobre d'això. En aquest sentit, els plenaris de consells comarcals amb consellers serveixen perquè hi hagi projecte territorial, projecte de comarca. En això, a l'Alt Penedès ens n'hem sortit.

Quins són els serveis que ofereix el Consell Comarcal de l'Alt Penedès?

Pràcticament tots els serveis socials de la comarca els ofereix el Consell Comarcal. Només Vilafranca del Penedès els dóna directament. I quan parlo de serveis socials em refereixo, també, a les treballadores socials, la Llei de la dependència, les ajudes socials, etc. Un altre servei bàsic és el de l'educació. Seria molt difícil que els municipis petits poguessin gestionar el transport escolar i els menjadors escolars. Però del que estem realment molt orgullosos al Consell Comarcal de l'Alt Penedès és de l'Escola de Música de l'Alt Penedès. És una escola itinerant, amb aules a diferents municipis, sobretot en els petits. Ens trobàvem que tant a Vilafranca del Penedès, com a Gelida o a Santa Margarida i els Monjos tenien les seves pròpies escoles municipals però els municipis petits no podien disposar d'aquest servei al ser molt car pels ajuntaments petits i perquè en aquestes escoles existents no hi havia prou places per a tota la comarca. Per això hi va haver un gran acord per crear una escola de música comarcal. La seva gestió i els professors depenen del Consell Comarcal en col·laboració amb els municipis.

Per on passa el futur de l'Alt Penedès?

L'Alt Penedès està clarament situat en un lloc molt estratègic, entre Barcelona i Tarragona, ens passa l'AP-7 pel mig, el tren i, a més, hi ha la previsió que el corredor ferroviari del Mediterrani també transcorri pel mig del Penedès. Per tant, la situació estratègica és important. Econòmicament parlant, pel que fa al pes econòmic, el sector serveis i els sector industrial són els primers. Tant en PIB com en ocupació de persones. Ara bé, tot i que el tercer sector més important de la comarca és el vitivinícola, és també el que ens identifica. En aquest aquesta línia, el Consell Comarcal està tirant endavant dos projectes. Un és en l'àmbit de l'enoturisme. Per potenciar aquest sector hem creat un consorci entre el Consell Comarcal i diferents patronats, institucions i entitats privades amb les empreses. Hem de pensar que l'Alt Penedès el visiten al voltant de cinc-centes

Per veure l'entrevista:

President:	**Francesc Olivella Pastallé**
Pàgina web:	**www.ccapenedes.com**
Territori:	**592,7 km²**
Municipis:	**27**
Capital:	**Vilafranca del Penedès**
Població:	**106.242 habitants**
PIB (milions d'euros):	**3.156,3**
Demarcació:	**Barcelona**

"Els alcaldes tenim sovint la mania de mirar-nos el melic i prioritzar el nostre municipi. Els plenaris de consells comarcals serveixen perquè hi hagi projecte territorial"

mil persones a l'any. A nivell turístic a Catalunya, la primera destinació és Barcelona ciutat; la segona és La Roca Village, amb tres milions de visitants; la tercera és Montserrat; la quarta, el Circuit de Montmeló, i la cinquena destinació turística és el Penedès. El segon projecte amb el qual estem treballant és el relacionat amb el sector industrial, sobretot després de la crisi econòmica que estem patint. Hi treballem juntament amb el Departament d'Empresa i Ocupació, amb les patronals i sindicats i amb alguns ajuntaments. L'objectiu és captar inversions per als polígons industrials ja existents a la nostra comarca. Una cosa és compatible amb l'altra perquè vigilem que no hi hagi molts impactes paisatgístics, tant del sector industrial com del sector infraestructures.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El Consell Comarcal de l'Alt Penedès ha ajudat molt al sentiment de pertinença de la comarca i més tenint en compte que nosaltres potenciem que els mitjans de comunicació assisteixin als plenaris i transmetin les notícies que en surten. Només així la gent pot sentir-se seva la pròpia comarca. Si preguntes a les persones de la comarca de l'Alt Penedès d'on són sempre et diran que són de l'Alt Penedès o del Penedès en el sentit més ampli. Per això, des de fa temps estem defensant una vegueria pròpia encara que això generi algunes discrepàncies, no només en l'àmbit territorial, si no fins i tot en la pròpia Generalitat i Parlament de Catalunya. Jo estic convençut que ens en sortirem i ho estem treballant des de l'Alt Penedès conjuntament amb les comarques de Garraf, Baix Penedès i Anoia. De moment ja hem aconseguit que es desplegui un Pla Territorial del Penedès i això ja és el primer pas perquè el dia que hi hagi vegueries també s'incorpori la del Penedès. En el moment que hi hagi la vegueria del Penedès aquesta haurà d'incorporar els quatre consells comarcals.

Quines són les iniciatives més rellevants del Consell Comarcal?

En primer lloc, s'està potenciant el turisme i l'enoturisme, amb el Consorci de Promoció Turística, mitjançant també un portal web on tothom pot comprar directament les estades i visites a la zona. En segon lloc, també és important la gastronomia. Des del Consell Comarcal estem tirant endavant amb el gremi de restauració el concepte *Penedès Tasta'l*. És una proposta acordada entre els restaurants i els hotels, els productors de productes de la terra, de la pròpia comarca. Qui ens vingui a visitar, no només trobarà els vins de la D.O. Penedès i els caves i el territori sinó que a més podrà gaudir d'una gastronomia pròpia tastant per exemple el Gall Negre del Penedès. D'altra banda, com a Consell Comarcal i conjuntament amb els ajuntaments estem tirant endavant les rutes verdes i la senyalització enoturística i turística. Properament tindrem enllestit el projecte de la Via Augusta o el del camí del riu, que són les rutes que estan al costat del riu Anoia i del riu Bitlles. En aquests moments això ja està funcionant bastant bé. Una sèrie d'empreses ofereixen burricletes, passeigs en bicicleta, rutes a cavall, etc. Tot plegat genera turisme. Ara ens estem centrant molt en l'enoturisme però evidentment també hi ha oferta per a una família tipus, amb els pares i els fills. Poden visitar la nostra comarca i no només centrar-se amb els cellers, ja que els nens s'avorriran. A part de les rutes verdes, poden visitar edificis singulars com el Vinceum de Vilafranca del Penedès o el Centre d'Interpretació del Cava de Sant Sadurní o el Castell d'Olèrdola, que té mil anys d'història i que havia fet de frontera amb els Sarraïns. A l'Alt Penedès també tenim romànic. No és com el del Pirineu, però és singular a Cabanyes (el segon establiment de la comanda de l'orde de Sant Joan de Jerusalem). I tot plegat ho enllacem amb el turisme de platja. El Penedès, en el sentit ampli, compta amb Sitges, Vilanova, Calafell, Sant Salvador, etc. Per tant, estem relligant que el turista que ve a la platja a l'estiu tingui temps per també fer visites interiors i a l'inrevés.

Arxiu comarcal

Can Pardo després de l'actuació del Consell

Camí de Torrelles-El Pla de Manlleu

Consell Comarcal de l'Alt Urgell

El Consell Comarcal de l'Alt Urgell va ser constituït el 9 de març de 1988 a la Seu d'Urgell, després de l'aprovació de Llei d'organització comarcal de Catalunya. Compta amb 19 municipis i 148 nuclis. És una comarca pirinenca, amb una activitat bàsicament ramadera i turística. El caràcter de frontera amb Andorra té una incidència important en la vida econòmica i social de la comarca, amb una elevada mobilitat diària de caire laboral. Jesús Fierro és el president del Consell Comarcal de l'Alt Urgell.

Quins han estat els encerts dels consells comarcals en aquests darrers 25 anys?

Els encerts en aquest 25 anys han estat molts i més si entenem que el Consell Comarcal de l'Alt Urgell dóna servei a molts municipis petits. La Seu d'Urgell és un municipi que té el seixanta per cent de la població i la resta són molt petits, a excepció d'Oliana que compta amb dos mil habitants. Hi ha hagut dues fases en tots aquests anys. Durant els primers temps, sortíem d'una mancança d'infraestructures de tot nivell i calia fer camins, xarxa de clavegueram, xarxa d'aigua, llums i telefonia. Aquesta primera etapa va ser molt important, amb una forta inversió, però va ajudar moltíssim a fixar la població al territori. Després hi ha hagut una segona fase que potser ha anat més de cara a l'atenció a les persones. En aquest sentit, l'activitat en serveis socials s'ha acostat als petits municipis, i tot el que fa referència al transport és un model que ha donat molt bon resultat. Evidentment, s'han d'esmentar els serveis en matèria d'educació, ensenyament i joventut.

De què se sent més satisfet?

De l'etapa que em sento més satisfet no és precisament de la que jo sóc president del Consell Comarcal ja que ara el que s'intenta és mantenir els serveis que s'havien ofert fins ara amb menys recursos. De fet, la millor etapa que recordo és la dels presidents Maria Dolors Majoral i Ventura Roca, que és precisament l'època d'una comarca deprimida amb unes necessitats d'infraestructures molt importants que es van poder desenvolupar. Aquesta és l'etapa més important. No vull dir que ara el Consell Comarcal no faci feina, però en aquest moment la situació econòmica ens ha atrapat a tots i el Consell Comarcal de l'Alt Urgell no n'és l'excepció.

El consell comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El Consell Comarcal ha intentat, intenta i intentarà ajudar al sentiment de pertinença de la comarca. El que passa és que el fet que hi hagi una ciutat com la Seu d'Urgell, que aglutina el 60% de la població, ho fa molt més difícil. És a dir, si anem al Pallars, la gent de sent pallaresa; ningú diu si és de Sort o de Tremp. I si anem a la Cerdanya els ciutadans se senten cerdans. A l'Alt Urgell ningú et dirà jo sóc alturgellenc. Dirà que un és urgellenc, nargoní o ganxo. Per tant, aquest sentit més localista continua imperant. No obstant això, el que sí s'ha reconegut és el gran esforç que el Consell Comarcal ha fet per poder buscar un equilibri i que aquells pobles, nuclis de població, més desafavorits, que ho siguin el menys possible respecte els grans nuclis de població.

Quins són els encerts més importants del Consell Comarcal?

Darrerament, en diria dos o tres. El bon veïnatge entre el Consell Comarcal de l'Alt Urgell i l'ajuntament de la Seu d'Urgell, la capital de comarca, ha estat clau en aquest sentit. I no sempre ha estat així. Amb menys recursos hem multiplicat resultats. Destacaria tot el que fem en matèria de joventut, que crec que s'està fent molt bona feina, i la creació del Consorci d'Atenció a les Persones de l'Alt Urgell, que en matèria de serveis socials, ha fet que s'hagi avançat moltíssim i que això suposi un abans i un després dels darrers dos anys. S'ha fet feina en matèria de biomassa tot i que, malgrat que hi havia una unitat total per part dels municipis, un dels socis inversors va fer fallida. Però el que sí que ha quedat en aquest cas és Integra, un centre especial de treball que ja té 17 treballadors. Són persones que estan en una situació de risc d'exclusió

Per veure l'entrevista:

President:	**Jesús Fierro Rugall**
Pàgina web:	**www.alturgell.cat**
Territori:	**1.447,5 km²**
Municipis:	**19**
Capital:	**La Seu d'Urgell**
Població:	**21.128 habitants**
PIB (milions d'euros):	**488,9**
Demarcació:	**Alt Pirineu i Aran**

"Hi ha moltíssima gent que no cal dir-los què és el Consell Comarcal de l'Alt Urgell perquè se'l facin més seu. En aquest moment el coneixen molt bé, sobretot, els municipis petits"

social o de difícil entrada en el mercat de treball. Integra és una fundació on hi ha l'Ajuntament de la Seu d'Urgell, i el Consell Comarcal de l'Alt Urgell i l'Obra Social de la Pedrera. Els municipis se l'han fet molt seva i crec que continuarà creixent.

Una característica fonamental de l'Alt Urgell és l'estreta relació amb Andorra. Configura l'àrea més densa de tots els Pirineus. La influència turística i comercial, els transfronterers...

Entre Andorra i l'Alt Urgell hi ha una divisió política però no una divisió afectiva. Hi ha un bon veïnatge i molts àmbits de col·laboració. Recordo un article d'una persona de l'Alt Urgell que deia que s'havia d'intentar que l'Alt Urgell no fos una ciutat dormitori. Segons la meva opinió, no és que l'Alt Urgell sigui una ciutat dormitori d'Andorra, sinó que Andorra ha estat durant molts anys la primera empresa col·locadora de persones treballadores i especialitzades en diferents àmbits. En aquest sentit, la primera empresa de l'Alt Urgell. En els millors temps ha superat les tres mil persones que han pujat a treballar de l'Alt Urgell a Andorra. En aquests moments, la crisi econòmica també ha atrapat el país veí i el número de persones que hi pugen a treballar ha caigut en prop de les mil cinc-centes. Sense comptar, evidentment, les persones de l'Alt Urgell que estan emparentades amb les d'Andorra. Per tant, insisteixo, hi ha una divisió política però no afectiva.

Què els diria als ciutadans perquè sentin més pròxim el Consell Comarcal?

Hi ha moltíssima gent que no cal dir-los què és el Consell Comarcal de l'Alt Urgell perquè se'l facin més seu. En aquest moment ho coneixen molt bé, sobretot aquells petits municipis que, d'alguna manera, aquests 25 anys han vist perfectament quina ha estat la seva evolució i quina incidència ha tingut el Consell Comarcal al respecte. Per tant, des d'aquest punt de vista, penso que coneixen perfectament què és el Consell Comarcal i quines funcions té. Jo crec que si a algú li hem d'explicar això és a gent bastant allunyada de la comarca que no han entès ni entenen ni entendran mai el que representen els consells comarcals. Probablement va ser un error en el seu moment la creació de consells comarcals per a totes les comarques, però el que és evident és que els consells comarcals són realment necessaris en moltíssims territoris, sobretot els més allunyats i els que tenen més problemes d'infraestructures. No hem d'oblidar que al Pirineu tenim un 20% del territori de Catalunya i només som l'1,7% de la població. Si aquí no tenim els consells comarcals haurem de buscar quelcom amb un altre nom que faci la mateixa funció.

Consorci d'atenció a les persones

CETAP. Telecentre

Depuradora d'aigües

Refugi d'animals

Consell Comarcal de l'Alta Ribagorça

La comarca de l'Alta Ribagorça es va crear per la llei de 28 de març de 1988 de la Generalitat de Catalunya. Anteriorment, els seus tres únics municipis –el Pont de Suert, la Vall de Boí i Vilaller– formaven part de la comarca del Pallars Jussà, i la seva segregació i constitució com a comarca pròpia respon al desig dels seus habitants de veure reconeguda la seva personalitat, més propera a la regió de la Ribagorça. És la comarca de Catalunya més petita en extensió i de caire eminentment turístic. Té, també, un suport econòmic important amb la ramaderia i un fort impuls del sector de l'energia hidroelèctrica. El president del Consell Comarcal de l'Alta Ribagorça és Josep Antoni Troguet.

Quins són els encerts dels consells comarcals d'aquests darrers 25 anys?

Els principals encerts d'aquests darrers 25 anys és haver estat capaços d'aplegar-nos al voltant dels municipis en positiu, fent unió. Tots els municipis s'hi veuen reflectits, s'hi veuen recolzats dins del Consell Comarcal i sempre amb una aportació positiva. El Consell Comarcal ha estat sempre un lloc de trobada, mai un lloc de controvèrsia. Tots els serveis que ofereix el Consell Comarcal venen de la demanda de la ciutadania o bé dels municipis de la comarca. En aquest sentit no tenim absolutament cap duplicitat de servei amb els municipis, ja que són els propis municipis els que han anat encomanant al Consell Comarcal la gestió d'aquests serveis. A més, la seva gestió sempre s'ha confiat a tècnics, a professionals, i això ha estat també un gran encert perquè s'ha evitat qualsevol alteració de la tasca desenvolupada independentment dels mandats.

De què se sent més satisfet?

Fa tres anys que assumeixo la presidència del Consell Comarcal de l'Alta Ribagorça i del que em sento més satisfet és d'haver estat capaços de mantenir tots els serveis que s'estaven prestant fins ara en un entorn de retallada pressupostària. I no només això. També hem incrementat la nostra carta de serveis i, fins i tot, tenim un resultat pressupostari acceptable. On comptem amb més personal involucrat és a l'àrea de medi ambient, en la recollida de residus sòlids urbans. Tenim una deixalleria, una deixalleria mòbil i fem recollida selectiva. La segona àrea més important són els serveis socials. Uns cent avis disposen d'atenció domiciliària. Si no existís aquest servei, molts d'ells haurien de buscar alguna plaça en alguna residència en lloc de continuar vivint a casa seva. També tenim uns vuitanta nens en seguiment de serveis socials, gestionem el banc dels aliments, el transport adaptat, el servei de transport escolar i menjador, som punt de l'Agència Catalana de Consum, som punt de l'Agència Catalana de l'Habitatge, etc.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El sentiment de pertinença és anterior a l'existència del propi Consell Comarcal. De fet, nosaltres depeníem abans del Consell Comarcal del Pallars Jussà. L'any 1988 va ser precisament aquest sentiment de pertinença i la distància que hi havia amb el Pallars el que va propiciar que ens constituíssim en una comarca independent. La nostra comarca és una mica peculiar perquè som al límit entre Catalunya i Aragó i la meitat de la nostra comarca és a l'Aragó i l'altra meitat a Catalunya. Tant en una banda com a l'altra hi ha un sentiment de pertinença amb la comarca.

Què creu que s'ha de fer perquè els ciutadans sentin més proper el Consell Comarcal?

Des del Consell Comarcal estem intentant fer arribar a tota la nostra ciutadania tots aquells serveis que altres persones tenen pel simple fet de viure en llocs de població més gran que el nostre. D'una banda, mancomunem els serveis que s'ofereixen als municipis i, de l'altra, som un punt de servei d'administracions superiors al territori. A partir d'aquí fem tasques importants de promoció econòmica. Darrerament hem creat l'Associació de Productors Artesans i Agroalimentaris de la

Per veure l'entrevista:

President:	**Josep Antoni Troguet Ballarín**
Pàgina web:	**www.altaribagorça.cat**
Territori:	**426,9 km²**
Municipis:	**3**
Capital:	**Pont de Suert**
Població:	**4.097 habitants**
PIB (milions d'euros):	**140,1**
Demarcació:	**Alt Pirineu i Aran**

"El principal encert ha estat ser capaç d'aplegar-nos al voltant dels municipis en positiu, fent unió. Tots els municipis es veuen reflectits dins del consell comarcal"

comarca. Els ajudem a posar en marxa el seu negoci i a incrementar les seves vendes amb la finalitat que això constitueixi una pota d'entrada més a la nostra estructura econòmica.

Quin és el futur de la comarca de l'Alta Ribagorça?

Gairebé el 70% del nostre PIB depèn del turisme. Això és una feblesa perquè si ens falla el turisme ens falla tot. Per tant, tot l'esforç que estem fent ara es dirigeix a diversificar aquesta base econòmica. Ara bé, el potencial turístic hi és i l'hem de mantenir. A l'Alta Ribagorça hi tenim el Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici i és l'únic parc nacional que hi ha a Catalunya. Comptem amb el balneari d'aigües termals de Caldes de Boí, una estació d'esquí, el romànic patrimoni de la humanitat des de fa més de deu anys, el Centre de Fauna al Pont de Suert, on es cria el bisó europeu. També som seu del Centre de Recerca del Trencalòs, que també és pioner al món en recerca d'aquesta espècie. Tot l'esforç que fem de promoció econòmica és en la via de la diversificació. A part de l'Agrupació de Productor Agroalimentaris, també gestionem l'escorxador per utilitzar-lo com a font de promoció econòmica apostant pel consum de proximitat. A més, no hem d'oblidar el sector hidroelèctric com una important font econòmica. Penso que cap a on hem de tirar en el present i futur és cap a l'explotació de la biomassa. Tenim uns boscos abandonats i una càrrega de fusta sobredimensionada per la superfície que hi ha. Darrerament treballem cap a aquesta direcció i tot i que no és per a grans campanades, la gestió de la biomassa sí que pot suposar un puntal més de la nostra estructura econòmica. Fent una gestió correcta dels boscos, a banda d'aconseguir llocs de treball, tenim boscos nets per la natura, per a la biodiversitat, pels propis animals.

Un dels problemes del Pirineu és la dispersió dels nuclis i la despoblació...

La comarca de l'Alta Ribagorça comprèn tres municipis: Vilaller, La Vall de Boí i el Pont de Suert, capital de la comarca. Però tenim molt poblets, molts nuclis de població molt disgregats (una quarantena), amb accessos precaris i serveis públics deficitaris. Malauradament, el fet de ser zones força despoblades fa que les administracions no hi tinguin una especial cura, però hi viu gent, és una zona turística i, sobretot, patrimoni cultural i natural per a tot el país. Per això, el que faria falta són fonamentalment uns accessos adequats a totes i cadascuna de les poblacions de la comarca, no només perquè el turisme hi pugui arribar sense problemes, sinó pel propi desplaçament de totes les persones que hi viuen i que, com qualsevol altra, tenen necessitats primàries que s'han de cobrir.

Escorxador del Pont de Suert

Centre de formació d'adults

Oficina d'informació i turisme

Deixalleria

Consell Comarcal de l'Anoia

La comarca de l'Anoia està formada per 33 municipis, molts dels quals són pobles petits que per sí sols no podrien garantir els serveis que són bàsics per als ciutadans. L'Anoia té tres realitats territorials molt diferents. Per una banda, l'Anoia sud; per l'altra, la conca amb la capital, Igualada, al capdavant, i el sector nord o Alta Anoia, que té una vocació més segarrenca. El Consell Comarcal de l'Anoia està format per 33 consellers comarcals. El ple té, entre les seves funcions principals, escollir el president i aprovar el pressupost i les ordenances fiscals. Xavier Boquete i Saiz és el president del Consell Comarcal de l'Anoia.

Quins han estat els encerts dels consells comarcals en aquests 25 anys?

Més enllà de la realitat territorial de l'Anoia, que és complexa, hem pogut dotar tots els municipis d'un marc administratiu per tal de poder donar uns serveis a tots els nostres ciutadans i ciutadanes. En aquest sentit, el Consell Comarcal de l'Anoia ha estat un aglutinador per poder prestar aquests serveis que realment han pogut cohesionar i donar aquest equilibri en tots els municipis dins de la comarca. A nivell de serveis socials coordinem i fem tota l'assistència a 32 dels 33 municipis. Per tant, qualsevol demanda de serveis socials ve coordinada pel propi Consell Comarcal. Respecte a l'educació dels nostres infants, ens cuidem dels menjadors escolars i tant del transport obligatori com del no obligatori. Això és vital en una comarca bàsicament rural i amb una gran disseminació d'urbanitzacions. Estem transportant uns 1.500 nens diaris al seu centre escolar i gestionem 40 menjadors escolars. A vegades, la realitat pot arribar a desbordar, però amb la prestació de tots aquests serveis que es fan des d'una perspectiva comarcal s'aconsegueix igualar la realitat de tot el conjunt de municipis.

De què se sent més satisfet?

Em sento satisfet d'haver aconseguit que els consells comarcals siguin un òrgan de representació proper al ciutadà. Gràcies a aquesta institució hem pogut tenir veu a les realitats territorials que difícilment sense ella l'hauríem pogut tenir. Els consells s'han convertit, més enllà d'uns prestadors de serveis, en un altaveu per donar a conèixer a altres institucions superiors la realitat de petits municipis o no tan petits que d'una altra manera o altra no arribarien a tenir aquesta veu per poder reivindicar la seva pròpia realitat i les seves pròpies necessitats.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

És evident que sí. El Consell Comarcal ha ajudat a dir que tots som i vivim a l'Anoia, però alhora també ha ajudat a explicar que estem en una Anoia diferent en funció del municipi on ens ubiquem. La percepció dels nostres ciutadans sobre la comarca és diversa en funció del territori on viuen. No et dirà el mateix de l'Anoia un veí de Calaf que un veí de Masquefa, que un veí d'Igualada. Estem tots dins un marc administratiu, dins d'una estructura en la qual podem defensar els nostres interessos i ens ajuda a fer d'altaveu.

Quines han estat les iniciatives més rellevants?

La darrera iniciativa més rellevant ha estat el Campus Motor Anoia, un centre d'innovació, formació i recerca especialitzada en el món del motor. Es tracta d'una instal·lació de 2.800 metres quadrats que s'ubica al municipi de Castellolí, i a menys de cinc minuts del circuit de velocitats *Parc Motor Castellolí*, que ha obtingut la categoria A en eficiència energètica. Nosaltres hem fet una infraestructura dedicada no només a la formació, que ja en teníem, sinó també dirigida a un sector com és el de l'automoció. L'equipament va destinat a empreses I+D i enginyeries, clústers nacionals i internacionals, equips de competició i esportius, centres de recerca, universitats, i associacions del món del motor. El Campus Motor està preparat també per realitzar-hi activitats esportives. Esperem que es converteixi en un motor d'atracció, de dinamització de noves inversions i que, alhora, sigui una eina útil per a les empreses que tenim a Catalunya.

Per veure l'entrevista:

President:	**Xavier Boquete Sáiz**
Pàgina web:	**www.anoia.cat**
Territori:	**866,3 km²**
Municipis:	**33**
Capital:	**Igualada**
Població:	**118.467 habitants**
PIB (milions d'euros):	**2.549,9**
Demarcació:	**Catalunya Central**

"El Consell comarcal ha ajudat a dir que tots som i vivim a l'Anoia, però alhora ha ajudat a explicar que estem en una Anoia diferent en funció del municipi"

En la presentació del seu web, vostè fa molt èmfasi en la necessitat de donar servei als petits municipis...

El que reivindiquem és convertir-nos en un *lobby* de pressió. El Consell Comarcal de l'Anoia ha de poder servir d'altaveu d'aquests petits municipis que queden una mica aïllats. El fet que la dinàmica de l'Anoia sud sigui diferent a la dinàmica de la conca o de la zona més central pot fer que et quedis sense la possibilitat de poder dir quina és la teva necessitat. Perquè en el nostre cas, les necessitats tenen solucions molt diverses en funció del territori.

De fet, vostè diu que el Consell Comarcal de l'Anoia ha de ser un lobby de pressió però sobretot per a les infraestructures. Què reivindiquen?

La gran infraestructura que ens queda pendent és el famós eix ferroviari. Un eix que ha de connectar la conca directament amb Barcelona. Aquest gran tren faria que Igualada no estigués a gairebé dues hores de Barcelona. No estem parlant de molt alta velocitat, però sí d'alta velocitat. Amb aquesta infraestructura la conca es podria convertir en el port sec del Port de Barcelona i ajudaria a dinamitzar econòmicament la nostra comarca. L'Alta Anoia, en canvi, ha assolit una sèrie d'infraestructures de primer ordre gràcies al desdoblament de l'Eix Transversal. Ens quedaria l'Anoia sud i el desenvolupament del Quart Cinturó.

Per on passa el futur de la comarca de l'Anoia?

S'estan fent propostes molt innovadores de cara el futur. Començant pel propi Ajuntament d'Igualada que lidera el projecte 4D Health o la Càtedra A3 in Leather Innovation, una iniciativa de diferents actors del sector adober que aglutinarà la investigació en el camp de la transformació de la pell, formació especialitzada, transferència de tecnologia a les empreses del sector i accions de divulgació. El Consell Comarcal de l'Anoia també ha apostat pel sector del motor. Per tant, totes dues administracions, les més grans de la comarca, estan fent una aposta clara, decidida i estratègica pel desenvolupament econòmic futur. En relació amb el turisme també s'hauria de destacar el projecte *Anoia, terra de Castells*. L'objectiu és fer promoció turística de la nostra comarca més enllà de quina sigui la ubicació territorial dels castells. Aquest recorregut pels diferents castells de l'Anoia pretén atraure, sobretot, el visitant d'una gran àrea metropolitana, que tenim a la cantonada, perquè descobreixi un entorn que té ben a prop.

Centre de formació

Instal·lacions del Consell Comarcal

Campus Motor

Planta de compostatge

Consell Comarcal del Bages

El Consell Comarcal del Bages es va constituir el 9 de març de 1988 al Saló de Sessions de l'Ajuntament de Manresa. La comarca del Bages és una de les més extenses de Catalunya. Es troba enclavada al centre del Principat, per la qual cosa estableix una autèntica cruïlla de comunicacions. En aquest sentit, gaudeix d'una situació estratègica privilegiada, amb una oferta de sòl industrial atractiva i un conjunt de recursos públics. Compta amb 35 municipis, la meitat dels quals són de menys de quatre mil habitants. La presidenta del Consell Comarcal del Bages és Mercè Cardona i Junyent.

Quins són els encerts dels consells comarcals en els darrers 25 anys?

El primer encert del Consell Comarcal del Bages va ser la creació del Consorci Viari de la Catalunya Central, que és una agrupació on es reuneixen totes les inquietuds de les formacions polítiques, de la societat de la comarca i de les empreses industrials per fer pressió per millorar les infraestructures viàries i ferroviàries de la comarca. És un lobby que funciona molt bé, que vetlla per a les obres que s'hi estan fent, que fa estudis de mobilitat per a la comarca vers d'altres comarques o també per a la mobilitat ferroviària amb l'objectiu de millorar la comunicació amb Barcelona. Els encerts envers al ciutadà es poden veure pels serveis socials que es presten o pel transport escolar. Els ciutadans també han pogut detectar una millora pel que fa al transport de viatgers de tota la comarca. De fet hi ha hagut un 49% de migracions per les línies de connexió entre Manresa i tots els municipis de la comarca. Si anem una mica més lluny, podríem destacar la creació, el 1994, del Servei Municipal d'Informàtica. És un servei que ofereix el Consell Comarcal i que es va fer a demanda dels ajuntaments per les inquietuds que hi havia per les noves tecnologies. En aquests anys, ha desenvolupat programes de gestió pels municipis, ha apropat les institucions als ciutadans a través de l'Administració electrònica i de les signatures electròniques i també ha obert convocatòria agregada de compra a telecomunicacions. Gràcies a aquest servei s'ha generat un estalvi importantíssim i els municipis s'hi han anat apuntant ràpidament.

De què se sent més satisfeta?

Del que em sento més satisfeta és quan el Consell Comarcal pot prestar un servei de forma ràpida quan el sol·licita un ajuntament. Tinc alguns exemples d'això. Un dia em va trucar un alcalde que s'havia quedat sense menjador escolar perquè l'empresa plegava. Amb un parell de dies, durant el cap de setmana, vàrem poder tornar a muntar aquest servei i els pares i els infants no se'n van ressentir. També ens han trucat alcaldes quan han tingut un incendi al municipi o quan es perd una persona. A través del servei de Protecció Civil que tenim al Consell Comarcal i que està molt ben coordinat amb el servei d'emergències de la comarca, podem acabar solucionant el problema.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

Sens dubte. El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca i potser actualment un dels projectes que fa que fem més comarca és el Geoparc, el Parc Geològic i Miner de la Catalunya Central. És el primer geoparc de Catalunya, reconegut per la Unesco i és un projecte vertebrador de la comarca on posem en actiu la valorització del patrimoni geològic i miner, que està molt lligat també amb l'actiu turístic. Tenim unes 400 empreses lligades a aquest projecte. Per tant, aquestes empreses fan xarxa i fan comarca.

Quines han estat les iniciatives més rellevants del Consell Comarcal del Bages?

D'iniciatives empresarials n'hi ha moltes. El Consell Comarcal del Bages va ser el primer a redactar l'Agenda 21, el 1999. Va ser una iniciativa històrica per desenvolupar la sostenibilitat mediambiental de la comarca. Podríem parlar també del pla territorial parcial de la Catalunya Central que va desenvolupar

Per veure l'entrevista:

President:	**Mercè Cardona Junyent**
Pàgina web:	**www.ccbages.cat**
Territori:	**1.299,1 km²**
Municipis:	**35**
Capital:	**Manresa**
Població:	**185.718 habitants**
PIB (milions d'euros):	**4.326,5**
Demarcació:	**Catalunya Central**

la Generalitat de Catalunya. Va ser un referent en planificació urbanística i va ajudar moltíssim als espais verds de tota la comarca. Pel que fa al territori i medi ambient ens podríem referir a tota la inversió que s'ha fet en aigua en alta a diferents pobles de la comarca que, per la seva situació, patien dèficits, mancances d'aigua i que estan englobats en els projectes de Bages-Cardener i Bages-Llobregat. Així mateix, podríem destacar el servei que hem creat de protecció civil mancomunat per a tots els pobles de la comarca i l'inventari de camins i de pistes forestals que ens ha de dimensionar les inversions que podem portar a terme. En relació als serveis socials el consell comarcal pretén ser l'altaveu de tots aquells col·lectius que estan més pressionats en els moments que estem vivint. Fem campanyes de sensibilització i desenvolupem diferents protocols contra la violència vers les dones, els nens, el maltractament a gent gran, i a la immigració.

Al Bages es té molta cura, també, de la promoció econòmica…

A través del programa de microcrèdits hem pogut gestionar un milió d'euros per a 39 projectes d'empreses o d'emprenedors de la comarca a un interès zero i que són a retornar en quatre anys. Això ens ha permès anar obrint el ventall d'empreses de la comarca que poden accedir al crèdit en un moment de dificultats econòmiques. La primera convocatòria la vàrem fer l'any 2010 però ara tornarem a sortir amb una nova convocatòria amb els diners que ja hem recuperat d'una part d'aquests microcrèdits. També, juntament amb els ajuntaments, estem treballant en la millora dels polígons industrials de la comarca del Bages. Tenim un servei que informa a qualsevol empresa que es vulgui establir a la comarca del sòl industrial disponible, si és en parcel·la o en nau industrial i, a més, fem un acompanyament a aquestes empreses.

> "El Consell Comarcal del Bages va ser el primer en redactar l'Agenda 21, el 1999. Va ser una iniciativa històrica per desenvolupar la sostenibilitat mediambiental de la comarca"

El Bages està situat en una zona del país molt estratègica. Les comunicacions amb Barcelona són clau. Encara existeixen dèficits?

El Bages necessita una carretera que sigui efectiva, que sigui ràpida i que ens comuniqui amb la capital de Catalunya, Barcelona. Volem comunicar la capital del Bages amb la capital de Catalunya. A hores d'ara tenim la C-55, una carretera que suporta molt trànsit i on s'hi produeixen molts accidents. Aquesta és una assignatura pendent. No podem permetre que més vides es sacrifiquin perquè no tenim uns accessos a Barcelona com Déu mana. Des del consorci viari s'està apostant per poder aixecar les barreres de la C-16, de l'autopista que passa pel costat de la C-55. Aquesta és l'autopista que ha hipotecat a tota la comarca i és la que ens està impedint el desdoblament de la C-55.

Montserrat continua sent la principal icona turística del Bages i de Catalunya. Però cada vegada s'hi poden trobar a la comarca més atractius…

Montserrat és clau per a la comarca i per això hem creat sinergies amb Montserrat però també amb el Món Sant Benet i amb diferents agents turístics del territori. L'objectiu és poder desenvolupar al màxim aquest projecte.

I ara tenen sobre la taula el magatzem de gas a Balsareny…

Estem a l'expectativa de com es va desenvolupant el projecte. També estem en contacte directe amb els departaments de la Generalitat de Catalunya que hi intervenen i que seran els que n'hauran d'emetre un informe. De moment, és un projecte en fase inicial i cal anar esperant per veure com es desenvolupa i si arribarà a bon port.

Consell Esportiu del Bages

Àrea de Serveis Socials

Instal·lacions del Consell Comarcal

Consell Comarcal del Baix Camp

El Consell Comarcal del Baix Camp es va constituir el 1988 com una entitat local formada per 28 municipis i un total de 33 consellers comarcals que representen el territori. És una de les tres comarques en què es divideix el Camp de Tarragona. Reus, la seva capital, aplega la major part de l'exportació peninsular d'avellanes i d'ametlles. Tanmateix, la branca dels serveis amb un creixement més intens és el del turisme, que es concentra sobretot a la costa. Des dels anys seixanta l'afluència turística ha impulsat l'edificació al llarg de la platja, particularment entre Salou i Cambrils i als indrets de la cala Figuera i de l'Hospitalet de l'Infant, la qual canvia la fesomia del litoral. Joaquim Calatayud, alcalde de les Borges del Camp, és el president del Consell Comarcal del Baix Camp.

Quins han estat els encerts dels consells comarcals en aquests darrers 25 anys?

Pel que fa al nostre Consell Comarcal, el principal encert és la mancomunació dels diferents serveis que es presten als municipis de la nostra comarca. Destacaria, sobretot, els que fan referència a la brossa, al servei d'aigües i a tots aquells altres serveis, també de caire més tècnic, que s'ofereixen als diferents ajuntaments. La nostra comarca del Baix Camp té 18 municipis que no arriben als dos mil habitants. Per tant, la participació del Consell Comarcal en àrees jurídiques, de comptabilitat o de serveis tècnics ha estat molt important. Crec que el gran encert del Consell Comarcal és haver fet de germà gran en el dia a dia de tots aquests municipis.

De què se sent més satisfet?

Del que em sento més satisfet d'aquests dos anys i mig que porto com a president del Consell Comarcal és de l'acord al qual hem arribat el 2014 amb l'Ajuntament de Reus pel sistema del servei funerari. És el primer acord en 25 anys que realitzem amb una ciutat important com és Reus i que se'n beneficiaran els 27 municipis restants, tant com a servei com per qüestions econòmiques. L'acord va en la línia de mancomunar serveis i de col·laboració entre administracions per optimitzar recursos i per ser més eficients. Els ciutadans dels municipis del Baix Camp que ho desitgin tindran l'oportunitat d'accedir més fàcilment a uns serveis funeraris de caràcter públic, amb garantia de qualitat i d'un preu públic molt més assequible. Haver aconseguit aquest acord m'omple de satisfacció.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

A la nostra comarca ja hi havia un sentiment important. Des del primer dia, es va tenir molt clar que el Consell Comartcal del Baix Camp havia de ser una institució al servei dels ajuntaments i de la gent dels pobles, sobretot tenint en compte que la seva capital, Reus, aglutina amb força al seu entorn tota una oferta cultural, social i econòmica. Gràcies al paper que es desenvolupa des del Consell Comarcal i des de l'atenció que se'ls ofereix, els ciutadans dels 28 municipis del Baix Camp tenen la sensació de pertànyer a la seva comarca.

Què fa del Baix Camp una comarca singular?

El Baix Camp és una comarca complexa i curiosa. Tenim una zona de costa amb un potencial a nivell mundial, des de Cambrils, passant per Miami i L'Hospitalet de l'Infant. I un interior amb unes zones de muntanya, les famoses muntanyes de Prades, i una part de la Serralada del Montsant. A la plana hi ha la capital amb un potencial industrial i de serveis important. Per tant, el Baix Camp és una comarca que juga fort, situada estratègicament molt bé i que per tenir, tenim fins i tot nuclear. Jo li dic la petita Catalunya: una capital amb força, una costa potent i una muntanya molt agraïda.

Té importància la nuclear per a la seva comarca?

A nivell de comarca no en té cap. És un fet de situació física de la nuclear però que de benefici, si som sincers, no en

Per veure l'entrevista:

President:	**Joaquim Calatayud Casals**
Pàgina web:	**www.baixcamp.cat**
Territori:	**697,2 km²**
Municipis:	**28**
Capital:	**Reus**
Població:	**193.455 habitants**
PIB (milions d'euros):	**4.640,7**
Demarcació:	**Tarragona**

"Crec que el gran encert del Consell Comarcal del Baix Camp és haver fet de germà gran en el dia a dia de tots aquests municipis"

tenim cap a nivell comarcal. Evidentment, els municipis de Vandellòs i de L'Hospitalet de l'Infant sí que se'n beneficien de manera sobrada.

A nivell territorial el projecte més interessant és la definició de la nova xarxa de ferrocarril...

El desenvolupament ferroviari és vital, no només pel Baix Camp, sinó ja a nivell de país. És un encreuament de línies importantíssim. El corredor ferroviari del Mediterrani transcorre pel Baix Camp, comptem amb l'Aeroport de Reus, la connexió amb l'estació de l'AVE és molt a prop del Baix Camp i el potencial de dues ciutats com Reus i Tarragona fa que la comarca sigui estratègica. Penso que, tant políticament com socialment, ho hem de saber aprofitar; hem de deixar de banda les problemàtiques de campanar i històries personals de tot tipus que hi pugui haver al territori i tenir una visió de futur que vagi més enllà de l'actual.

Sala de plens

Instal·lacions del Consell Comarcal del Baix Camp

Consell Comarcal del Baix Ebre

La comarca del Baix Ebre està formada per 14 municipis, pel Parc Natural del Delta de l'Ebre i pel Parc Natural dels Ports. El Consell Comarcal del Baix Ebre té la seva seu a Tortosa, capital de comarca i de les Terres de l'Ebre, en un antic convent-església de 1907 restaurat per una escola-taller. En aquests darrers 25 anys ha tingut dues finalitats clares: estar al servei de totes les persones de la comarca i al costat dels diferents municipis que engloben el Baix Ebre. Lluís Soler és el president del Consell Comarcal del Baix Ebre.

Quins han estat els encerts del Consell Comarcal en aquests darrers 25 anys?

El Consell Comarcal del Baix Ebre ha tingut en els darrers 25 anys moltes oportunitats de fer territori, de fer comarca i en aquest cas hi ha moltíssimes més coses que es podrien comentar. Jo, però, destacaria la implantació del viver d'empreses, en un moment d'adversitat econòmica com el que estem vivint. El viver d'empreses està en plena ocupació, s'ha ampliat per donar oportunitat de negoci i de valor estratègic de futur a molts emprenedors joves de la nostra comarca. A part del viver d'empreses, un altre element estratègic que a hores d'ara conforma un dels principals atractius turístics de la zona seria la Via Verda, que compartim amb la comarca veïna de la Terra Alta i que gestiona també el Consell Comarcal del Baix Ebre. A banda de tots els serveis propis que ofereix el Consell Comarcal com les beques menjador o a les llars d'infants o les de llibres escolars, s'ha engegat el projecte de Tiquet Fresc. Totes aquelles persones amb risc d'exclusió social poden anar i bescanviar un tiquet per aliments frescos a comerços petits, locals, de qualitat i de proximitat. En un moment d'adversitat econòmica és quan encara més es veu el paper que estan fent els consells comarcals des dels darrers 25 anys, però que ara estem accentuant, donant un èmfasi, un enfocament prioritari a tot el que serien polítiques socials i de dinamització econòmica.

De què se sent més satisfet?

Tinc trenta anys, i amb trenta anys ser el president del Consell Comarcal del Baix Ebre en un moment d'una situació econòmica desfavorable és d'aquelles coses que permeten fer un salt qualitatiu ajudant a molts ciutadans i ciutadanes de la nostra comarca amb risc d'exclusió o ciutadans i ciutadanes que volen emprendre la seva idea de negoci. Fer aquest acompanyament en aquestes circumstàncies et permet adonar-te'n que estàs amb una responsabilitat sobredimensionada però que és una oportunitat per donar a entendre què és la vocació de servei públic i que ha de fer prevaldre tot aquell que està en acció política en aquests moments.

El Consell Comarcal ha ajudat a enfortir el sentiment de pertinença a la comarca?

Parlàvem abans de la Via Verda, però comptem també amb les rutes de gran recorregut que passen per l'Ametlla de Mar, l'Ampolla, el Perelló. Podem parlar del Delta, que és el màxim exponent i un dels principals actius de l'Europa mediterrània. Podem parlar del Parc Natural dels Ports, podem parlar de tota la part històrica que representa Tortosa amb la Festa del Renaixement que rememora una època viscuda a nivell de la capital del Baix Ebre. Per tant, aquest sentiment d'identitat el tenim. Però més que un sentiment d'identitat com a Baix Ebre tenim un sentiment d'identitat amb tot allò que conforma aquest territori, és a dir, la gent del Delta se sent molt del Delta, la gent dels Ports se sent molt dels Ports, la gent de Tortosa se sent molt de Tortosa. Tot això ho engloba administrativament i identitàriament la comarca del Baix Ebre i el nostre eslògan és *El Baix Ebre. Mosaic de Contrastos*.

En la seva presentació al web del Consell Comarcal diu que vol donar un pas endavant al que s'ha fet fins ara al Consell Comarcal. Què farà, com es pot aconseguir?

En un moment d'adversitat econòmica, però també de posar en qüestió tot el que serien les estructures administratives d'àmbit supramunicipal, cal donar un salt qualitatiu. Què volem dir amb això? En primer lloc, cal enfortir i blindar tots aquells serveis socials de qualitat que entenem que hem de prestar des del Consell Comarcal del Baix Ebre però a hores d'ara caminant més enllà de la

Per veure l'entrevista:

President:	**Lluís Soler Panisello**
Pàgina web:	**www.baixebre.cat**
Territori:	**1.002,7 km²**
Municipis:	**14**
Capital:	**Tortosa**
Població:	**81.514 habitants**
PIB (milions d'euros):	**1.781,8**
Demarcació:	**Terres de l'Ebre**

"El Baix Ebre té una riquesa estratègica de primer ordre que podríem realçar amb diferents valors turístics, però té un dèficit en infraestructures importantíssim"

pròpia prestació de serveis i buscant un valor afegit que segueixi criteris d'eficiència. En segon lloc, hem de donar un salt qualitatiu i donar resposta a les necessitats més emergents. Un tercer àmbit és l'assistència local. La nova revisió de la normativa, tant a nivell estatal com a nivell català, provoca que haguem de fer també un salt qualitatiu en tot el que seria la prestació de serveis d'àmbit local. Els consells comarcals ho hem fet durant 25 anys però ara ho hem de fer més enllà. I per això, en aquests tres àmbits el Consell Comarcal del Baix Ebre ha redactat un nou pla d'actuació comarcal.

El Baix Ebre és un nexe entre Catalunya, València i Aragó. Què s'ha de fer per millorar la col·laboració entre institucions però també les infraestructures?

El Baix Ebre té una riquesa estratègica de primer ordre que podríem realçar amb diferents valors turístics. Ara bé, si una cosa avui podem dir amb vehemència és que el Baix Ebre té un dèficit en infraestructures importantíssim. En tot cas, però, hi ha qüestions prioritàries com per exemple el corredor ferroviari del Mediterrani. També hauríem de treballar per fer del Port dels Alfacs un port logístic de primer ordre. Pel que fa a les infraestructures internes, recentment s'ha inaugurat el desdoblament de la variant de l'Aldea, però tota la part del Baix Ebre i el Montsià no té autovia. Som el territori de l'Eix Mediterrani que no compta amb cap quilòmetre d'autovia i, per tant, aquesta és una de les reivindicacions que podríem fer a nivell d'infraestructures. A banda d'aquestes qüestions, jo, sent una persona nascuda al Delta de l'Ebre, crec que hauria de ser una prioritat tenir en compte els efectes negatius del canvi climàtic. El Delta de l'Ebre està amb una erosió permanent i aquí s'hi ha de posar remei perquè no ens podem deixar perdre un dels territoris estratègics de l'Europa mediterrània. Evidentment, això ho lligaria amb una defensa aferrissada del cabal ambiental del riu Ebre.

Quin és el futur del Baix Ebre?

El turisme és un sector emergent a la comarca del Baix Ebre i té molt camí per recórrer i per explotar. L'agricultura també és un sector amb una clara preponderància, tant el de la part interior com el de la costa. Aquí tornem al mateix tema d'abans: la part de la costa viu sobretot de l'agricultura arrossera i no podrà continuar sent així si no hi ha actuacions fermes en defensa del Delta de l'Ebre. El futur passa per lligar el turisme amb el sector agroalimentari. Tenim productes locals de qualitat, de primer ordre, com l'arròs, l'oli, els cítrics, el musclo, l'ostra… Productes que són característics i inherents a la comarca del Baix Ebre i que això, lligant-ho amb el que seria la potencialitat turística es poden desenvolupar accions concretes per crear valor afegit i donar perspectives a tota aquella gent jove que vol formar el seu propi negoci.

Com es pot donar a conèixer millor la tasca dels consells comarcals?

Des del Consell Comarcal del Baix Ebre un dels objectius que ens vam fixar a l'inici d'aquest mandat és donar a conèixer i fer molta pedagogia de tot el fet comarcal. Encara ara molta gent el desconeix i això és responsabilitat de molta gent que hem estat al capdavant de l'administració local supramunicipal. Moltes vegades expliquem que hem adjudicat pràcticament mil cent beques menjador en el curs 2013-14, que estem gestionant servei d'atenció domiciliària i moltes altres coses que afecten diàriament els ciutadans de la comarca. Possiblement, però, molts d'aquests ciutadans de la comarca atribueixen aquest servei a l'ajuntament, que li és més proper i no al Consell Comarcal. Per tant, el que hem de fer és aproximar l'administració comarcal i un dels objectius és donar-los a conèixer i fer pedagogia.

Centre d'empreses innovadores

Depuradora Tortosa-Roquetes

Via Verda

Consell Comarcal del Baix Empordà

El Consell Comarcal del Baix Empordà es va constituir el 9 de març de 1988 d'acord amb la Llei d'organització comarcal de Catalunya 6/1987, de 4 d'abril. Va néixer amb el propòsit de convertir-se en una eina de servei als municipis que permetés la vertebració i el desenvolupament de la comarca. Des d'un primer moment es va treballar per tal de crear un organigrama que permetés consolidar les competències i transferències provinents de la Generalitat de Catalunya i la Diputació. El Baix Empordà té 36 municipis i una dispersió de població important. El president del Consell Comarcal del Baix Empordà és Joan Català i Pagès, alcalde de Begur.

Quins han estat els encerts dels consells comarcals en aquests darrers 25 anys?

El principal encert del Consell Comarcal en aquests 25 anys de vida és haver pogut oferir als ajuntaments, principalment petits i mitjans, serveis de qualitat com a qualsevol altre municipi de més població. A dia d'avui no s'entenen els serveis bàsics d'un estat de benestar sense que el Consell Comarcal hi participi d'una manera directa com a mínim a dos dels pilars: ensenyament i serveis socials. Pel que fa a l'ensenyament, el Consell Comarcal assumeix tota la tasca complementària, com pot ser el servei de menjador o el de transport. I en relació amb els serveis socials, coordina tots aquests serveis de la comarca mitjançant l'àrea de benestar del propi consell, que hi té una incidència directa. El Consell Comarcal té més presència en l'àrea de promoció econòmica i turisme, els serveis informàtics lligats als serveis de recaptació i a partir d'aquí, serveis de joventut, cultura i molts d'altres.

De què se sent més satisfet?

Des de fa un temps es va aprofitar una subvenció de la Generalitat de Catalunya relacionada amb les noves tecnologies i gràcies a això s'ha desenvolupat una àrea molt potent que dóna serveis als ajuntaments i al propi consell comarcal en aquest àmbit. El grau de satisfacció en aquest sentit és molt important. Darrerament també hem pres una decisió que crec que és molt transcendent i que donarà molts fruits: l'ampliació de la Comissió Turística. Fins ara aquesta comissió estava destinada, sobretot, als ajuntaments costaners. Ara ja hi formen part els 36 municipis de la comarca perquè l'objectiu és donar una visió més global del territori del Baix Empordà perquè el turisme és present arreu, a la costa i també a l'interior.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

En el nostre cas, el sentiment de pertinença és conjunt amb l'Alt Empordà. Es a dir, la gent no se sent baixempordanesa o altempordanesa; bàsicament se sent empordanès. Per tant, tenim una sola comarca a nivell conceptual i de pertinença amb dos consells comarcals. Aquesta divisió administrativa també ha provocat que els consells comarcals siguin òrgans de gestió i, per tant, sovint poc visibles.

Què s'hauria de fer, doncs, per què siguin més visibles de cara el ciutadà?

Estem parlant que els consells comarcals són una administració molt jove. Vint-i-cinc anys és relativament poc temps per a la consolidació de qualsevol administració de cara al ciutadà. A banda d'això, fins avui tampoc hem tingut competències directes. Assumim les competències que ens han vingut derivades des de la Generalitat de Catalunya o bé des de la Diputació de Girona o a proposta dels ajuntaments. Per tant, els consells comarcals ens trobem al mig. Això provoca que fem molta feina però, en canvi, no ens visualitzen com a prestadors directes serveis.

Quin és l'efecte del turisme, sobretot a l'estiu, i les conseqüències per a la comarca i els nuclis més petits?

Desestacionalitzar l'activitat turística al Baix Empordà és el gran objectiu de fa molts i molts anys tant del sector privat com de l'Administració. Aquí s'ha fet un pas endavant amb la creació de la Comissió Turística, que també té molts anys de vida. S'ofereix una carta de serveis que, a més dels bà-

Per veure l'entrevista:

President:	**Joan Català Pagès**
Pàgina web:	**www.baixemporda.cat**
Territori:	**701,7 km²**
Municipis:	**36**
Capital:	**La Bisbal d'Empordà**
Població:	**133.787 habitants**
PIB (milions d'euros):	**3.047,6**
Demarcació:	**Girona**

"El principal encert del Consell Comarcal en aquests 25 anys ha estat oferir als ajuntaments, principalment petits i mitjans, serveis de qualitat com a altres municipis més grans"

sics, contempla tota la xarxa de senderisme, cultura i BTT i, també, tota l'oferta gastronòmica i de les noves tecnologies. Tots els ajuntaments i el sector privat treballen per posar tot el potencial de forma conjunta durant tot l'any. Això, però, és un objectiu difícil de complir, no ens enganyem, perquè tot i que altres països europeus tenen més fragmentats els períodes de vacances, malauradament a l'Estat espanyol continua estant molt concentrat a l'estiu. El port de Palamós també és clau. Des de fa un temps incorpora l'arribada de creuers a l'activitat de pesca i de transport de mercaderies. A poc a poc va influenciant positivament l'activitat econòmica de la comarca i pot ser un element més que ajudi en aquesta desestacionalització.

L'autovia de Castell-Platja d'Aro fins a Palafrugell ha facilitat molt les comunicacions de la comarca. Ara bé, el transport públic continua sent deficient?

En infraestructures encara hi ha necessitats importants que, bàsicament, es concentren en el que és l'anella de les Gavarres i, en aquest cas, en la seva vessant nord. La vessant sud està més o menys consolidada en forma d'autovia, però la vessant nord encara no té cap quilòmetre d'autovia i, per tant, és un coll d'ampolla que perjudica la mobilitat. En relació amb la mobilitat interior s'ha de reconèixer un *handicap* propi dels empordanesos, que és el costum que tenim els ciutadans de la nostra comarca de no estar habituats –potser perquè els serveis mai no han estat els adequats– a utilitzar el servei públic. És com el gat que es mossega la cua. Quan s'implementa un servei públic ha de ser mínimament rendible i com que la gent no hi té massa predisposició, moltes vegades aquest servei no acaba sent possible.

Sala de plens

Centre ocupapcional i especial de treball - Tramuntana

Consell Comarcal del Baix Llobregat

El Consell Comarcal del Baix Llobregat es va constituir el maig de 1988, heretant serveis i patrimoni de l'extinta corporació Metropolitana de Barcelona. El Baix Llobregat és una comarca eminentment industrial, amb més de vuit-cents mil habitants i una identitat molt marcada, des d'un punt de vista de treball dels municipis, de moviment veïnal i de lluita obrera a causa de la quantitat d'empreses que hi ha instal·lades. El Consell Comarcal participa en el Consorci de Turisme del Baix Llobregat, el Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat, el Consorci de la Colònia Güell i el Consorci per a la Recuperació i Conservació del Riu Llobregat. El president del Consell Comarcal del Baix Llobregat és Joaquim Balsera.

Quins són els encerts dels consells comarcals en aquests darrers 25 anys?

El fonamental en aquests anys és haver aconseguit tenir orgull de comarca i un esperit de cohesió social. El Baix Llobregat és una comarca molt diversa i geogràficament hi ha una distància territorial important, des de pràcticament Montserrat fins al Delta del Llobregat. Ha estat un èxit que en aquests darrers 25 anys haguem pogut aconseguir aquesta unitat d'acció i de treball en conjunt per als temes socials i de promoció econòmica.

De què se sent més satisfet?

Nosaltres ens sentim satisfets d'haver treballat en un projecte el més unitari possible en matèria de promoció econòmica, turística i agrícola a la comarca del Baix Llobregat. Malgrat aquest perfil industrial, la comarca encara conserva el Parc Agrari, que és probablement el millor exemple d'agricultura periurbana que tenim a Catalunya. És una de les zones agrícoles més antigues i fèrtils del país situada enmig de l'àrea més poblada de Catalunya. Per tant, jo el que diria és que aquest sentiment de satisfacció el vincularia al no haver perdut la identitat del sumatori dels municipis però haver estat capaços, també, d'haver tingut una identitat com a Baix Llobregat.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

Penso que la comarca per sí mateixa ja té un sentiment de pertinença. El Consell Comarcal del Baix Llobregat no deixa de ser l'òrgan administratiu que regula alguna de les competències o delegacions que fa la Generalitat i que ens demanen els propis ajuntaments. Però el que sí que ha permès el Consell Comarcal és treballar en projectes conjuntament entre els municipis grans i els més petits. El Baix Llobregat té municipis amb més de 50.000 habitants que, òbviament, tenen el seu perfil específic, però també hi ha ajuntaments mitjans i petits amb la seva identitat. Aquesta tasca comuna ha estat, probablement, el major encert per treballar també la identitat baixllobregatina. Ho hem aconseguit a través del diàleg, del consens i, sobretot, de l'interès general. Que tots els municipis vegin que hi ha un benefici global quan proposem polítiques i actuacions per a un territori. L'altre dia, per exemple, explicàvem als alcaldes que si no hi ha una política de promoció econòmica comuna, un municipi de vint, vint-i-cinc o trenta mil habitants no té cap mena de possibilitat en aquesta economia globalitzada. En canvi, vuit-cents mil habitants units suposen una potència econòmica important. El Baix Llobregat és una comarca abocada a la industrialització, ja que compta amb el principal port de Catalunya i amb l'aeroport. Per tant, crec sincerament, amb aquest criteri d'utilitat, de posar en comú algunes polítiques, no des del punt de vista de la jerarquització del Consell Comarcal respecte als municipis, sinó amb el consens, el diàleg i el treball en comú.

El Baix Llobregat és una de les comarques amb més taxa d'atur. Com fer-hi front?

La crisi és òbvia des del punt de vista que no tan sols és econòmica. També és política, institucional. En aquests mo-

Per veure l'entrevista:

President:	**Joaquim Balsera García**
Pàgina web:	**www.elbaixllobregat.net**
Territori:	**486 km²**
Municipis:	**30**
Capital:	**Sant Feliu de Llobregat**
Població:	**808.644 habitants**
PIB (milions d'euros):	**21.808**
Demarcació:	**Barcelona**

"El que sí ha permès el Consell Comarcal és treballar en projectes conjuntament entre els municipis més grans i els més petits"

ments tenim sobre la taula el debat sobre el futur del propi Consell Comarcal i de l'ordenació territorial de Catalunya. En aquest sentit, la crisi també és oportunitat i des d'aquest punt de vista el que ens ha permès és analitzar les nostres potencialitats. Nosaltres som una comarca que aposta per la indústria i per això tenim un pacte industrial. També apostem pel consens econòmic i ens hem dotat del Consell Econòmic i Social del Baix Llobregat. Prioritzem l'externalització de la nostra economia i ens hem convertit en la comarca que més exporta de tot Catalunya. Tot això ho podem fer gràcies a unes infraestructures potents com el port, l'aeroport, els centres d'investigació i la universitat. L'única manera de fer front a l'actual situació és fent que l'estratègia sigui el més comuna possible i en això estem. Hem creat agències per a la innovació, estem educant fins i tot a la mainada per generar-los des de ben petits l'esperit d'emprenedor i d'innovació. En definitiva, des del Consell Comarcal del Baix Llobregat estem intentant que aquesta crisi ens aporti també oportunitats de desenvolupament cap al futur.

Què haurien de millorar els consells comarcals?

Des de la seva creació, el funcionament dels consells comarcals ha estat encertat. Ara bé, també és veritat que no s'han resolt algunes qüestions importants. Amb la reforma de la Llei de governs locals hi ha l'oportunitat de millorar l'ordenació territorial de Catalunya i, fonamentalment, de dotar de competències i finançament els consells comarcals. Si creiem en aquestes institucions, els consells comarcals s'han de convertir en ens públics que tinguin les capacitats per actuar en la transformació d'aquesta realitat i avui per avui jo crec que no hem aprofundit suficientment en aquest fet. El que hem de fer és veure la transformació legislativa com una oportunitat, no com un risc per a la supervivència dels consells comarcals. Sense competències clares i un finançament adequat probablement no hi hagi un futur dissenyat i idoni pels consells comarcals.

Edifici del Consell comarcal

Consell Comarcal del Baix Llobregat

Consell Comarcal del Baix Penedès

El Baix Penedès és una de les quatre comarques més petites de Catalunya. La comarca, amb una gran dispersió de sòls urbans, comprèn una zona muntanyosa (serra del Montmell) i una sèrie de poblacions en el pla intermedi assentats en turons de poca altura, que donen pas a les planes baixes, fins a arribar als 12,5 km de franja costanera que ens obren al Mediterrani. El Baix Penedès és ric en tradicions i cultura popular, una comarca compromesa amb el futur i el progrés que valora el seu model de vida. Els inicis del Consell Comarcal del Baix Penedès, a partir de 1989, van ser difícils, ja que es va haver de bastir una institució sense antecedents com a administració territorial. De fet, el Baix Penedès i el Barcelonès van ser les dues úniques comarques en què la consulta als ajuntaments va resultar negativa. El plenari està format per 23 consellers i el seu president, Joan Olivella Ricart, també és alcalde de Calafell.

Quins han estat els encerts dels consells comarcals en els darrers 25 anys?

Durant aquests 25 anys els encerts del Consell Comarcal han estat molts o hem intentat que siguin molts. El primer encert ha estat ser una administració propera a la gent. A més, s'ha aconseguit oferir tot un seguit de serveis que es poden mancomunar i arribar als pobles que no tenen tanta població. En el nostre Consell Comarcal, per exemple, s'han mancomunat serveis bàsics com ara la recollida de brossa i neteja. Tenim l'empresa de Serveis Mediambientals del Baix Penedès que es diu EcoBP, que gestiona des de l'any 2001 diverses fraccions de residus sòlids urbans de la majoria d'ajuntaments de la comarca (vidre, paper-cartró i envasos lleugers, xarxa de deixalleries i abocador de runes d'obra). Mancomunant aquests serveis els costos són més assumibles per a tots. Donem servei de proximitat, a casa, en un àmbit més general.

De què se sent més satisfet?

Ens sentim satisfets de les polítiques socials. La política social és actualment un dels fets que ens marca. Compartir tot el que són els assistents socials i l'ajuda a les persones fa que puguis arribar a qualsevol indret, i crec que en aquest moment de dificultats econòmiques això és molt important. També són claus les polítiques d'ensenyament. No em refereixo a edificis i escoles, sinó a tot el que ho complementa: transport escolar, menjadors, intentar que cap nen es quedi sense menjar o cap família pugui ser desatesa. Crec que això és important en moments complicats per a les famílies que més ho necessiten.

El Consell Comarcal ha ajudat a reforçar el sentiment de pertinença a la comarca?

Sí, ens sentim molt baixpenedesencs i també penedesencs, perquè nosaltres en trobem en un territori entre l'Alt Penedès, el Garraf i l'Anoia. Tot aquest territori té un sentiment propi de pertinença al Penedès. El Consell Comarcal ajuda a aquest sentiment de comarca. El problema és, potser, la província on pertanyem. No som ni de Tarragona ni de Barcelona. Aquest fet ens ha portat sempre a tenir un cert sentiment de disconformitat i ens sentim oblidats a vegades per les diferents administracions.

Cal, doncs, la vegueria del Penedès?

Crec que no hem de crear més administracions, potser aquest no és el sentit. El que sí que és important és que la gent se senti a gust on es troba, tingui facilitats de trobar-se, d'estar en una realitat comuna. El Baix Penedès és un territori frontissa. Estem molt ben situats. Tenim molt bona comunicació amb Barcelona, però alhora les comunicacions deficitàries amb Tarragona fa que perdem tot el potencial que ens dóna aquesta capital, ja sigui a nivell laboral o universitari. Per aquestes males comunicacions es talla el contacte amb Tarragona. És realment un problema que les Rodalies

Per veure l'entrevista:

President:	**Joan Olivella Ricart**
Pàgina web:	**www.ccbp.cat**
Territori:	**296,4 km²**
Municipis:	**14**
Capital:	**El Vendrell**
Població:	**101.100 habitants**
PIB (milions d'euros):	**1.776,2**
Demarcació:	**Tarragona**

"Compartir tot el que són els assistents socials i l'ajuda a les persones fa que puguis arribar a qualsevol indret"

de Renfe acabin a Sant Vicenç de Calders. Si vols anar a Tarragona vol dir que has d'agafar un tren, baixar i agafar-ne un altre per arribar a Tarragona. Amb els autobusos passa el mateix. Tot plegat provoca que els ciutadans del Baix Penedès es desplacin cap a Barcelona, malgrat tenir Tarragona a només 35 quilòmetres. Esperem que tot això canviï.

Quins són els potencials del Baix Penedès que cal potenciar de cara el futur?

Els potencials els veiem molt clars. El turisme és la base econòmica de la nostra comarca i tenim els elements necessaris per potenciar-lo encara més. D'una banda, tenim tres municipis a la costa com són Cunit, el Vendrell i Calafell, amb unes platges magnífiques. De l'altra, estem començant a potenciar tota una ruta enoturística per impulsar la D.O. Penedès. Per tant, la potencialitat que ja ens dóna el paisatge marítim s'ha de complementar amb una oferta interior basada en el paisatge vinícola. Tot això és un potencial que hem d'aprofitar i que tothom està intentant treballar. Des del Consell Comarcal estem fent esforços per coordinar juntament amb l'Alt Penedès i totes les comarques que tenen la D.O. Penedès un seguit de rutes enoturístiques que permetin conèixer i aprofitar tot el paisatge, les vinyes, el camp, el vi, les bodegues i combinar-ho amb l'oferta cultural i de patrimoni així com les figures importants com Pau Casals, que ens marca molt a la Vila de Sant Salvador amb la Vila Casals.

Sala de plens

Depuradores

Servei comarcal juvenil

Servei d'atenció a la infància i adolescència

Consell Comarcal del Barcelonès

El Consell Comarcal del Barcelonès és una entitat local de caràcter territorial constituïda el 9 de març de 1988. Compta amb els municipis de Badalona, Barcelona, L'Hospitalet de Llobregat, Sant Adrià de Besòs i Santa Coloma de Gramenet. És la comarca més petita en extensió de tot Catalunya, la que més ciutadans concentra als barris de les seves ciutats i la que més activitat econòmica centralitza. El president del Consell Comarcal del Barcelonès és Francesc Belver i Vallès.

Quins són els encerts dels consells comarcals dels darrers 25 anys?

La nostra és una comarca complexa de gestionar perquè està formadada per grans ciutats. Per tant, el gran encert del Consell Comarcal del Barcelonès és haver estat capaç de coordinar l'acció dels diferents municipis, fer-se present sobretot en aquells elements fronterers on podrien col·lisionar interessos dels diferents ajuntaments o que ningú acabés de fer la feina en aquelles zones. Segurament el que ens dóna més satisfacció és poder coordinar aquells serveis que als municipis per ells sols els seria menys eficient poder tirar endavant. Per tant, ser útils als ajuntaments, perquè això significa ser útils als nostres ciutadans i ciutadanes.

De què se sent més satisfet?

La major satisfacció de la nostra prestació de serveis en aquest entorn tan urbà segurament és la prestació de serveis als més desfavorits. El transport adaptat per a gent amb dificultats, la gestió de les beques menjador en el conjunt de les escoles del nostre territori, etc. Tots aquells serveis que ens apropen més a la realitat, a una realitat actualment difícil, d'aquest entorn urbà que és la nostra comarca.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

Si féssim una enquesta al Barcelonès, el sentiment de pertinença a la comarca és molt complex. Les nostres ciutats són grans ciutats, són ciutats molt importants que tenen la seva gent molt arrelada. La gent s'estima molt la seva ciutat, però el sentiment de comarca segur que no és tan important com en altres zones de Catalunya, on segur que està molt més desenvolupat.

Quines són les iniciatives més rellevants que ha portat a terme el Consell Comarcal del Barcelonès?

Les iniciatives que criden més l'atenció i més destaquen dins de la gestió del consell comarcal són aquelles que pel seu volum o per la seva transcendència van més enllà de la pròpia comarca. Són les que ens fan importants o fan que la gestió del consell comarcal tingui una certa rellevància. Nosaltres gestionem el manteniment de les rondes de Barcelona, la via de Catalunya que més vehicles té diàriament al seu territori. Això significa un esforç molt important de coordinació, de gestió, d'estar molt a prop del problema. Com ens agrada dir: com més apropem la solució al problema, més eficients serem. El Consell Comarcal del Barcelonès també se sent orgullós de la construcció de més de vuit mil pisos de protecció oficial durant aquests anys a través de l'empresa Regesa. Som un dels principals operadors d'habitatge públic a Catalunya i això segurament ha ajudat molts joves a emancipar-se i a moltes famílies a tenir una oportunitat en el difícil mercat de l'habitatge.

Tots els consells comarcals són necessaris?

Les estructures no són l'important. L'important és trobar les solucions quan hi ha un problema. Per tant, partint de la base que com més a prop està la solució del problema més eficient s'és. És evident que la comarca és un element útil a l'hora de coordinar, d'aglutinar i de sumar sinergies entre els diferents municipis. Això no significa que els consells comarcals han de ser absolutament imprescindibles i que els hem de salvar de totes totes. El que hem de tenir és una garantia de prestar uns bons serveis. Les comarques estan prestant bons serveis de manera molt eficient i, per tant, jo crec que plantejar-ne la desaparició per plantejar-la no ha de ser un objectiu. Ara bé, si tenim una alternativa millor, que es posi sobre de la taula. Si som capaços de ser més eficients del que ho estan sent les comarques, nosaltres serem els primers interessats en que aquestes iniciatives tirin endavant.

Quin criteri ha de prevaldre?

El ciutadà ha de ser el receptor del millor servei possible. Si el millor servei li presta el seu ajuntament, fantàstic. Si és la comarca, fantàstic.

Per veure l'entrevista:

President:	**Francesc Belver Vallès**
Pàgina web:	**www.barcelones.cat**
Territori:	**145,8 km²**
Municipis:	**5**
Capital:	**Barcelona**
Població:	**2.240.437 habitants**
PIB (milions d'euros):	**73.444,1**
Demarcació:	**Barcelona**

"Les administracions han de ser absolutament transparents per als ciutadans. Estem gestionant recursos públics i estem gestionant recursos dels ciutadans"

Si és la Diputació o la Generalitat, doncs molt bé. L'important no és la titularitat del servei o de la competència; l'important és l'eficiència en la prestació d'aquest servei. Jo crec que hem de prestar els serveis amb qualitat i els consells comarcals ho estan fent. La comarca és una administració molt propera, amb alcaldes i regidors del conjunt de pobles que són capaços de sumar sinergies i de fer eficients aquells serveis que ajuntament a ajuntament, per sí sols, segur que no ho serien.

Com es pot apropar la tasca del Consell Comarcal al ciutadà?

Les administracions han de ser absolutament transparents per als ciutadans. Estem gestionant recursos públics i també estem gestionant recursos dels ciutadans i les ciutadanes. Per tant, tenen el dret de conèixer fil per randa què passa amb els seus diners, perquè són seus, i nosaltres l'únic que fem és gestionar-los. Els ciutadans han de ser capaços de veure en què gastem els seus diners i si no ho fem de manera eficient, que ens ho puguin reclamar. Però que ens ho puguin reclamar després de veure realment en què es gasten, si som eficients, si no ho som, si els serveis que es presten són els que ells necessiten i els que ells volen i, per tant, això només es pot fer a partir d'una absoluta transparència, d'una absoluta claredat, d'una absoluta informació. Que tothom sàpiga què es fa amb aquest recursos públics que a hores d'ara, a més a més, tant costa a les famílies aportar.

El Projecte Barcelona Key, que aspira a convertir la zona del Besòs en un motor de desenvolupament econòmic basat en el coneixement i la investigació, és clau pel futur?

Aquest és un d'aquells elements que dóna sentit al Consell Comarcal del Barcelonès. Allà on està intervenint l'Ajuntament de Barcelona, l'Ajuntament de Sant Adrià del Besòs, on tenim participant a la Universitat Politècnica de Barcelona i el Consorci del Besòs. El Consell Comarcal també hi juga el seu paper de coordinador de totes aquestes iniciatives. La voluntat d'aquest projecte és, en un moment de dificultat econòmica, generar sinergies i ser més eficients amb els nostres recursos: la investigació i el desenvolupament. És el que farà créixer l'economia, el que ens donarà oportunitats en clau de futur. A partir d'aquí, la possibilitat de generar llocs de feina a la nostra població és el que entenem que ha de ser cabdal i que ha de ser el que més treball i més esforç requereixi a les nostres administracions. Per tant, aquest és un projecte que nosaltres estem treballant molt acuradament. Estem convençuts que obtindrem inversors privats que veuran la possibilitat, evidentment, d'obtenir uns rendiments però que, com a país, com a àrea metropolitana i com a comarca del Barcelonès segur que serà un dels projectes cabdals en els propers anys.

Quina és l'assignatura pendent?

És evident que en aquest món d'interconnexió, de globalització, les infraestructures i les infraestructures de transport són cabdals. A la nostra comarca tenim alguns elements que són molt importants i que han d'ajudar al desenvolupament del territori per a què sigui generador d'oportunitats. L'estació de la Sagrera és, evidentment, un d'aquells punts importants, no només per l'activitat que genera per sí mateixa i la que també generaria al seu voltant, sinó també per les possibilitats que dóna cap a Europa. En un moment de dificultats, els recursos públics s'han de destinar per generar més recursos. A Barcelona ciutat tenim el projecte de la Sagrera que haurà de ser en sí mateix un motor per a tota una zona que porta molt temps en una situació poc productiva. A la part sud del Barcelonès, el desenvolupament de la línia 9 del metro al voltant de la Fira de L'Hospitalet és un element cabdal per connectar amb l'aeroport. Som l'únic aeroport gran de tot Europa al que no arriba el metro. Per tant, tots aquests elements són els que et donen competitivitat i milloren la perspectiva i la possibilitat d'atraure inversions. Aquest tipus d'inversions són les que l'administració pública hem d'afavorir perquè, alhora, acabin generant inversió privada que, en darrer terme, genera llocs de feina, genera economia i ens permet avançar en aquests temps tan complicats.

Instal·lacions del Consell Comarcal del Barcelonès

Consell Comarcal del Berguedà

El Consell Comarcal del Berguedà és un dels deu consells de muntanya de Catalunya. La comarca participa de tres regions morfològiques: l'Alt Pirineu, els Prepirineus i la depressió anomenada de l'Ebre. Actualment, ha desaparegut en la pràctica totalitat la mineria i el tèxtil. A partir de les dues darreres dècades del s. XX, l'auge del turisme rural a la comarca ha compensat lleugerament el declivi industrial. El Berguedà té 31 municipis i la seva capital és Berga. Sergi Roca i Vargas és el president del Consell Comarcal del Berguedà.

Quins han estat els encerts del Consell Comarcal en aquests darrers 25 anys?

Els encerts són molts però, en tot cas, destacaria la cohesió territorial que el Consell Comarcal del Berguedà ha aconseguit amb els 31 municipis de la comarca. Hem de tenir present que d'aquests 31 municipis, 17 són molt, molt petits i, per tant, l'estructura a nivell de recursos humans i econòmics és complicada. El Consell Comarcal els ajuda. Un altre dels encerts que en el seu dia ha anat cultivant el Consell Comarcal del Berguedà ha estat la creació d'un sistema de serveis socials dividit en set àrees bàsiques d'atenció social equipat amb assistents i educadors socials que es traslladen als ajuntaments i poden ajudar a resoldre totes aquelles problemàtiques de les famílies de la nostra comarca. És un encert, també, la tasca que s'ha fet amb la gestió de residus i el medi ambient. Som els responsables de tot el que és el sistema de recollida de residus urbans, brossa selectiva, deixalleries, etc. Evidentment, seria molt car que els municipis més petits poguessin oferir aquest servei per ells sols. Com que estan tots els municipis interconnectats i capitanejats pel Consell Comarcal del Berguedà és possible fer una recollida, fins i tot de la secció orgànica, en tots els ajuntaments de la comarca.

De què se sent més satisfet?

Em sento satisfet, primer de tot, de representar la meva comarca i treballar per a la meva comarca, així com ho faig per a la meva vila, Bagà. En tot cas, em sento satisfet de la feina que hem fet en la creació de projectes com la xarxa *Berguedà en xarxa: benestar, infància i famílies*, que és un programa que fa èmfasi en temes d'igualtat, en l'àmbit de la dona, de la joventut, de la infància, conjugant totes les administracions que hi participem, des de la Generalitat, la Diputació de Barcelona, els instituts i les escoles. En matèria de turisme, el Consell Comarcal del Berguedà ha fet molts esforços en dinamitzar el turisme de la nostra comarca. Queda molta feina per fer encara, però sempre es treballa de la mà del sector privat, amb l'Associació d'Hostaleria i Turisme, amb l'Associació de Càmpings i amb l'Associació de Turisme Rural. Totes aquestes qüestions estan relacionades directament amb les persones. Però també tenim especial cura dels municipis. Hi ha ajuntaments que difícilment poden sufragar el cost d'un secretari, d'un interventor o d'un arquitecte. Des del Consell Comarcal els oferim tots aquests serveis als ajuntaments més petits, que en la comarca del Berguedà són majoria.

El Consell Comarcal del Berguedà ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

Una mica sí. Els ciutadans del Berguedà ens sentim berguedans i berguedanes perquè crec que hi ha un sentiment de pertinença molt arrelat a la nostra comarca. I no només perquè hi hagi el Consell Comarcal. El que sí és cert és que el Consell Comarcal del Berguedà sempre intentat donar servei a tots els ajuntaments en tots els àmbits; periòdicament fem reunions amb tots els municipis i els expliquem el que fem. Tot això va quallant i, de mica en mica, la gent sap les competències i els serveis que prestem. Això, sens dubte, contribueix a tenir un sentiment de pertinença més arrelat a la comarca del Berguedà.

La capital de la comarca, Berga, està ben comunicada. Però continueu tenint un dèficit cap el Pirineu?

Intento ser sempre positiu, i fins a Berga tenim una bona infra-

Per veure l'entrevista:

President:	**Sergi Roca Vargas**
Pàgina web:	**www.bergueda.cat**
Territori:	**1.185,2 km²**
Municipis:	**31**
Capital:	**Berga**
Població:	**40.555 habitants**
PIB (milions d'euros):	**935,8**
Demarcació:	**Catalunya Central**

"Cal millorar moltíssim la connexió amb el Solsonès perquè tenim una carretera molt deficient. I també ho és la connexió amb Ripoll, tant per Borredà com per la Pobla de Lillet i Campdevànol"

estructura, que és la C-16, que ens arriba desdoblada. Hem millorat molt les comunicacions amb Vic i això és molt important perquè pot obrir vies de negoci en els dos sentits. Cal, però, millorar moltíssim la connexió amb el Solsonès perquè tenim una carretera molt deficient. I també ho és la connexió amb Ripoll, tant per la banda de Borredà com per la Pobla de Lillet i Campdevànol. Més enllà d'això, en matèria de transport públic tenim moltes mancances. Fa molt temps que reclamem a la Generalitat de Catalunya la integració tarifària. Aquesta arriba fins el Bages però s'atura al Berguedà. Davant d'aquesta situació, hem desplegat de manera efectiva el transport a la demanda. Som molt conscients que hi ha autobusos que no poden arribar a poblacions com Gisclareny o Sant Jaume de Frontanyà, que és el municipi més petit de Catalunya. Per això, hi ha un servei de taxis que t'apropen a la parada de la línia de transport regular. Si tinguéssim la integració tarifària i un petit increment regular del transport públic a l'Alt i el Baix Berguedà, sens dubte la comarca guanyaria molt.

Les colònies tèxtils i la indústria minera van ser els principals motors del Berguedà. Després de la crisi del sector, el teixit industrial no ha sabut reconvertir-se. Cap a on ha d'anar el futur?

Hem d'apostar per una diversificació dels sectors productius. Aquí al Berguedà l'activitat productiva se centrava bàsicament en la mineria i el tèxtil. De mineria ja no en tenim, però el tèxtil, curiosament, compta encara amb unes 14 empreses a la comarca que ocupen a 500 persones. És un tèxtil d'alt valor afegit, sanitari. El Consell Comarcal del Berguedà va reactivar el Consell Econòmic i Social del Berguedà en el qual hi havia participació de totes les forces polítiques, dels empresaris i sindicats. L'any 2011 vam dissenyar i planificar el que es va anomenar Estratègia berguedana, que eren uns projectes tractors que nosaltres en aquesta legislatura havíem de treballar. Tenim molt clar, per exemple, que hem de potenciar el sector primari i vincular-lo amb l'agroalimentació, un dels factors forts de la comarca. Així mateix, ens hem de centrar en la biomassa i en l'aprofitament dels boscos. La comarca del Berguedà té molta superfície forestal i, per tant, aquest sector energètic és un dels que ha de créixer vinculat a la biomassa. El mateix podria dir amb l'aigua i l'energia hidràulica.

També aposten per un turisme de qualitat.

En els darrers anys s'ha fet molta feina amb el turisme industrial. Només cal posar l'exemple del Museu de les Mines de Cercs, un dels museus més visitats de la comarca del Berguedà. Les persones que ens visiten poden gaudir de bons serveis de turisme rural. Som de les comarques capdavanteres amb més de 1.900 quilòmetres de senders marcats. Evidentment, comptem amb la Patum de Berga, una festa que és Patrimoni Cultural Immaterial declarada per la Unesco l'any 2005. La Patum ha de ser un factor d'exportació de la nostra comarca, i no només els dies de la festa, sinó que s'ha de convertir en un valor econòmic durant tot l'any.

Castell de Berga

Oficina d'informació i turisme

Dipòsit controlat de residus

Consell Comarcal de la Cerdanya

L'any 1934 el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei d'alta muntanya per aconseguir un desenvolupament equilibrat i harmònic de les àrees de muntanya respecte a la resta de Catalunya. Van néixer, així, els consells de muntanya. El 1988, amb la creació dels consells comarcals, els consells de muntanya van evolucionar cap a la nova figura administrativa per esdevenir el nou òrgan territorial. El Consell Comarcal de la Cerdanya és la primera institució política, després de dos segles, que agrupa i representa tota la gent de la Cerdanya. La comarca té 17 municipis. Està dividida entre dos estats, l'espanyol i el francès, i en dues províncies, Girona i Lleida. L'alcalde d'Alp, Ramon Moliner Serra, és el president del Consell Comarcal de la Cerdanya.

Quins són els encerts del Consell Comarcal en aquests 25 anys?

Els encerts del Consell Comarcal de la Cerdanya crec que han estat treballar, com d'altres comarques, en temes de serveis socials, però després cada comarca s'ha especialitzat amb el que el seu entorn li demanava. En el nostre cas penso que hem fet una bona feina en temes de promoció turística, en gestió de residus i, a diferència de moltes comarques, nosaltres sí que hem arribat a muntar un ens de recaptació com altres consells de la demarcació de Girona.

De què se sent més satisfet?

En general em sento satisfet de tota la feina que es fa des del Consell Comarcal que permet que la gent pugui acabar gaudint de serveis que no tindria, especialment en temes de serveis socials, però també d'ensenyament. Poder desenvolupar una bona xarxa de transport escolar i ajudes al menjador escolar és una feina agraïda. En el cas específic de la Cerdanya també estic satisfet del que hem aconseguit amb l'aprofitament de diferents programes europeus i que han permès fer projectes potents, com poden ser l'escorxador transfronterer i l'hospital transfronterer.

Quines són les iniciatives més rellevants?

A més de les que comentava anteriorment, les iniciatives que són emblemàtiques és tota la feina que s'ha fet en temes de manteniment de camins i en la recaptació. Aquest darrer, potser, és un servei que la gent del carrer no veu però els ajuntaments ho valoren especialment perquè hem pogut fer una bona tasca d'actualització de padrons i portar la feina del que és un ens de recaptació fins a les últimes conseqüències. En el camp del turisme, tot i no ser una competència pròpia d'un ens comarcal, hem aglutinat tots els sectors empresarials per fer una bona feina que ens ha permès fer visible la comarca de la Cerdanya més enllà del nostre territori i en els diferents mercats turístics.

La Cerdanya té una realitat administrativa complexa. Està dividida entre dos estats i dues províncies. El Consell Comarcal és una institució per facilitar-ne la gestió?

La comarca de la Cerdanya està dividida entre dos Estats –França i Espanya– i des de 1983 la part espanyola la van dividir en dues províncies. Aquesta és, especialment, una característica que no té cap altra comarca i que, certament, complica la gestió. El fet de tenir 11 municipis a la demarcació de Girona i 6 municipis a la demarcació de Lleida fa que, d'alguna manera, no comptem del tot enlloc. Acabem tenint relacions amb la Diputació de Girona i amb la Diputació de Lleida però també a nivell de la Generalitat hem de parlar amb totes les direccions territorials; ensenyament, cultura i territori per les dues bandes. No ens queixem de la feina que això comporta, però el problema és que qualsevol conselleria de la Generalitat no acaba de tenir una visió total i conjunta de la comarca. Cada delegat, cada director de serveis, coneix molt bé el seu tros, el tros de la seva província, però no n'hi ha cap que pugui aportar una visió íntegra de la comarca més enllà del Consell Comarcal. Això ens fa febles.

Quins problemes comporta, per exemple en infraestructures, el fet de pertànyer a dos estats?

L'E-9 ja existeix, però la part que travessa de la Cerdanya espanyola a la Cerdanya francesa encara hi ha molta feina a fer. És una

Per veure l'entrevista:

President:	**Ramon Moliner Serra**
Pàgina web:	**www.cerdanya.org**
Territori:	**546,7 km²**
Municipis:	**14**
Capital:	**Puigcerdà**
Població:	**18.630 habitants**
PIB (milions d'euros):	**553,9**
Demarcació:	**Alt Pirineu i Aran**

"Nosaltres reclamem tenir una Llei de Cerdanya. L'objectiu és aturar aquesta divisió provincial. Necessitem un únic interlocutor a la Generalitat"

obra que guarda una certa simetria: per una banda hi ha el túnel del Cadí i per l'altra, el túnel del Pimorent. El que falta és connectar els dos túnels i aquesta obra passa justament enmig de la Cerdanya. Ara bé, estem molt ben comunicats amb Barcelona i també amb Tolosa gràcies a les obres que continua fent el Govern francès. La Cerdanya s'ha convertit en un punt central; un punt central de l'eix del Llobregat però també de l'eix pirinenc.

És necessària una llei específica per a la Cerdanya?

Nosaltres reclamem tenir una Llei de Cerdanya. L'objectiu és aturar aquesta divisió provincial a la part catalana. Amb França hi tenim una bona relació, però no treu que estem en dos estats i aquesta és una qüestió que s'haurà d'afrontar en un futur. Ara com ara el que ens interessaria molt és solucionar aquesta decisió provincial que ens acaba afectant. És del tot necessari tenir un únic interlocutor amb la Generalitat, ja sigui amb temes d'ensenyament, cultura o territori.

Quina incidència té a la Cerdanya el Parc Natural Cadí-Moixeró?

El Parc Natural del Cadí és una manera de protegir un recurs natural que tenim. El problema és que, a vegades, no hi acaba d'haver un equilibri entre la protecció i la promoció turística. Un parc natural sempre és una eina bona pel que fa a la protecció del nostre entorn ambiental però potser a vegades el que es demanaria és que acabi sent un recurs turístic ben utilitzat, no explotat.

Pel que fa a l'economia, la Cerdanya ha patit en els darrers anys un decreixement pel fort descens de la construcció. No obstant això, és de les poques comarques on el sector serveis creix.

És cert que la Cerdanya, fins no fa massa, encara dèiem que vivia del turisme. Realment no era cert. La Cerdanya vivia, sobretot, de la construcció, de l'urbanisme i de tot el que es movia al seu voltant. Quan aquest sector ha fallat i no hi hagut activitat ens hem hagut de recolzar en el sector serveis, en el sector turisme. Això vol dir que molta gent que estava ocupada en altres sectors com la construcció ara ha vist l'oportunitat de dedicar-se al sector serveis. Un sector que ha crescut, amb molta més oferta que anys enrere. En aquest sentit potser és l'hora d'aprofitar realment els recursos naturals que tenim a la comarca i que segueixen fent-nos atractius per diferents mercats que ens acaben visitant. Dins dels recursos turístics està clar que la neu és un gran actiu. En un radi de poc més de mitja hora tenim més d'una dotzena d'estacions d'esquí, dues al municipi d'Alp com són La Molina i Masella. En aquest sentit és un sector potent. A l'estiu segurament tenim més competència d'altres zones però està clar que a l'hivern la neu acaba sent la gran font d'ingressos de la nostra comarca. Cal destacar que Masella ha fet una inversió important per a la il·luminació de més de deu quilòmetres de pistes. Això serà un recurs addicional que permetrà que gent que ja ens coneixia pugui viure noves experiències i altra gent que potser no venia pugui venir per conèixer aquests nous atractius.

Depuradora d'aigües

Arxiu comarcal

Centre de tractament de residus

Consell Comarcal de Conca de Barberà

El Consell Comarcal de la Conca de Barberà es va constituir l'any 1988. La seu central es va instal·lar al Palau Alenyà de Montblanc, un edifici del segle XIV, però també compta amb una oficina d'atenció al ciutadà a Santa Coloma de Queralt. Dins del conjunt de Catalunya, la Conca de Barberà és una comarca poc poblada. Només Montblanc i l'Espluga de Francolí superen els 3.000 habitants. El president del Consell Comarcal de la Conca de Barberà és Ramon Tomàs Ramon, alcalde de Santa Coloma de Queralt.

Quins són els encerts del Consell Comarcal en aquests darrers 25 anys?

La funció del consell comarcal és apropar l'Administració al ciutadà i nosaltres oferim tota una sèrie de serveis que serien impossibles de prestar pels ajuntament més petits. Estic parlant, per exemple, de la recollida d'escombraries, benestar social o el servei en joventut.

És una comarca amb molts municipis petits. Com resolen serveis bàsics com l'abastament d'aigua o el transport escolar?

Nosaltres no som com la comarca de l'Urgell, que tenen un servei mancomunat d'aigua entre tots els municipis. A la Conca de Barberà cadascú fa la seva aigua i el Consell Comarcal s'ocupa de les depuradores. Nosaltres també gestionem el transport escolar, els serveis de benestar social i traslladem treballadors nostres, principalment d'urbanisme, als pobles petits un dia a la setmana o cada quinze dies per fer tasques de gestió.

De què se sent més satisfet?

Del que em sento més satisfet és que, per primera vegada, el Consell Comarcal de la Conca de Barberà ha fet un govern d'unitat. Mai havia estat possible en tots aquests anys d'existència. Aquest govern ens dóna tranquil·litat a tots, anem a la una i hem deixat a una banda la rivalitat política. A part d'això, estem molt satisfets de la tasca feta amb la joventut. A l'estiu un autobús nocturn passa a recollir tot el jovent dels diferents municipis i els porta de festa major en festa major. Hem evitat perills a la carretera.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El Consell Comarcal de la Conca de Barberà ha contribuït a tenir un sentiment de pertinença que abans no teníem. Hi ha una Conca hidrogràfica i una serra de Comalats, i els de la baixa Segarra se sentien més segarrencs que de la Conca de Barberà. A més, hi ha gent que sent la influència de Tàrrega i d'altra, d'Igualada. Fins i tot, des d'un punt de vista sanitari, la Conca de Barberà pertany a la regió centre, és a dir, des de Manresa es gestiona el sistema sanitari de Santa Coloma de Queralt.

La Conca de Barberà té un patrimoni cultural i natural extens. Des de Montblanc fins a Poblet passant per la Vall del Corb...

Nosaltres a la Conca tenim un gran patrimoni. A Poblet hi ha enterrats els reis de la Corona d'Aragó i el Consell Comarcal gestiona la ruta del Cister en la qual hi ha tres monestirs: Poblet, Santes Creus i Vallbona de les Monges. De fet, hi intervenen tres consells comarcals però nosaltres som els gestors d'aquest patrimoni i d'aquesta ruta. A més, a la part més nord de la comarca hi trobem la Vall del Corb. La població d'entrada d'aquesta ruta és Santa Coloma de Queralt i arriba fins a Bellpuig. En aquest sentit, també estem en contacte i coordinació amb els ajuntaments respectius i el Consell Comarcal d'Urgell.

Quina assignatura tenen pendent?

L'assignatura que sempre hem tingut pendent ha estat el transport, la carretera. Aquí ens creua l'autopista. La part baixa de la comarca està molt ben comunicada però hi ha

Per veure l'entrevista:

President:	**Ramon Borràs Ramon**
Pàgina web:	**www.cccb.net**
Territori:	**650,2 km²**
Municipis:	**22**
Capital:	**Montblanc**
Població:	**20.992 habitants**
PIB (milions d'euros):	**582,1**
Demarcació:	**Tarragona**

"Del que em sento més satisfet és que per primera vegada hem pogut fer un govern d'unitat. Anem tots a una i hem deixat de banda la rivalitat política"

unes deficiències importants per unir Montblanc amb Santa Coloma de Queralt. Estem lluitant per poder fer la carretera des de fa molt temps i la situació pressupostària no ens afavoreix. A la part nord de la comarca, a la Vall del Corb, tenim un problema greu amb l'aigua, tant de quantitat com de qualitat. En aquest sentit estem treballant, conjuntament amb el Consell Comarcal de la Segarra i de l'Urgell per intentar portar l'aigua des de Rialb. Aquesta és la clau del nostre esforç.

Sala de plens

Depuradora de Montblanc

Centre d'iniciativces empresarials

Centre de tractament de residus

Consell Comarcal del Garraf

El Garraf, a la costa, és una de les tres comarques que constitueix el territori del Penedès i la que té més població absoluta i relativa. A inicis de la dècada dels 80, els municipis del Garraf, en ocasions conjuntament amb els de l'Alt Penedès, van engegar diversos instruments de col·laboració intermunicipal, bàsicament en l'àmbit de la recollida i tractament de residus i del cicle de l'aigua, però també en l'àmbit dels serveis a les persones i de dinamització econòmica. Així, quan es constitueixen els consells comarcals el 1988, les comarques del Garraf, l'Alt Penedès i el Baix Penedès ja tenien experiència en la mancomunitat per a la gestió de serveis. El president del Consell Comarcal del Garraf és Juan Luis Ruiz López.

Quins han estat els encerts dels consells comarcals en aquests 25 anys?

N'hi ha molts d'encerts però en primer lloc destacaria les competències delegades que s'estan exercint. Des de les beques menjador i transport escolar als serveis socials concertats entre els municipis menors de vint mil habitants. Ara bé, els consells comarcals hem anat una mica més enllà oferint serveis que no pertoquen per competència. Aquesta és una qüestió important: la cooperació que s'ha fet al territori fruit de la voluntat dels ajuntaments que han volgut que un ens supramunicipal com és el Consell Comarcal lideri i coordini determinades polítiques comunes, des de qüestions de promoció econòmica, cultural, patrimonial o fins i tot esportives.

De què se sent més satisfet?

Em sento molt satisfet d'un projecte que vam dur a terme l'estiu de 2013. Una de les competències delegades que tenim els consells comarcals és, precisament, la relacionada amb les beques menjador. Fem un esforç important i considerable perquè el finançament és inadequat, perquè arriba tard i perquè, en tot cas, cada vegada són més les necessitats dels ciutadans. Però què ens va passar? Les beques menjador duren fins que dura el curs escolar. Per tant, el mes de juny aquests alumnes se'n quedaven sense. Malauradament cada vegada són més els nens i nenes que l'únic àpat en condicions que fan al dia és el de l'escola. Així que el Consell Comarcal del Garraf va decidir, conjuntament amb l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i Càritas, que una empresa distribuïdora d'aliments pogués garantir els àpats durant els mesos d'estiu. D'això em sento satisfet. Ara em consta que tant la Generalitat com la Diputació de Barcelona també volen participar en aquest projecte.

El Consell Comarcal ajuda al sentiment de pertinença de la comarca?

Al Garraf aquest sentiment, sincerament, no existeix. No existeix un sentiment de sentir-se garrafenc. Segurament perquè la comarca va néixer com va néixer. Quan hi va haver en els anys 80 el debat sobre la distribució comarcal a Catalunya, eren molts els que pensaven que hi havia d'haver una comarca única del Garraf, l'Alt Penedès i el Baix Penedès. No va prosperar per una qüestió de capitalitat. Vilafranca del Penedès havia de ser capital d'alguna cosa i Vilanova i la Geltrú havia de ser capital d'alguna altra cosa. Finalment, els responsables polítics d'aquell moment van decidir crear les dues comarques. Per tant, sentiment de comarca existeix relativament, aquesta és la veritat. A més, pel que fa al sentiment de pertinença de comarca hi ha un altre factor. Hi ha un municipi molt potent que és Vilanova i la Geltrú, però també n'hi ha uns altres molt potents que són Sitges i Sant Pere de Ribes, que han crescut, que per ells mateixos ja donen serveis i no necessiten entitats supramunicipals. Per tant, això fa que es desdibuixi molt el sentiment comarcal. Això no treu que no haguem estat capaços de liderar i dur projectes comuns a la nostra comarca.

Pel que fa a infraestructures, la comarca del Garraf està en una situació geogràfica estratègica. No obstant això, no estan satisfets.

És cert que estem a mig camí entre Barcelona i Tarragona, a vint minuts de l'aeroport de Barcelona, a quaranta minuts del port de Barcelona i del centre de Barcelona, a trenta minuts del port de Tarragona i a mitja hora de Manresa amb

Per veure l'entrevista:

President:	**Juan Luis Ruiz López**
Pàgina web:	**www.ccgarraf.cat**
Territori:	**185,1 km²**
Municipis:	**6**
Capital:	**Vilanova i la Geltrú**
Població:	**146.609 habitants**
PIB (milions d'euros):	**2.715,3**
Demarcació:	**Barcelona**

"És cert que estem a mig camí entre Barcelona i Tarragona, però alhora ens sentim, també, una mica maltractats en qüestions d'infraestructures al nostre territori"

la nova C-15. Però alhora ens sentim, també, una mica maltractats en qüestions d'infraestructures al nostre territori. I aquesta és una posició unànime al Garraf per part de totes les formacions polítiques i de tots els consistoris. La comarca del Garraf és, aquest any, la penúltima comarca en inversió per habitant, amb només 24 euros per habitant i, a més a més, se li suma el peatge, tant el de Vallcarca com el de Cubelles. Peatges que, a més, cada any van augmentant de tarifes. Això fa que siguem un territori que tenim una certa desavantatge comparativa respecte altres territoris. És a dir, anar i tornar de Barcelona per la C-32 costa 13 euros, una animalada. Anar per la C-31, que són tot costes, no és una alternativa. Si es vol ser competitiu perquè hi hagi empreses que s'instal·lin a la comarca, perquè el port de Vilanova pugui exportar i puguin arribar vaixells amb mercaderies, s'ha de ser competent. I el peatge fa que no ho siguem perquè a les empreses els suposa un cost addicional. També és un sobrecost per a totes aquelles famílies que vulguin venir al nostre territori a passar un cap de setmana, o un diumenge a dinar als nostres restaurants o a visitar els nostres museus. Som conscients que el peatge no es pot eliminar perquè hi ha una empresa que va fer una infraestructura, se li ha de retornar la inversió i, a més, ha de guanyar diners perque sinó no seria una empresa. Però creiem que el peatge no és just.

El Garraf és una de les comarques més castigades per la crisi. Ha tingut una pèrdua més intensa de l'ocupació, amb caigudes superiors al 5% per sobre de la mitjana de la demarcació barcelonina. Que cal fer de cara el futur?

Clarament, nosaltres som de les comarques que més hem patit aquesta maleïda crisi. Això parteix del propi model productiu i econòmic de la nostra comarca, basat principalment en la construcció i les empreses secundàries al voltant de la construcció. Sempre hem tingut índex d'atur per sobre de la mitjana catalana i ara estem exactament igual. El territori va fer una reflexió ja fa un temps en la qual s'evidenciava la necessitat d'una aposta conjunta per part de totes les institucions públiques i entitats privades del territori per poder tirar endavant un nou model productiu i poder vendre el territori més enllà del que és l'àrea metropolitana. En aquest sentit es va crear l'Agència de Desenvolupament Comarcal, una agència que crec que està funcionant prou bé. Això ha requerit que el Consell Comarcal cedís competències i deixés de fer promoció econòmica. És aquesta agència la que tira endavant projectes compartits. De fet, ara estem elaborant un document que vol marcar les línies estratègiques de futur. Una passarà per potenciar la cultura i el patrimoni del Garraf com a motor econòmic. Això, evidentment, va lligat amb la gastronomia i l'enoturisme, un projecte que compartim amb l'Alt Penedès. També hem de veure de quina manera som capaços de fer que el port de Vilanova sigui receptor de creuers petits. A la comarca del Garraf l'únic municipi que té un índex d'atur molt inferior no només a la mitjana del Garraf sinó a tot Catalunya és Sitges, que està entorn el 9%. És evident que tot el Garraf no pot tenir la potencialitat de Sitges o de Vilanova i la Geltrú o de Sant Pere de Ribes. Però els municipis més petits també tenen altres atractius. Olivella, per exemple, té un parc natural. Cubelles pot potenciar la figura de Charlie Rivel. Tenim camí per fer.

La Masia d'en Cabanyes

Centre d'interpretació del Romanticisme

Consell Comarcal

Consell Comarcal de les Garrigues

Les Garrigues és una comarca, en gran part, agrària. Es caracteritza primordialment pel seu oli, derivat de l'oliva arbequina. El paisatge perfila oliveres i ametllers de banda a banda de la comarca, caracteritzada per un terreny sec i eixut excepte en zones molt concretes. L'olivera és el conreu més estès a la comarca; la varietat d'olivera típica és l'arbequina i la seva oliva, petita, rodona i tibant, produeix un oli sense gran acidesa, considerat el millor pels entesos. Un 80% és de secà. La majoria d'empreses són petites amb un predomini clar del sector alimentari. Arbeca, les Borges Blanques, Juneda, Puiggròs i una part de Castelldans configuren un espai que, gràcies a les aigües del canal d'Urgell, permet el conreu d'alfals, panís i, sobretot, fruiters. D'altra banda, l'Albagés, Arbeca, Fulleda, la Pobla de Cérvoles i el Vilosell produeixen un vi de gran qualitat. El consell comarcal té dos vicepresidències i 16 consellers. L'alcalde de Puiggrós, Juli Muro Manso, és el president del Consell Comarcal de les Garrigues.

Quins han estat els encerts del consell comarcal en els darrers 25 anys?

En el món rural, el primer encert va ser per part del president Jordi Pujol de crear les comarques. Com alcalde que sóc d'un municipi petit, el consell comarcal està al servei d'aquests ajuntaments. És un encert la seva existència perquè els municipis, tal com està la normativa vigent, és impossible que prestin tots els serveis. Per tant, el consell comarcal està al servei d'aquests ajuntaments. En aquest sentit, tots aquells serveis que es poden mancomunar des del Consell Comarcal de les Garrigues són de gran importància i de molta vàlua pel món local.

El consell comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El consell comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca, atès que durant aquests anys el que és la delimitació político-territorial ha fet que hi hagi més sentiment de pertinença de cada comarca del territori català.

Quines són les iniciatives més rellevants del Consell Comarcal de les Garrigues?

Més enllà del treball ordinari, els consells comarcals tenen la funció de dinamitzar socio-econòmicament el sector productiu de les diferents comarques. A la comarca de les Garrigues el que vam voler i vam intentar fer és dinamitzar-la per allò que se'ns coneix més, que és l'oli. Fem un oli d'excel·lentíssima qualitat i el que vam pretendre fer és, en primer lloc, un aparador per a què tots aquells que vulguin visitar els 24 municipis que conformen la comarca ho fessin malgrat que les comunicacions per arribar-hi són precàries, com la N-240. Penso que creant aquestes ganes de visitar la comarca intentem que els turistes pugin veure tot el nostre patrimoni cultural, com La Roca dels Moros de Cogul, un dels jaciments de pintures rupestres més destacats del rupestre llevantí, considerat un dels més importants i coneguts de la península Ibèrica, declarat Patrimoni dela Humanitat per la Unesco. També comptem amb la Fortalesa dels Vilars, situada a Arbeca, edificada fa 2.800 milions d'anys i únic en el món iberic català. Evidentment, però, el que ens fa importants és la gastronomia. En aquests anys hem buscat que tastin la nostra gastronomia. Reflectir el paisatge i el gust de la terra als plats i, sobretot en el gust de l'oli.

Les comunicacións, comenta, són precàries. Quina solució hi veu?

La permeabilitat pel que fa a les infraestructures, les que són d'àmbit nacional, estem molt malament. Tingueu en compte que ens travessa la N- 240, que surt des de Tarragona, una ciutat portuària, i arriba fins a Bilbao. Si un desdoblament de la N-240 fins a Valls permetria tenir més fluxe humà i més visites a les comarques d'interior que no s'acabessin, com passa ara, en la Conca de Barberà. Els diferents governs de la Generalitat han volgut fer alguns petits intents per resol-

Per veure l'entrevista:

President:	**Juli Muro Manso**
Pàgina web:	**www.ccgarrigues.com**
Territori:	**797,7 km²**
Municipis:	**24**
Capital:	**Les Borges Blanques**
Població:	**20.058 habitants**
PIB (milions d'euros):	**429**
Demarcació:	**Lleida**

"És un encert l'existència del Consell Comarcal perquè pels municipis, tal com està la normativa vigent, és impossible prestar serveis"

dre-ho. La infraestructura interna, intermunicipal, també està a precari. Això afecta directament els ciutadans de la nostra comerca. Per posar un exemple, un autocar escolar que porti els nens i nenes des d'Albagés fins a les Borges Blanques els ha d'anar a recollir a les set del matí i fan tres quarts d'hora de viatge per recórrer només trenta quilòmetres. En un estat del benestar com l'actual, tenir encara infraestructures de principis del segle XX deixa molt que desitjar. Aquest exemple és prou visual per explicar que el Consell Comarcal però també totes les forces polítiques que hi són representades treballen insistentment perquè el dia de demà hi hagi una bona comunicació i els nostres fills la puguin gaudir.

De fet, és bàsic pel fluxe comercial?

Exacte. I no només pel transport comecial, com pot ser el transport pesat i mercaderies, sinó per la dinamització del turisme i la incentivació de la renda agrària familiar. Des de fa molts anys el Consell Comarcal de les Garrigues treballa perquè no hi hagi tanta fugida demogràfica.

Centre de descoberta de Les Garrigues

Abocador comarcal a Les Borges Blanques

Oficina jove

Centre interpretatiu de Les Garrigues

Consell Comarcal de la Garrotxa

El Consell Comarcal de la Garrotxa es va crear fa 25 anys. La pràctica de compartir serveis i de sumar esforços arriba, però, molt abans, ja que l'actual consell és hereu del Consell Comarcal de Muntanya i de la Mancomunitat Intermunicipal de la Garrotxa. Sense aquests organismes avui la comarca i el conjunt dels seus habitants no gaudirien dels serveis que actualment disposen. La Garrotxa compta amb 21 municipis, la majoria dels quals es troben en espais protegits. L'alcalde de Sant Joan les Fonts, Joan Espona i Agustín, és el president del Consell Comarcal de la Garrotxa.

Quins han estat els encerts dels consells comarcals d'aquests darrers 25 anys?

Abans que hi haguessin consells comarcals, la Garrotxa ja tenia la Mancomunitat de la Garrotxa. Per tant, la majoria dels municipis, per no dir tots, ja formàvem part d'aquesta mancomunitat i s'estava treballant per donar tots els serveis bàsics a tots els ciutadans de la Garrotxa. L'encert, doncs, ha estat continuar amb aquesta tasca durant tots aquests anys. En territoris com la Garrotxa és imprescindible el Consell Comarcal. Tenim ciutats importants com Olot i tota la seva corona, com Sant Joan Les Fonts, la Vall d'en Bas o Les Preses, que tenen una certa autonomia. Però també hi ha altres municipis molt petits, que es troben a molta distància de la capital i, sense el Consell Comarcal, podrien quedar desprotegits. L'encert d'ara i d'abans ha estat donar aquest servei a pobles petits en habitants però grans en territori perquè tothom es pugui sentir tractat de la mateixa manera, tant els que estan dins el nucli de la capital i la seva corona com els que estan més allunyats. Olot i els altres vint municipis treballen de manera conjunta i això és garantia d'èxit. Nosaltres funcionem molt en consorcis, tenim el de medi ambient, el de salut pública, el de serveis socials i en aquest moment estem creant també una àrea econòmica que englobi la capital i la comarca. De fet, a diferència d'altres comarques amb poblacions importants, tothom té clar que Olot és la nostra capital.

De què se sent més satisfet?

Des de la meva etapa com a president del Consell Comarcal de la Garrotxa i anteriorment com a vicepresident em sento satisfet de continuar donant aquells serveis que originalment havien estat pensats per donar-los a tothom. I també que n'haguem anat sumant. No puc identificar-ne només un perquè tots són importants. És molt satisfactori haver estat capaços de sumar esforços en totes les àrees per donar el millor servei a tots els veïns de la comarca.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

La pertinença a la comarca penso que hi és, no pel fet que hi hagi el Consell Comarcal de la Garrotxa, sinó perquè la gent de la Garrotxa se sent molt garrotxí o garrotxina i, per tant, hi ha un sentiment que suma.

Quines són les iniciatives més rellevants que ha emprès el Consell Comarcal?

El fet de ser capaços de donar tots els serveis possibles al mateix nivell a tota la ciutadania de la comarca, sense cap diferència. El fet de ser capaços de donar el mateix valor a tots els serveis que estem donant i ser capaços de saber-ho fer. No puc destacar l'abocador per sobre de la gossera, per exemple. És la suma de tots els factors que fan que avui es tinguin les mateixes possibilitats i els mateixos serveis dins de la nostra comarca.

Es fa palesa, també, la importància d'un turisme que va a una?

Nosaltres tenim Turisme Garrotxa, on també hi som tota la comarca, tots els ajuntaments, tot el sector privat. Una eina com aquesta no la tenen arreu. Precisament a nosaltres ens venen a visitar de diferents indrets de Catalunya i, fins i tot, d'altres països per conèixer la feina que estem fent. Sumar

Per veure l'entrevista:

President:	**Joan Espona Agustín**
Pàgina web:	**www.garrotxa.cat**
Territori:	**734,6 km²**
Municipis:	**21**
Capital:	**Olot**
Població:	**56.106 habitants**
PIB (milions d'euros):	**1.525,4**
Demarcació:	**Girona**

"Em sento satisfet de continuar donant aquells serveis que originalment havien estat pensats per donar-los a tothom. I també que n'haguem anat sumant"

esforços està bé per potenciar un espai com és el Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, com pot ser Besalú o l'Alta Garrotxa o com poden ser els diferents indrets que hi ha a tota la comarca. Vivim en un territori privilegiat i som els primers que l'hem de gaudir.

El túnel de Bracons ha facilitat l'eix Barcelona-Olot. Però, què faria falta per estar millor connectats?

La Garrotxa ha deixat de ser un cul de sac, però en tot cas encara ens falten les comunicacions fins a la capital, Girona. Sí que és cert, però, que amb el túnel de Bracons hi ha hagut un abans i un després. No pel sol fet d'estar més a prop de Barcelona. Sinó que també estem més a prop de la Catalunya central i això és bo per a tots. Tenim més oportunitats per visitar Barcelona, però tenir més mobilitat ens dóna més oportunitats de feina, per a la indústria o pel comerç.

La taxa d'atur és de les més baixes de Catalunya. I això que no hi pot haver més sòl industrial.

El futur industrial i comercial de la Garrotxa està ben encaminat, tot i que és cert que donat que és una comarca que està molt protegida, no tenim les grans zones industrials. En tot cas, però, tenim una idea molt clara i és que ens hem d'anar transformant en funció del moment que viu la societat. Abans teníem les empreses de pell o les tèxtils, i en aquest moment apostem per les indústries agroalimentàries que són les que fan que en aquests moments la Garrotxa tingui una taxa d'atur molt baixa. Entre això, l'exportació i l'ajuda del turisme podem dir que a la Garrotxa no notem la crisi. L'èxit, i tornant al principi, és l'haver anat tots a una. Per això ara, a petició dels mateixos industrials i empresaris de la comarca, estem creant un ens de promoció econòmica per tenir només un únic interlocutor amb l'administració. Fins ara tothom hi parlava, des del Consell Comarcal, a l'Ajuntament d'Olot o a l'Ajuntament de Les Preses. Amb aquest sòl ens pot empènyer més.

Consorci d'Acció Social

Planta de compostatge

Depuradora d'agiües residuals

Consorci d'Acció Social

Consell Comarcal del Gironès

El Consell Comarcal del Gironès es va constituir el 8 de març de 1988 a la Fontana d'Or, a Girona. Té un total de 33 membres que són escollits entre els regidors i les regidores dels diferents municipis de la comarca. El seu pressupost és de 14,6 milions d'euros. L'alcalde de Sant Martí de Llémena, Jaume Busquets i Arnau, és el president del Consell Comarcal del Gironès.

Quins han estat els encerts del Consell Comarcal en aquests 25 anys?

Som un ajuntament d'ajuntaments i l'ens mancomunador de referència, sobretot pels municipis petits. D'encerts n'hi ha hagut molts. Podríem posar com a exemple la recollida d'escombraries que fem al Consell Comarcal del Gironès i m'agrada molt destacar l'Escola de Música del Gironès o el Consorci de Serveis Socials.

De què se sent més satisfet?

Actualment podríem dir que del que em sento més satisfet és de l'Escola de Música del Gironès. És una escola de música que ja té vint-i-cinc anys, hi tenim mil doscents alumnes i estem en dinou municipis de la comarca.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença a la comarca?

Crec que el Consell Comarcal del Gironès ha reafirmat el reconeixement de comarca en sí, per la proximitat amb la resta d'administracions. La província de Girona és una de les més privilegiades de tot Catalunya. I Girona és el pol d'atracció principal. Al Gironès estem a una hora d'unes pistes d'esquí extraordinàries i a una hora de la magnífica Costa Brava. A partir d'aquí també hem de fer que Girona sigui comarca.

Quin pes té la capital, Girona, envers el consell comarcal? La comarca és una desconeguda?

Girona és el punt principal de la comarca però no hem d'oblidar tot l'entorn que tenim. Podem destacar, per exemple, el Massís de les Gavarres, la magnífica Vall del Llémena, un entorn privilegiat que és el pulmó de la comarca del Gironès i que només és a vint minuts de Girona. Un lloc totalment verge i amb un potencial turístic pendent d'explotar. A la comarca del Gironès hem de tenir en compte que Girona és el pol d'atracció principal, però també no podem oblidar tot el seu entorn i tot el seu valor patrimonial, gastronòmic i natural. El Celler de Can Roca, el millor restaurant del món, el trobem a la nostra comarca i tot això ens proporciona un referent gastronòmic important.

Quines són les iniciatives més rellevants?

De totes les tasques que està desenvolupant el Consell Comarcal del Gironès destacaria la recollida d'escombraries, tant el rebuig com la selectiva, la gestió de les mini deixalleries. Donem un servei als vint-i-set municipis de la comarca. També és important el potencial del Consorci de Benestar Social Gironès-Salt que, deixant de banda Girona, la resta de comarques sí que estem mancomunats en aquest servei, un servei de qualitat i proximitat. El Consell Comarcal també dóna assistència tècnica a tots els municipis més petits de la comarca, que per sí sols no en podrien tenir. En l'àmbit cultural, el Consell Comarcal del Gironès té diversos projectes, però destacaria el Festival Emergent d'Arts Escèniques, que és una iniciativa que està tenint molt èxit després de deu anys des de la seva creació.

Quina és l'assignatura pendent?

Respecte a les infraestructures, com a comarca del Gironès, valoro molt positivament el fet d'haver construït la sortida oest de l'autopista AP-7 en el tram de Girona Centre i que

Per veure l'entrevista:

President:	**Jaume Busquets Arnau**
Pàgina web:	**www.girones.cat**
Territori:	**575,6 km²**
Municipis:	**27**
Capital:	**Girona**
Població:	**185.085 habitants**
PIB (milions d'euros):	**5.075,7**
Demarcació:	**Girona**

"Crec que el Consell Comarcal del Gironès ha reafirmat el reconeixement de comarca en la seva globalitat, per la proximitat amb la resta d'administracions"

sigui gratuït. A partir d'aquí, sí que queda l'assignatura pendent de la N-II, però penso que això és una falta de planificació del territori. Abans de fer la variant de Sant Daniel potser s'hauria d'haver planificat la gratuïtat de l'autopista AP-7 i, en aquest cas, hauríem fet un pas endavant.

Sala de plens

Casa de Cultura Les Bernardes

Centre de visitants

Deixalleria comarcal a Sarrià de Ter

Consell Comarcal del Maresme

El Consell Comarcal del Maresme es va constituir el 9 de març de 1988. El Maresme és una comarca amb 30 municipis, la majoria amb molta població. La seva capital és Mataró. L'alcalde de Sant Vicenç de Montalt, Miquel Àngel Martínez i Camarasa, és el president del Consell Comarcal del Maresme.

Quins han estat els encerts del Consell Comarcal en aquests darrers 25 anys?

El principal encert del Consell Comarcal ha estat i és la voluntat de mancomunar serveis, mancomunar voluntats, mancomunar moltes vegades aquelles iniciatives que venen per part dels trenta municipis que formen el Maresme. El que es fa, bàsicament, és una economia d'escala. És a dir, es busca un producte que sigui bo per als trenta municipis de la comarca i aleshores s'hi posa interès, voluntat, s'hi posa, a més a més, una economia que fa referència a millorar i a donar una eficàcia a allò que realment es transmet com a servei i, s'abarateixen costos. El gran encert és donar servei a tots els municipis de la nostra comarca, abaratint costos.

De què se sent més satisfet?

Ens hem de sentir molt satisfets d'arribar als trenta municipis però, sobretot, de donar servei a aquells municipis més petits que no els tenen i realment els necessiten. Es presta aquest servei de forma mancomunada. Per exemple, benestar social és un servei molt important que un municipi petit no el podria donar però que sumant voluntats també ho pot aconseguir. Una ciutat com Mataró, que té cent vint mil habitants, té la majoria de serveis coberts i els que presta el Consell Comarcal no suposen massa per a ell. Però en canvi, per a municipis petits com Sant Vicenç de Montalt aquest servei és cabdal.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El Consell Comarcal ha ajudat a fer territori. I d'aquesta manera els ciutadans se senten més arrelats i més identificats amb la comarca del Maresme. S'ha aconseguit impulsar aquest sentiment precisament fent aquest servei a la comunitat i a tot el col·lectiu. Si el Consell Comarcal, per exemple, s'encarrega del sanejament d'aigües o de les beques menjador tots els municipis en surten beneficiats.

La comarca està adormida en relació a la seva capital, Mataró?

La comarca del Maresme no està adormida, és una comarca que bull contínuament i que té molts actius importants. Té, per exemple, un Consorci de Turisme potentíssim, que organitza més de trenta fires gastronòmiques arreu de la comarca. Es fan proves com la Challenge, que són internacionals i això ens permet vendre la nostra comarca a nivell nacional i internacional. És una comarca que, a més a més, compta amb 16 municipis que tenen litoral. Això és molt important perquè atrau a un turisme, no simplement de proximitat, també familiar. Aquí contínuament estem tirant cap endavant iniciatives d'emprenedoria, iniciatives perquè la gent pugui ressorgir de l'actual situació econòmica.

Quins són els principals actius del Maresme?

En tenim molts i de tots els àmbits. El principal actiu de la nostra comarca és, per exemple, el turisme. Tenim localitats com Calella, Malgrat, Santa Susanna o Pineda que atrauen un volum molt important de turisme nacional i internacional. La diversitat orogràfica és fabulosa i podem oferir a qualsevol persona que ens visita la platja i la muntanya. La gastronomia és un altre atractiu. Des de la D.O. Alella a la maduixa de la Vallalta, la cirera d'en Roca, el tomàquet de Mataró, la patata de Sant Vicenç de Montalt, el pèsol garrofal de Caldes d'Estrac, la mongeta de Malgrat o el bolet de Vilassar.

Per veure l'entrevista:

President:	**Miquel Àngel Martínez Camarasa**
Pàgina web:	**www.ccmaresme.cat**
Territori:	**398,5 km²**
Municipis:	**30**
Capital:	**Mataró**
Població:	**437.431 habitants**
PIB (milions d'euros):	**8.272,1**
Demarcació:	**Barcelona**

"El principal encert del Consell Comarcal ha estat i és la voluntat de mancomunar serveis, voluntats i moltes vegades iniciatives que venen per part dels 30 municipis del Maresme"

Això fa que realment tinguem una riquesa importantíssima. I no tot és turisme. Un altre actiu és la universitat. A Mataró s'hi ubica un tecno-campus que atrau a dos mil estudiants de tota la comarca del Maresme i d'altres comarques que estudien l'antic INEF o telecomunicacions. Ha estat també una comarca tradicionalment històrica a nivell artístic, amb diferents runes arqueològiques tant a la ciutat de Mataró com a d'altres indrets com Cabrera, amb restes ibèriques. Evidentment tot això no seria possible sense l'emprenedoria. La gent té la voluntat de tirar cap endavant iniciatives empresarials de qualsevol tipus. I això fa que sigui una comarca molt dinàmica.

Es pot reindustrialitzar el Maresme i recuperar la indústria tèxtil? Es pot potenciar, també, la indústria marítima?

La comarca del Maresme ha estat tradicionalment una comarca molt industrial. La fàbrica tèxtil i artesana tenia molta importància però, realment, el que ha fet la comarca és realimentar-se, reeducar-se i, a més a més, buscar alternatives i solucions. Per tant, tenim una comarca marítima amb una indústria important. Podríem parlar dels ports d'Arenys de Mar i el de Mataró. A més, el Maresme està contínuament innovant en productes, innovant en fàbriques, innovant en indústries de noves tecnologies o, per exemple, en productes de primera necessitat. Per potenciar el que és el teixit industrial, el teixit emprenedor, necessitem bones comunicacions. Aquesta ha estat una reivindicació latent des de fa molts i molts anys. A causa de la quantitat d'èxode d'immigració que hem hagut d'aglutinar, sobretot del Barcelonès, la nostra comarca ha augmentat d'una manera considerable els seus habitants i això repercuteix en una mobilitat pel que fa a vehicles. En aquest sentit s'han de millorar les vies de comunicació. I aquestes han de ser rotondes a Arenys de Mar-Valldegada i la de Mataró, han de ser rondes i han de ser un pas de peatge gratuït de la C-32. També s'ha demanat que a aquelles àrees industrials hi arribi tota la mobilitat possible.

Sala de plens

Sessió d'assessorament

Depuradora de Mataró

Tecno-Campus

Consell Comarcal del Montsià

El 8 de març de 1988 es va constituir el Consell Comarcal del Montsià a la Sala de Plens de l'Ajuntament d'Amposta. En aquell moment, la comarca del Montsià la formaven 11 municipis: Alcanar, Amposta (capital de comarca), Freginals, la Galera, Godall, Mas de Barberans, Masdenverge, Sant Carles de la Ràpita, Santa Bàrbara, la Sénia i Ulldecona. Posteriorment, l'any 1991 es va incorporar el municipi de Sant Jaume d'Enveja, que fins aleshores pertanyia a la comarca del Baix Ebre, quedant en l'actualitat integrada per 12 municipis i l'Entitat Municipal Descentralitzada dels Muntells. La base principal de l'economia es basa, sobretot, en el sector primari i el turisme. L'alcalde de Sant Carles de la Ràpita, Joan Martín Masdéu, és el president del Consell Comarcal del Montsià.

Quins han estat els encerts dels consells comarcals en aquests 25 anys?

En aquests 25 anys hi ha hagut lloc per molts encerts. Una de les coses que destaco va succeir l'any 2000. Hi va haver un episodi d'aiguats molt importants i en aquell moment el Consell Comarcal va agafar el timó de les obres i va fer en un temps rècord tot un conjunt de millores que va possibilitar que els aiguats no provoquessin greus perjudicis a la comarca. Després hi ha hagut una sèrie d'accions molt importants a nivell de programes de camins comarcals i, per altra banda, la posada en funcionament del dispositiu *Montsià Actiu* lligat al programa *Treball a les 7 Comarques* per procurar ocupació a la comarca, una de les assignatures pendents.

De què se sent més satisfet?

Em sento satisfet d'haver posat el Consell Comarcal del Montsià en una situació econòmica millor de la que ens vàrem trobar. Com ha pogut passar en altres administracions, en els moments de bonança econòmica es va estirar més el braç que la màniga i es van crear una sèrie d'estructures que eren del tot deficitàries. Tot i l'actual situació de contenció pressupostària vàrem aconseguir posar a lloc *Montsià Actiu*, a base d'austeritat però sense perdre la qualitat dels serveis que ofereix. És un referent clau al territori. Es tracta d'un projecte molt pensat de de desenvolupament econòmic local, que executem i desenvolupem conjuntament entre el Consell Comarcal del Montsià i els 12 ajuntaments de la comarca, amb l'adhesió de 15 organitzacions socials i econòmiques del territori i 30 empreses privades.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El sentiment de pertinença es va originar quan es van fer les diferents propostes de creació de la comarca. El debat se situava entorn de la capital, Amposta, però per una altra banda també hi havia certes poblacions que volien preservar el seu nivell d'importància. Ulldecona, Alcanar, Sant Carles de la Ràpita, Santa Bàrbara, la Sénia… Crec que en aquests anys de consell comarcal s'ha aconseguit un sentiment unitari. És a dir, ens sentim orgullosos de formar part de la comarca del Montsià, una comarca que dóna al mar però també a la part interior i, per tant, tenim realitats molt diferents. Al fer propostes conjuntes, com el programa de camins o la prestació de serveis mancomunats que aglutinen a totes les poblacions, hem aconseguit que la ciutadania entengui que la comarca del Montsià és una realitat com a tal.

Quines són les iniciatives més importants que han portat a terme?

Les iniciatives més importants han estat sempre al voltant de la creació d'ocupació. En aquests moments difícils per a l'economia hem procurat, mitjançant *Montsià Actiu,* fer tot un conjunt de cursos, seminaris, plans d'ocupació i de foment a l'emprenedoria. Totes aquestes activitats representen la clau de volta del que la ciutadania ens demana. D'altra banda, lògicament, on el Consell Comarcal posa molt èmfasi és al benestar de les persones i als infants. En aquest sentit, hem fet una aposta important amb el transport escolar i per augmentar les beques menjador perquè la ciutadania es vegi emparada per les administracions. És una assignatura que ens demanen contínuament i crec que el Consell Comarcal està fent un bon us dels pocs recursos que tenim.

Per veure l'entrevista:

President:	**Joan Martín Masdeu**
Pàgina web:	**www.montsia.cat**
Territori:	**735,4 km²**
Municipis:	**12**
Capital:	**Amposta**
Població:	**71.577 habitants**
PIB (milions d'euros):	**1.210,9**
Demarcació:	**Terres de l'Ebre**

"Pel que fa al futur, des del Consell Comarcal del Montsià hem apostat per tres sectors: l'arrosser, l'oli i la pesca"

Al Montsià hi ha un excés de superfície industrial?

A la comarca del Montsià hem patit dos problemes importants. El de la cimentera Cemex d'Alcanar, que va tancar tot i que ara ha reiniciat la seva activitat, i la crisi del sector del moble de la Sénia. S'han tancat moltes indústries però estem fent tots els esforços necessaris per revertir la situació, tant des de l'Ajuntament de la Sénia com des del Consell Comarcal amb les ajudes de la Generalitat i també de la Diputació de Tarragona. Així mateix, d'una banda, el propi sector privat és qui evidentment ha de superar els problemes. Algunes empreses s'han constituït en una agrupació per internacionalitzar la seva oferta. D'altra banda, estan apostant per la innovació i participen en tot un conjunt d'esdeveniments, fires, exposicions, demostracions, que vinculen molt bé l'oferta de producció del moble amb altres tipus d'activitats com seria, per exemple, dotar de mobiliari i equipament a les indústries hoteleres. El que veiem és que el sector és viu i malgrat que són temps difícils estan il·lusionats perquè veuen que l'administració està al costat.

El conjunt del sector primari continua sent un dels pulmons del territori. Hi ha un 57% de superfície conreada i el paisatge agrícola és molt apreciat pels turistes.

Pel que fa al futur, des del Consell Comarcal del Montsià hem apostat per tres sectors: l'arrosser, l'oli i la pesca. Això com a eix bàsic. L'altra branca és el turisme. S'ha potenciat no només a les localitats costaneres com Alcanar, les Cases d'Alcanar o Sant Carles de la Ràpita, sinó també als pobles d'interior. Posarem en marxa un programa molt interessant com és el GR del riu Sénia, que aglutina les poblacions de la Sénia, Ulldecona i Alcanar, per acabar de vertebrar tota la comarca.

Què se li pot dir als ciutadans perquè sentin més a prop el Consell Comarcal?

El Consell Comarcal del Montsià és un ens que, al marge de les possibilitats de reestructuració política, està prestant uns serveis que són indispensables. Sobretot els que fan referència a les necessitats bàsiques de la ciutadania. Des de la recollida de residus a la gestió de les depuradores, els serveis socials d'atenció a les persones o les beques menjador i de transport. Donem servei d'arquitectes, enginyers, tècnics de consum i de turisme a tots els municipis molt petits que no disposen de personal propi. El Consell Comarcal és l'eina bàsica d'aquests pobles per promocionar-se, ja que tenen molt per ensenyar i molt per demostrar.

Sala de plens

Centre d'empreses innovadores

Consell Comarcal

Planta de compostatge

Consell Comarcal de la Noguera

La divisió de la Generalitat del 1936 va establir els límits comarcals de la Noguera d'acord amb l'àrea d'atracció del mercat de Balaguer. La llei sobre l'organització territorial de Catalunya del 1987 restaurà la comarca com a unitat administrativa i política amb els mateixos municipis que el 1936. Quan el 1988 el Parlament de Catalunya va aprovar la creació de la comarca del Pla d'Urgell, s'hi van integrar els municipis noguerencs de Bellvís, el Poal i Linyola. Posteriorment, una llei del 1990 va segregar de la Noguera els municipis d'Alfarràs i de la Portella per afegir-los al Segrià. L'agricultura i la ramaderia són activitats importants en l'economia de la comarca. Els conreus, però, s'han beneficiat poc de la rica xarxa hidrogràfica fins que no hi ha hagut la construcció dels canals moderns de regadiu. La comarca compta amb 30 municipis però amb 130 pobles, que mostra la quantitat de nuclis petits que s'han de gestionar. El president del Consell Comarcal és Pere Prat i Torra, també alcalde de la Baronia de Rialb.

Quins han estat els encerts del Consell Comarcal de la Noguera en aquests 25 anys?

El principal encert del Consell Comarcal de la Noguera va ser la seva creació. El principal encert en general és que les comarques existeixen i fan la feina que estan fent. La comarca de la Noguera és una de les més extenses de Catalunya, amb 30 de municipis, 27 dels quals amb menys de 1.000 habitants, i 130 pobles amb un centenar de persones cada un. Algú pensa que aquests pobles poden tenir un abocador, que l'ajuntament pot tenir una secretaria, un interventor, un arquitecte, un enginyer, una oficina jove, un tècnic de joventut, un tècnic de salut? Tots aquests serveis no existirien si no fos pel Consell Comarcal.

De què se sent més satisfet?

Em sento molt satisfet, evidentment, de tots els serveis que s'han creat. Els que s'ofereixen als pobles més grans i que afecta, sobretot, a la capital de comarca, però també els que es presten als pobles petits. Difícilment els tindrien per sí sols.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El Consell Comarcal de la Noguera ha ajudat molt, evidentment, al sentiment de pertinença de la comarca. Crec que si es fes qualsevol enquesta de poble petit es podria veure que tothom coneix la Noguera, la seva comarca. Quan arriba un turista de fora i pregunta a la gent d'on són, la majoria diran el nom de la comarca fins i tot per davant del seu poble. Perquè no sé si és per falta d'autoestima, però dir que ets de Pallerols no els sonarà als turistes, però en canvi tothom sabrà que és la Noguera. Aquest sentiment de comarca ha ajudat moltíssim.

Com gestiona el Consell Comarcal les diferents necessitats de la banda nord de la comarca, amb més dispersió, amb les del sud, que compten amb la capitalitat de Balaguer?

El fet de ser una comarca tan gran comporta certes complexitats perquè, és clar, a tot el sud de la comarca hi ha com deu o dotze municipis, com Albesa, Térmens, Vallfogona i fins i tot Balaguer que no tenen absolutament res a veure amb el que és la part nord, des de Vilanova de Meià, la Baronia de Rialp, Siurana, Àger i Camarasa. Aquí és on realment podríem dir que el Consell Comarcal de la Noguera ajuda a unificar criteris, per donar valor a aquestes diferències i per tant, convé que fem les coses junts, convé que les fem com a marca i això és un valor que podem dir avui que està molt consolidat i que funciona relativament bé.

Quines són les iniciatives més destacables?

El Consell Comarcal de la Noguera ha tingut moltes iniciatives al llarg d'aquests anys. Quan es van formar els consells comarcals el president d'aquell moment tenia molt interès amb al gastronomia i el turisme i va fer una tasca impressionant en

Per veure l'entrevista:

President:	**Pere Prat Torra**
Pàgina web:	**www.ccnoguera.cat**
Territori:	**1.784,1 km²**
Municipis:	**30**
Capital:	**Balaguer**
Població:	**39.828 habitants**
PIB (milions d'euros):	**860,1**
Demarcació:	**Lleida**

"Quan es van formar els consells comarcals, el president d'aquell moment tenia molt interès amb la gastronomia i el turisme i va fer una tasca impressionant"

aquest sentit. Avui podem dir que tenim reconeixements a la Noguera que no hi són pràcticament a cap lloc més del món. Per exemple, la Fundació Starlight, avalada per la Unesco, ha inclòs en la delimitació de la zona del Montsec, certificada com a Destí Turístic un total de 24 municipis pertanyents a les comarques de la Noguera i el Pallars Jussà. Els Destins Turístics Starlight són indrets visitables que compten amb qualitats excel·lents per a la contemplació del cel i la realització d'activitats turístiques relacionades amb aquest recurs. Aquest reconeixement, per exemple, desconegut per a molta gent, ha estat possible perquè des del Consell Comarcal i també des de fora es va apostar pel turisme astronòmic. I quan dic turisme vull dir no solament turisme genèric, sinó turisme científic. Som una reserva que només la tenen tres llocs del món en aquest moment: la Noguera, l'illa de la Palma i Nova Zelanda. Hi ha iniciatives, com la Càtedra d'Estudis Medievals, la constitució del Consorci Segre Rialb i el Consorci Porcí de Torrelameu, que segurament d'aquí uns anys donaran aquests mateixos fruits perquè a banda de donar serveis, que és allò imprescindible i necessari i pel que està constituït el Consell Comarcal, el Consell Comarcal de la Noguera pot fer totes aquestes altres iniciatives de valor afegit que són per benefici, no solament dels ajuntaments i dels municipis, sinó també dels ciutadans que viuen a la comarca de la Noguera.

Quina incidència ha tingut el pantà de Rialb a la comarca?

Ha tingut incidència i molta. En un principi aquesta incidència va ser negativa per la desaparició de pobles com Tiurana i part de la Baronia de Rialb i Bassella. Però evidentment nosaltres hem tingut l'encert de passar pàgina i a partir del moment en què hi ha hagut l'embassament de Rialb (constituït i en ple funcionament perquè quantitat de municipis i pobles reclamaven aquest servei), nosaltres hem sabut reaccionar amb tot això i en aquests moments hi ha un consorci constituït que és el Consorci Segre Rialp que està gestionant-lo per declarar-lo, d'aquí a un parell o tres anys, estació nàutica d'interior. Ens convertiríem en la segona estació d'Espanya. Per tant, al voltant de l'embassament de Rialb s'ha creat tota una infraestructura turística. En aquest cas tant la Baronia de Rialp com Tiurana i Ponts han apostat pel turisme rural. Ponts fa molts anys que viu del turisme perquè és un punt de pas -*A Ponts, parada i fonda*– per a tota la gent de Barcelona que puja cap a Andorra. A la Baronia de Rialb hem tingut un territori extraordinari per recuperar masies. Crec que som el municipi català que té més turisme rural, amb unes tres-centes places a trenta allotjaments, aproximadament. El turisme nàutic seria la cirereta pel nostre turisme ja que atrau al voltant de 14 o 15 milions de persones. El repte és aconseguir aquest objectiu d'aquí a dos o tres anys.

Sala de plens

Oficina jove

Seu del Consell Comarcal

Abocador controlat de residus

Consell Comarcal d'Osona

El Consell Comarcal d'Osona es va constituir el 1988, l'any en què la Generalitat de Catalunya va posar en marxa els consells comarcals arreu del territori. Des d'aquell moment i fins el dia d'avui, la institució acumula una llarga i reconeguda trajectòria acompanyant i prestant serveis als 51 ajuntaments d'Osona i a tota la seva ciutadania. El Consell Comarcal d'Osona es va posar en marxa en un petit espai de l'edifici de l'antic hospital de la Santa Creu de Vic, i avui dia ocupa dues plantes de l'edifici del Sucre. L'economia d'Osona es basa actualment en la ramaderia, que se serveix de l'agricultura com a auxiliar, i és una de les comarques més ramaderes de Catalunya. La principal característica d'Osona és que les ciutats tenen majoritàriament un pes repartit. Des de la seva constitució, el Consell Comarcal ha tingut set presidents. L'alcalde de Gurb, Joan Roca i Tió, és l'actual president del Consell Comarcal d'Osona.

Quins han estat els encerts del Consell Comarcal d'Osona en aquests 25 anys?

El Consell Comarcal d'Osona ha exercit un lideratge bastant fort i ha tingut un pes específic important, sobretot en la prestació de serveis que s'adrecen als ciutadans i que són competència bàsica dels ajuntaments, com la recollida d'escombraries a nivell de carrers, la gestió de l'abocador comarcal d'Orís i tot el tràmit que afecta a la recollida d'escombraries. El Consell Comarcal també ha liderat un desplegament de xarxa en alta a molts dels municipis de la comarca i hi ha un macroprojecte comarcal que es va construint de mica en mica per a la captació d'aigua del riu, potabilitzar-la i distribuir-la als diferents ajuntaments de la comarca perquè hi arribi en la seva totalitat. En el seu dia, el Consell Comarcal d'Osona també va fer una aposta molt forta per gestionar directament, mitjançant una empresa mixta, les depuradores de la comarca d'Osona. En aquests moments gestionem una vintena de depuradores, exercint tota aquella competència que hauria de ser de l'Agència Catalana de l'Aigua.

De què se sent més satisfet?

La principal satisfacció és poder oferir tots aquests serveis als ajuntaments. Els municipis, per sí sols, no els podrien oferir perquè seria econòmicament inviable. A més de les escombraries, l'aigua i les depuradores també prestem altres serveis bàsics de manera mancomunada, com els serveis socials, el transport i menjador escolar.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El Consell Comarcal d'Osona marca un sentiment de comarca d'Osona tot i que no s'ha d'amagar que a la comarca hi ha diferents sensibilitats territorials. El Lluçanès, per exemple, reivindica la seva constitució com a comarca. És normal, el sentiment d'identitat hi és, existeix i s'ha de defensar. El territori ha de ser sobirà i ha de poder decidir a quina comarca pertany. No obstant això, també podríem parlar del Cabrerès, els de la Vall del Ges o els d'Osona sud. Des d'un punt de vista de pertinença a la comarca en cap moment aquest sentiment prové per qüestions econòmiques o de maltractament en els serveis. El Lluçanès forma part d'una conca diferent de la de la comarca d'Osona i aquest sentiment identitari diferenciat hi és com es pot donar en barris, pobles o diferents viles del territori.

Quines són les iniciatives més rellevants del Consell Comarcal?

El Consell Comarcal d'Osona n'ha portat a terme moltes, entre les quals hi ha totes les que s'ofereixen als ajuntaments i els serveis als ciutadans. Així mateix, tenim les iniciatives dels serveis d'habitatge i, sobretot, les de l'Agència de l'Energia d'Osona. És una agència que es dedica a fer assessorament als petits ajuntaments, des de com han de gestionar els consums elèctrics o de gasoil o els edificis. L'objectiu és que aquests municipis puguin ser mediambientalment més eficients. Aquesta iniciativa està tibant molt fort i hem rebut grans premis precisament per una bona gestió.

Per veure l'entrevista:

President:	**Joan Roca Tió**
Pàgina web:	**www.ccosona.cat**
Territori:	**1.260,2 km²**
Municipis:	**51**
Capital:	**Vic**
Població:	**155.069 habitants**
PIB (milions d'euros):	**4.099,7**
Demarcació:	**Catalunya Central**

"El Consell Comarcal d'Osona ha exercit un lideratge bastant fort i ha tingut un pes específic important, sobretot en la prestació dels serveis que s'adrecen als ciutadans"

Osona té més de vint mil nouvinguts. Quin és el repte?

El repte d'integrar la població nouvinguda a la comarca d'Osona que, a més, està concentrada en unes capitals concretes, significa que hem de ser capaços de deixar de dir-los nouvinguts perquè ja són osonecs. És una gent que ha arribat a la comarca per treballar, s'hi ha quedat a viure i a partir d'ara ja són osonencs. Hem d'integrar-los en tots els serveis amb igualtat de condicions amb els que hi hem estat tota la vida.

A nivell d'infraestructures, la comarca d'Osona ha millorat. Però encara teniu demandes...

La infraestructura viària de la comarca ha millorat. I és d'agrair perquè havíem tingut un dèficit molt generalitzat durant molt temps i ara Osona està ben comunicada tant per l'eix de la C-25 com per l'eix Vic-Olot i la pròpia C-17. L'eix ferroviari és una demanda que ve de lluny a la comarca d'Osona. El transport públic dins de la comarca ha estat sempre focalitzat a la línia de tren, que és una línia que té 50 anys, d'un sol carril, amb uns punts negres molt concentrats on el tren ha de baixar la velocitat d'una manera excepcional. Això fa que el trajecte Vic-Barcelona sigui totalment inviable fer-lo en tren, és molt més econòmic i més ràpid anar-hi en autobús. No hem de deixar de banda el transport de mercaderies. La utilització d'aquest tren no és econòmicament viable per a les empreses de la comarca d'Osona, que n'hi ha de molt potents, sobretot en el tema dels pinsos i de la indústria agroalimentària, per la falta d'una doble via. A més, si fóssim capaços de tenir doble via seria possible un tren o un metro comarcal que precisament connectaria les set capitals que representen els principals nuclis de població de la comarca.

Osona és la comarca que més carn exporta de la província de Barcelona. La indústria està 10 punts per sobre de la mitjana catalana. Aquest és el camí a seguir?

Des d'un punt de vista productiu, Osona ha sofert molts canvis aquests últims temps, perquè la comarca havia tingut una indústria pelletera molt potent i ha desaparegut a conseqüència de la globalització. També havíem tingut grans filatures. Ara bé, el pes de la indústria agroalimentària sempre ha estat molt fort i encara ho és. I no només això, sinó que a més s'ha sabut potenciar. La indústria agroalimentària és clau per a la comarca. Tant la producció de porcí i de boví, com la llet i tot el que fa referència a l'envasat i exportació d'animals un cop han passat pels escorxadors. Si no vaig errat, prop d'un 90% de la producció que s'està fent a la comarca d'Osona es destina a l'exportació. Això és una font de riquesa molt gran per a nosaltres i ens ha ajudat a passar tota aquesta dècada de crisi.

Sala de plens

Estació de tractament d'aigües

Monestir de Sant Pere de Casserres

Consell Comarcal del Pallars Jussà

Els orígens de l'actual Consell Comarcal del Pallars Jussà s'han de buscar el 1984, en els antics consells comarcals de muntanya que es van crear en 9 comarques catalanes a partir del desplegament de la Llei d'alta muntanya aprovada el 1983. El Pallars Jussà consta de dues parts ben diferenciades: la vall Fosca, que coincideix amb la conca alta i mitjana del Flamisell, i la conca de Tremp, abans anomenada d'Orcau. La comarca té només 14 municipis però molts nuclis agregats amb força dispersió. El president del Consell Comarcal del Pallars Jussà és Joan Ubach i Isanta.

Quins són els encerts dels consells comarcals en aquests darrers 25 anys?

Els encerts dels consells comarcals en aquests darrers 25 anys han estat molts. Destacaria, principalment i de manera molt genèrica, el rol indispensable que ha tingut dins de l'organització territorial. Tant en la vessant de prestació de serveis com també en la organització de govern en la mateixa comarca. El consell comarcal és una mena de perllongació de la Generalitat a la comarca. En relació amb la prestació de serveis, s'ha de remarcar especialment la funció envers els municipis més petits. Si no existís el consell aquests serveis els hauria de prestar una altra institució similar, perquè són bàsics. Hi ha nuclis que només tenen cinc regidors, una organització d'allò més petita dins d'un organigrama municipal, i el Consell Comarcal els garanteix el transport i menjador escolar, el serveis d'immigració i de benestar a les persones. I, precisament, comptem amb un servei d'atenció que dóna cobertura a tot Lleida nord, a les sis comarques de muntanya. Si tot això no ho fes el Consell Comarcal, algú altre ho hauria de fer perquè és del tot necessari.

De què se sent més satisfet?

Porto només tres anys presidint el Consell Comarcal del Pallars Jussà i no he tingut molt temps per fer moltes actuacions però sí que n'hi ha una que és la que jo destaco i que creiem que és la cirereta d'aquesta institució com és la reubicació i la reconstrucció del que era el Museu de Ciències Naturals. Ara s'anomena Epicentre i intentem que sigui la finestra del Pallars. Quan algú entra a aquest equipament es pot fer una idea del que és el Pallars Jussà i hem de ser capaços de motivar aquesta persona perquè quan surti de l'Epicentre vulgui visitar tots aquells indrets de la comarca que ha vist on-line, en diapositives o filmacions. És en aquest moment quan es crea activitat econòmica, que és el que realment necessitem.

Com es pot gestionar la reserva nacional de caça de Boumort perquè tothom s'hi pugui sentir bé?

Per una banda, estem treballant moltíssim amb el Departament d'Agricultura per crear rutes turístiques a la Reserva de Boumort. La novel·la de Pep Coll, *Dos taüts negres i dos de blancs* està ajudant moltíssim a la comarca perquè parla, precisament, d'uns fets que van tenir lloc en aquesta zona del Pallars. L'aposta, doncs, és ampliar el turisme a la comarca i intentar crear rutes a Boumort. D'altra banda, tenim un problema amb els pagesos i els ramaders. Temen que el bestiar que és a la reserva de Boumort pugui encomanar malalties al seu bestiar. Hi ha d'haver veterinaris que certifiquin que això no pot passar i, a hores d'ara, encara ningú no ho ha fet. No pot ser que a la Reserva de Boumort hi vagin fotògrafs alemanys i turistes australians i hagin de ser ells els que ens diguin la riquesa de la zona i ens preguntin per què no hi fem res més. Això és greu i per això hi estem treballant.

La conca de Tremp té un valor paleontològic de primer ordre. Com potenciar-lo?

Per veure l'entrevista:

President:	**Joan Ubach Isanta**
Pàgina web:	**www.pallarsjussa.cat**
Territori:	**1.343,1 km²**
Municipis:	**14**
Capital:	**Tremp**
Població:	**13.607 habitants**
PIB (milions d'euros):	**329,1**
Demarcació:	**Alt Pirineu i Aran**

"Hi ha nuclis que només tenen cinc regidors i el Consell Comarcal els garanteix el transport i menjador escolar, els serveis d'immigració i de benestar a les persones"

Realment forma part del valor afegit del Pallars Jussà. A l'Epicentre hi tenim una secció concreta de paleontologia. A molts pocs quilòmetres de la capital, al municipi d'Isona, comptem amb el Museu de la Conca Dellà, un centre d'acollida del Parc Cretaci que ofereix la possibilitat de descobrir una zona que temps enrere va ser ocupada per la cultura romana, i molt abans, habitada per alguns dels últims dinosaures que van trepitjar la terra. La ruta dels dinosaures arriba fins a Coll de Nargó, a l'Alt Urgell, i es dirigeix cap a Berga, al Berguedà. També seria interessant poder fer, des de l'epicentre de Tremp, un ruta intercomarcal del paleontològic.

Centre d'empreses innovadores

Abocador

Ajudes alimentàries

Arxiu comarcal

Consell Comarcal del Pallars Sobirà

El Consell Comarcal del Pallars Sobirà es va constituir el 9 de març de 1988 i la seva seu es va ubicar a Llavorsí. Posteriorment, el 12 d'octubre de 1989 es va traslladar a Sort. Els serveis socials van ser els primers que es van crear, l'any 1987. El Pallars Jussà és una comarca amb més de 1.300 quilòmetres quadrats d'extensió, 15 municipis i una densitat molt baixa de població per a un territori tan extens. El president del Consell Comarcal del Pallars Sobirà és Llàtzer Sibis i Goset, alcalde de Sort.

Quins són els encerts dels consells comarcals en aquests darrers 25 anys?

Els encerts del Consell Comarcal del Pallars Sobirà en els darrers 25 anys han estat, per una banda, mancomunar tota una sèrie de serveis que prestats per sí sols pels ajuntaments haurien estat insostenibles i, per l'altra, obtenir amb convenis amb diferents departaments de la Generalitat o la Diputació de Lleida la gestió de serveis que considerem que són fonamentals per a tota la comarca. Dels serveis que tenim mancomunats amb els ajuntaments destacaria fonamentalment el servei de recollida de residus sòlids urbans, que abasta tots els municipis de la comarca i també tot el que és el tractament d'aigües de consum humà. Respecte als serveis que gestionem per delegació de competències, la carta de serveis socials sigui probablement la més extensa de tots els serveis que presta el Consell Comarcal.

De què se sent més satisfet?

Ens sentim molt satisfets del fet que el Consell Comarcal del Pallars Sobirà sigui avui una referència per a tots els ciutadans de la comarca. És a dir, aconseguim que els ciutadans vegin en el Consell Comarcal la solució per a resoldre tots els tràmits en aquells aspectes en els quals tenim competències.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El Pallars Sobirà té un sentiment de comarca molt arrelat des de fa molt temps i en qualsevol cas, si alguna cosa hi ha aportat el Consell Comarcal del Pallars Sobirà en els seus 25 anys d'existència, és el seu reforçament. Però cal entendre que el sentiment de pertinença al Pallars Sobirà és molt més antic que l'existència de l'entitat com a tal.

El Pallars Sobirà es caracteritza per tenir molts municipis petits. Com resolen els problemes de transport, abastament d'aigua, etc.?

El paper del Consell Comarcal del Pallars Sobirà és fonamental per garantir els accessos a nuclis atenent que els hiverns a la comarca són molt crus i, per tant, no només estem parlant de feines i manteniment de conservació de vies, sinó també de garantir la viabilitat hivernal. És en aquest punt on ens podem sentir molt orgullosos de cobrir aquest servei, sobretot tenint en compte que gairebé tots els nuclis del Pallars Sobirà hi ha transport escolar i transport de viatgers. Per tant, la necessitat és doble.

Quines són les iniciatives més destacables?

Una de les iniciatives que considerem fonamentals és haver tirat endavant i mantenir l'Oficina de Turisme Comarcal com a gran punt de promoció del que per a nosaltres és una de les principals activitats econòmiques de la comarca. Sort és un centre d'atenció per oferir tota l'oferta conjunta del Pallars Sobirà. I és que el turisme és actualment l'activitat fonamental per a l'economia del Pallars.

El Parc Natural de l'Alt Pirineu es gestiona de manera diferent a la del Cadí-Moixeró, bàsicament perquè es té en compte la població que hi viu. Considereu que ha estat una aposta ben acceptada per a la població?

El Parc Natural de l'Alt Pirineu es va crear per desig de tots

Per veure l'entrevista:

President:	**Llàtzer Sibis Goset**
Pàgina web:	**www.pallarsobira.cat**
Territori:	**1.377,9 km²**
Municipis:	**15**
Capital:	**Sort**
Població:	**7.330 habitants**
PIB (milions d'euros):	**219**
Demarcació:	**Alt Pirineu i Aran**

"El Consell Comarcal del Pallars Sobirà aposta per la gestió forestal i l'obtenció de biomassa"

els municipis i de la població en general del Pallars Sobirà. A més del sector ramader, que va creure en la possibilitat d'una millor gestió dels espais naturals, i del sector turístic, que va apostar per la creació d'una oferta prou potent per atraure visitants al Pallars Sobirà. En aquests moments la situació econòmica i de l'administració ha portat un cert refredament d'aquest interès inicial.

Per on passa el futur del Pallars Sobirà?

El futur del Pallars Sobirà i de moltes comarques de muntanya i de l'Alt Pirineu passa per trencar el monocultiu turístic i obrir noves vies. En el nostre cas, el Consell Comarcal ha apostat per la gestió forestal i l'obtenció de biomassa i, fins i tot, per l'obtenció de la certificació de la fusta dels nostres boscos perquè pugui ser competitiva en el mercat.

Servei d'atenció precoç

Deixalleria

Oficina de turisme

Pirineu comtal

Consell Comarcal del Pla d'Urgell

Els pobles que avui en dia integren el Pla d'Urgell pertanyien a la Noguera, el Segrià, l'Urgell i Les Garrigues. Sense la comprensió d'aquestes comarques ni el sentiment de pertinença a una altra identitat comarcal, el Pla d'Urgell no existiria. La voluntat de constituir-se com a comarca es va fer palesa al Congrés de Cultura Catalana que es va celebrar a Mollerussa el 1977. Malgrat aquest reclam del territori i les possibilitats reals que es van exposar, a la primera divisió comarcal, el Pla d'Urgell no existia i no va ser fins el 16 març de 1988 que el Parlament de Catalunya va aprovar-ne la constitució. Es va fer efectiva el 27 de juliol de 1988 a la sala de plens de Mollerussa, ciutat que s'estrenava com a capital de comarca, amb la constitució del Consell Comarcal del Pla d'Urgell. Com sol explicar el primer president, Ramon Pallàs, van començar amb una màquina d'escriure i un despatxet en un edifici de l'Ajuntament de Mollerussa. En aquests vint-i-cinc anys d'història, el Consell Comarcal s'ha consolidat com l'administració dels ajuntaments i dels ciutadans i ofereix un gran ventall de serveis als pobles de la comarca. És indiscutible la importància de la seva gestió, gràcies en part a una comarca homogènia, de pobles petits i de característiques similars, que han delegat en el Consell Comarcal molts serveis que, conjuntament, es poden oferir i milloren substancialment la qualitat de vida de les viles. L'alcalde de Bellvís, Francesc Fabregat i Talarn, és el president del Consell Comarcal del Pla d'Urgell.

Quins són els encerts del Consell Comarcal en aquests 25 anys?

El primer encert és la creació de la comarca. El 1988 es va crear la comarca del Pla d'Urgell i també es va constituir el Consell Comarcal del Pla d'Urgell que, de fet, és el que la gestiona. Va ser una comarca volguda perquè hi havia diferents pobles que pertanyíem a diferents comarques però la idiosincràsia i el territori no era el mateix. Després hi ha hagut d'altres reclamacions i encerts, perquè de la mateixa manera que la gent del territori reclamava una comarca, també en un moment donat es va reclamar que es tornés a recuperar l'Estany d'Ivars i Vilasana. La seva recuperació va ser un dels encerts cabdals a la comarca perquè a més, deixant de banda que a l'inici el primer motiu per a la recuperació era mediambiental, també estava molt clar que havia de ser un pol d'atracció de turisme. Nosaltres al Pla d'Urgell no tenim ni mar ni muntanya i aleshores s'havia de buscar algun mecanisme, algun element que fos un pol d'atracció, i l'Estany d'Ivars i Vilasana per descomptat que ho és. Hi ha hagut altres encerts. Un d'ells podria ser la creació de l'Espai Cultural dels Canals d'Urgell, un museu que explica molt bé tot el procés de construcció del Canal d'Urgell. Aquest era un tema que molta gent desconeixia i arrel del museu es pot descobrir tot el que va arribar a costar dur a terme aquesta obra faraònica en aquell moment i que va ser la que va canviar tota la configuració de tots els pobles que rega el Canal d'Urgell. Per descomptat, el Consell Comarcal del Pla d'Urgell presta molts serveis de forma mancomunada. L'estrella d'aquests serveis podria ser la recollida selectiva de la brossa en contenidors soterrats, un canvi molt substancial a la comarca.

De què se sent més satisfet?

Del que em sento més satisfet és, potser, del fet que totes les millores que s'han dut a terme durant aquests anys a la comarca sempre s'han fet amb unanimitat, amb el beneplàcit unànime de tots els alcaldes de la comarca sigui quin sigui el color polític.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

Sí, sens dubte el Consell Comarcal del Pla d'Urgell ha ajudat al sentiment de pertinença de comarca, perquè partim de la base que és una comarca volguda. A partir d'aquí, totes les accions que s'han anat portant a terme sempre han estat consensuades i benvingudes. I a més, el fet de ser una comarca no massa gran en extensió i molt plana facilita molt la

Per veure l'entrevista:

President:	**Francesc Fabregat Talarn**
Pàgina web:	**www.plaurgell.cat**
Territori:	**305,1 km²**
Municipis:	**16**
Capital:	**Mollerussa**
Població:	**37.249 habitants**
PIB (milions d'euros):	**969,3**
Demarcació:	**Lleida**

"Del que em sento més satisfet és del fet que totes les millores que s'han dut a terme a la comarca sempre s'han fet amb unanimitat"

comunicació entre els municipis. Això també fa que hi hagi molta relació entre tots els ajuntaments de la comarca, entre tots els alcaldes i entre els mateixos comarcants.

Quin és el futur del Pla d'Urgell?

En aquest context econòmic, és important que totes les empreses agroalimentàries que hi ha a la comarca quedin fixades al territori. Abans de tenir el Canal d'Urgell, totes les terres eren de secà, eren terrenys tan inhòspits que en deien *lo clot del dimoni*. El canal va ser un revulsiu i els ciutadans van canviar de mentalitat, convertint-se en més emprenedors. Això també va fer que al llarg del temps tota la xarxa agroalimentària que avui existeix fos possible gràcies a l'aigua del canal i avui és una indústria potent al Pla d'Urgell. A partir d'ara hem de preservar al màxim que això continuï sent així i sigui una referència fins i tot a nivell mundial, com ja ho és la fruita del Pla d'Urgell. A més, des del Consell Comarcal sempre diem que és important consumir productes de proximitat, productes de quilòmetre zero per que tenen molts beneficis des de tots els punts de vista. No només són productes més saludables, sinó que a més donen negoci i vida a la gent del teu entorn més proper. Com a comarcants hem de ser militants al cent per cent d'aquests criteris. Hem d'intentar que la gent consumeixi primer, per fixar les indústries al territori i, a més, que els nostres pagesos, les persones que viuen de tota aquesta elaboració de tot aquest fruit, puguin viure bé.

Espai cultural del Canal d'Urgell

Estació depuradora d'aigües

Transport adaptat

Model de gestió de residus

Consell Comarcal del Pla de l'Estany

El llarg procés per al reconeixement de la comarca del Pla de l'Estany arrenca ja de la primera Divisió Territorial de Catalunya, promulgada el 27 d'agost de 1936, que no incloïa la comarca de Banyoles i que no va tenir mai una aplicació pràctica. A partir d'aquest moment, i en diverses ocasions al llarg d'aquests últims 50 anys, grups i persones, de forma individual, van treballar amb constància per reivindicar aquesta vella aspiració: el reconeixement propi, diferenciat de les altres comarques veïnes, de les terres d'aquesta petita comarca formada per 11 municipis. El precedent que existia de funcionament positiu de la Mancomunitat Intermunicipal de l'Estany, des de l'any 1981, va ser una bona experiència en la gestió mancomunada de serveis i d'unitat territorial. Finalment, la publicació, en el DOGC del 16 de maig de 1988, de la Llei 5/1988 aprovada pel Parlament de Catalunya, per la qual es creaven tres noves comarques, entre les quals hi havia el Pla de l'Estany, va reconèixer aquesta realitat territorial. La constitució del Consell Comarcal del Pla de l'Estany, l'òrgan polític comarcal, va tenir lloc el 27 de juliol d'aquell mateix any, amb la designació de 19 consellers comarcals. El Pla de l'Estany és una comarca on conflueixen diferents activitats econòmiques, principalment serveis, que representen més del 50% de l'activitat, i també el sector primari i la indústria. Això fa que sigui una de les comarques que hagi resistit millor la darrera crisi econòmica. El Pla de l'Estany, el Pla d'Urgell i l'Alta Ribagorça són les últimes comarques que es van crear. L'alcalde de Palol de Revardit, Jordi Xargay i Congost, és el president del Consell Comarcal del Pla de l'Estany.

Quins són els encerts del Consell Comarcal en aquests darrers 25 anys?

El Pla de l'Estany és una comarca que, excepte Banyoles, capital indiscutible, té molts municipis petits. En aquest sentit, el principal encert del Consell Comarcal del Pla de l'Estany en aquests últims 25 anys ha estat el de donar serveis a una comarca de municipis molt petits i de fer-ho amb qualitat. Sense el Consell Comarcal hagués estat impensable disposar d'aquests serveis. També podríem parlar, entre molts altres detalls, de portar, a partir de l'any 2004, la banda ampla a la comarca. La connexió a Internet era molt complicada en aquell moment, pràcticament no hi havia connexió entre els ajuntaments i, tot i que encara tenim algunes dificultats, la comunicació intermunicipal ha millorat moltíssim. En referència als serveis, són molts els que ofereix el Consell Comarcal del Pla de l'Estany, però la recollida de brossa a tota la comarca, el serveis socials, el transport i menjador escolar i els serveis tècnics són els més importants.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El consell comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca perquè no oblidem que el Pla de l'Estany és una de les comarques que sempre ha tingut aquesta voluntat de ser comarca. Banyoles és capital indiscutible i el seu mercat de tradició mil·lenària és un pol d'atracció que ha fet que la gent del Pla de l'Estany s'hagi sentit sempre de la comarca. Crec que el Consell Comarcal ha contribuït a dir jo sóc del Pla de l'Estany, "jo sóc plaestanyenc" i, per tant, més enllà del poble, que uneix, crec que la gent en aquests moments se sent de la comarca.

Sou la tercera comarca més petita de Catalunya i la que registra un índex d'atur més baix de Catalunya. Quin és el secret?

L'índex d'atur de la comarca és un dels més baixos del país, entre un 12% i un 13%. Penso que és a causa d'aquesta gran diversificació que té l'economia a la comarca del Pla de l'Estany. El sector primari, al qual no hem renunciat mai, representa un 8%, però també hi ha un sector serveis molt potent

Per veure l'entrevista:

President:	**Jordi Xargay Congost**
Pàgina web:	**www.plaestany.cat**
Territori:	**262,8 km²**
Municipis:	**11**
Capital:	**Banyoles**
Població:	**31.325 habitants**
PIB (milions d'euros):	**640,5**
Demarcació:	**Girona**

"Si no existissin els consells comarcals en comarques com la nostra hi hauria d'haver un altre organisme que pogués mancomunar serveis"

que suposa el 50% i una indústria que ha estat creixent en els últims anys. L'eix entre Girona i Olot, amb la C-66 que recorre els municipis de Palol de Revardit, Cornellà de Terri, Porqueres, Banyoles i Serinyà, que és on hi ha la major part de les indústries, ha estat un dels factors importants perquè la comarca no s'hagi endarrerit i l'economia hagi evolucionat.

La comarca té 11 municipis i cada un amb identitat. Com s'aconsegueix una identitat única davant, sobretot, la potencialitat de Banyoles amb l'estany?

A la comarca del Pla de l'Estany estem en un punt entremig entre el Gironès i la Garrotxa, que són dues comarques molt potents. No obstant això, tenim un patrimoni cultural i natural molt important. Al Parc de les Coves Prehistòriques de Serinyà un pot conèixer la història més antiga de l'ésser humà, des de l'època de l'home Neandertal fins a l'actualitat. És un dels jaciments més importants de l'Europa Occidental i per on ja hi han passat més de dues-centes cinquanta mil persones. També cal potenciar el parc neolític de la Draga de Banyoles, la vila romana de Vilauba i tants d'altres llocs com la conca lacustre de Banyoles i el ric patrimoni romànic de la comarca. Evidentment, l'Estany de Banyoles és el dinamitzador del Pla de l'Estany però tot el patrimoni en el seu conjunt ha de servir per explicar i promocionar la comarca.

De què se sent més satisfet?

Del que em sento més satisfet és de poder donar serveis a tots els ajuntaments de la comarca. Que tothom, visqui allà on visqui, pugui tenir els mateixos serveis. Sempre ho hem dit: si no existissin els consells comarcals segurament que en comarques especialment rurals com la nostra hi hauria d'haver un altre organisme, siguin mancomunitats, consorcis, o qualsevol altra cosa, però hi hauria d'haver un lloc on es poguessin mancomunar tots aquests serveis que es presten des del Consell Comarcal. Fa uns anys vam portar la xarxa de banda ampla a tots els ajuntaments de la comarca, cosa que en aquell moment l'arribada d'Internet en alguns ajuntaments era complicada i això ens va permetre poder fer una interconnexió per comunicar-nos entre els ajuntaments de la comarca. Però també hi ha altres iniciatives importants com és el Centre Ocupacional i Especial de Treball (COIET), que fa una tasca molt important amb totes aquelles persones que tenen alguna discapacitat perquè els dóna l'oportunitat de tenir una feina digna, de tenir un salari i, en definitiva, sentir-se útils. Crec que aquesta és una feina importantíssima que s'ha fet i en la qual hi ha col·laborat tots els ajuntaments donant feina en aquest centre ja sigui amb treballs de jardineria, de xarxes d'aigua, etc. També hem creat el Centre de Desenvolupament Infantil i Atenció Precoç (CDIAP), on atenem nens i nenes de 0 a 6 anys que tenen algun transtorn de desenvolupament. La coordinació dels metges amb els Centres d'Assistència Primària i les escoles afavoreix que es puguin ajudar aquells nens que puguin tenir alguna deficiència. En els darrers temps, i veient les necessitats de les nostres famílies, també hem creat el centre de distribució d'aliments, que en aquests moments s'estan distribuint a més de dues-centes famílies de la comarca. Per tant, tots aquests són projectes que fan que un se senti molt satisfet de la tasca que desenvolupa el Consell Comarcal del Pla de l'Estany. Perquè el que és bàsic és que tothom pugui tenir els mateixos serveis, oportunitats i qualitat de vida. Aquesta és la feina del Consell Comarcal, prestar els serveis perquè tothom pugui viure amb la millor qualitat de vida possible.

Estació depuradora

Piscina del CDIAP del Pla de l'Estany

Parc de les Coves Prehistòriques de Serinyà

Consell Comarcal del Priorat

El Priorat és una comarca eminentment rural, dispersa geogràficament i amb municipis petits. Compta amb 23 municipis i uns deu mil habitants, un 25% dels quals són persones més grans de 65 anys. Al llarg dels últims 25 anys, el Consell Comarcal del Priorat ha estat una institució capaç d'impulsar iniciatives que han acabat tenint una gran importància estratègica. És el cas de la Carta del Paisatge del Priorat, el Pla de Foment de Turisme o diversos plans Leader, que han contribuït a què el Priorat sigui avui dia una comarca que té clar que el seu model de desenvolupament passa per l'excel·lència territorial, agrícola, paisatgística i turística. L'alcalde de Capçanes, Joan Carles Garcia Vaqué, és el president del Consell Comarcal del Priorat.

Quins han estat els encerts del Consell Comarcal en aquests darrers 25 anys?

Els encerts del Consell Comarcal del Priorat en aquests 25 anys i la seva col·laboració en el desenvolupament de la comarca els situaria, bàsicament, a través de tres iniciatives. Per una banda, els projectes *Leader*, projectes amb fons estructurals europeus on el Consell Comarcal va col·laborar per tirar-los endavant amb un diagnòstic de les necessitats de la comarca. Això es va traduir en la creació de tota una sèrie de microempreses, d'establiments turístics i de bodegues que fins aleshores no existien i que estaven articulats només mitjançant les cooperatives agrícoles. La segona iniciativa seria la del Pla de Foment de Turisme, que es tira endavant a partir del 2006, on col·labora la Direcció General de Turisme juntament amb el Consell Comarcal del Priorat. Això va suposar invertir 900.000 euros en tres anys per a la promoció i la creació de producte turístic. A partir d'aquí s'ha aconseguit que la iniciativa privada creés l'associació Priorat Enoturisme, que ha agafat el relleu de les inversions que s'havien fet des de l'Administració. El tercer projecte que jo destacaria i que ha de ser la base per a un desenvolupament futur de la comarca és la Carta del Paisatge del Priorat. Hi estem treballant des del 2013 i és un projecte que afrontem amb molta il·lusió, no només des de l'administració sinó també des de la societat civil. La Carta de Paisatge pretén que el Priorat mantingui uns paràmetres de qualitat paisatgística. S'ha constituït una comissió de seguiment que ha de fer-ne l'avaluació i tirar endavant compromisos com el reconeixement del Priorat com a patrimoni mundial de la UNESCO.

El Consell Comarcal ha contribuït al sentiment de pertinença de la comarca?

El Consell Comarcal del Priorat ha reforçat el sentiment de pertinença de la comarca perquè pensem que som una comarca ròtula, entre les Terres de l'Ebre i el Camp de Tarragona. Una comarca on conviuen dues denominacions d'origen del vi, Montsant i Priorat, on hi ha una denominació d'origen per l'oli, Siurana, que compartim amb altres comarques del territori. On, a nivell sanitari, també hi ha una part de comarca que la seva àrea bàsica de dret és l'Hospital de Mora i una altra part amb àrea d'influència a l'Hospital de Reus. A nivell d'ensenyament també tenim dos focus de concentració, un és Falset i l'altre Cornudella. El fet que pugui haver un ens com és el Consell Comarcal que aglutina els 23 municipis, marca estratègies de desenvolupament, presta serveis i, sobretot, apropa l'administració al ciutadà del Priorat reforçant el sentiment de pertinença a una comunitat i a un territori.

Vostè sempre destaca la dificultat de fixar la gent a un territori com el Priorat i en el món rural. Com fer-hi front?

La dificultat de fixar a la gent a un territori com el Priorat i a tot l'àmbit rural passa per un tema de serveis i d'infraestructures. Per exemple, ara hi ha tota una xarxa de microempreses que s'han establert a la comarca però hi manca una bona xarxa de telecomunicacions. És impossible tirar endavant una empresa i que ens desenvolupem econòmicament si no tenim una bona xarxa de comunicacions. Teníem un programa que era el *Catalunya Connecta* que, a conseqüència de

Per veure l'entrevista:

President:	**Joan Carles Garcia Vaqué**
Pàgina web:	**www.priorat.cat**
Territori:	**498,6 km²**
Municipis:	**23**
Capital:	**Falset**
Població:	**9.756 habitants**
PIB (milions d'euros):	**148**
Demarcació:	**Tarragona**

"El Consell Comarcal del Priorat ha reforçat el sentiment de pertinença a la comarca perquè pensem que som una comarca ròtula, entre les Terres de l'Ebre i el Camp de Tarragona"

la crisi econòmica s'ha quedat una mica penjat i això ens ha perjudicat de manera bastant clara a alguns municipis de la comarca. En relació als serveis, si no disposem d'una carta de qualitat difícilment podrem prestar-los. I sense això no es pot fixar la gent al territori.

Quins són els serveis que destacaria?

Els serveis són molts i molt variats. Els més importants són l'assistència domiciliària, els serveis socials, el desplegament de la Llei de la dependència, la gestió dels menjadors i transport escolar, els serveis de medi ambient, l'arxiu comarcal, el servei d'emprenedoria per donar suport a tots aquells que volen tirar endavant empreses i volen invertir a la comarca. Tenim un servei d'atenció a la dona, un de joventut, el servei turístic, la borsa d'habitatge, etc. Tots aquests serveis si no els fes el Consell Comarcal no els faria ningú, perquè la dimensió dels municipis és massa petita.

Oficina de turisme

Escut

Instal·lacions del Consell comarcal

Deixalleria

Consell Comarcal de la Ribera d'Ebre

La Ribera d'Ebre és la comarca situada més al nord de les quatre comarques de les Terres de l'Ebre. Estretament lligada a l'agricultura i allunyada de les vies de comunicació, la Ribera d'Ebre ha estat una de les comarques en regressió dins el territori català. La construcció de la central nuclear d'Ascó ha proporcionat prosperitat i ha donat un impuls al sector immobiliari, als mitjans de transport i als equipaments agrícoles. És la primera productora d'energia elèctrica a Catalunya. L'agricultura és l'activitat econòmica bàsica d'una gran part dels municipis. El Consell Comarcal de la Ribera d'Ebre es va constituir el 1988. La seva seu acull també altres organismes com el Consorci per a la Gestió de Residus Municipals de la Ribera d'Ebre, el Priorat i la Terra Alta, o la seu del Consorci Intercomarcal d'Iniciatives Socioeconòmiqes. El president del Consell de Ribera d'Ebre és Jordi Jardí Pinyol.

Quins han estat els encerts del Consell Comarcal en aquests darrers 25 anys?

Els consells comarcals arreu de Catalunya i especialment a comarques amb poca població com és la nostra, que no arriba als 24.000 habitants, han estat el puntal per poder aglutinar totes aquelles coses que els petits municipis haurien estat incapaços de fer per sí mateixos. El poble més petit de la Ribera d'Ebre té cent habitants i com es pot entendre és impossible que pugui gestionar-se els serveis més bàsics. Més enllà d'això, m'agradaria destacar el canvi de percepció que s'ha produït sobre la nostra comarca, tant des de l'interior com des de fora. Havíem estat vistos molts anys enrere com aquells pobres desgraciats del sud que es dedicaven a fer tot allò que ningú volia. Som una comarca principalment productora d'energia. Tenim dues centrals nuclears que produeixen pràcticament el 70% de l'energia que es consumeix a Catalunya. I treballant amb intensitat i amb la creença que no som pitjor que ningú sinó que som, com a mínim, igual que els millors, hem arribat a la conclusió que som una comarca amb tant o més potencial que qualsevol altra. Que el fet de tenir centrals de producció energètica no és un greuge, sinó que és un avantatge perquè són indústries no deslocalitzables i en els temps que estem vivint hem pogut comprovar que la deslocalització ha estat una de les causes principals dels problemes econòmics que tenen moltes comarques veïnes i molt properes. Per tant, no és una cosa material, no és una cosa palpable amb dades i estadístiques però sí que és una qüestió demostrable en base al sentiment i a la percepció que la gent de la nostra comarca ha pogut anar copsant amb un augment de la seva pròpia autoestima dient amb orgull que som de la Ribera d'Ebre, la principal productora d'energia del país.

Com deia, la Ribera d'Ebre té dues centrals nuclears i una hidroelèctrica, i és una de les zones de desenvolupament prioritari de parcs eòlics. Els mateixos riberencs identifiquen aquesta gran dependència com un perill. Com es pot buscar l'equilibri?

Hem demostrat que som capaços de compaginar les activitats de les tres potes principals sobre les quals volem recolzar el desenvolupament econòmic de la nostra comarca. La indústria, inclosa la nuclear, la branca agroalimentària i la turística. El turisme sense el riu Ebre no es podria entendre i hi basem tot el nostre pes turístic. Els nostres productes agroalimentaris han estat capaços de penetrar en mercats que fins fa un temps era impossible imaginar-nos, com el principal mercat de distribució de fruita dolça i de pinyol a Holanda. Estem obrint-nos pas a Rússia, a Qatar i als Emirats Àrabs perquè estem buscant aquells mercats que tenen la capacitat econòmica d'absorbir un producte de primeríssima qualitat al preu que realment val, saltant-nos tots aquells intermediaris que hi ha pel mig i que fan que el pagès es guanyi la vida molt malament i que el venedor final s'acabi fent ric a les costelles de qui realment treballa la terra. Per tant, hem demostrat que som capaços de compatibilitzar aquestes activitats amb la indústria. Pel que fa a la dependència sobre el món de l'energia hem de tenir present que la producció d'energia és una activitat industrial no deslocalitzable i, a més, la nostra comarca té les condicions especials i úniques a tot el sud d'Europa que la

Per veure l'entrevista:

President:	**Jordi Jardí Pinyol**
Pàgina web:	**www.riberaebre.org**
Territori:	**827,3 km²**
Municipis:	**14**
Capital:	**Móra d'Ebre**
Població:	**23.477 habitants**
PIB (milions d'euros):	**1.501**
Demarcació:	**Terres de l'Ebre**

"No és un greuge tenir centrals de producció energètica sinó un avantatge perquè són indústries no deslocalitzables. La nostra gent ara treu pit quan diu que viu al costat de nuclears"

fan un emplaçament privilegiat per acollir aquesta tipologia d'indústries. Tenim el que es necessari perquè es pugui implantar una indústria d'aquestes, com aquest riu que és font inesgotable de refrigeració. També aquí hi passa el principal gasoducte del sud d'Europa, una font inexhaurible d'energia. Tenim grans centrals de transformació i molt bones línies d'evacuació. Això si ho busquem al mapa europeu hi ha molts pocs punts a Europa on confluïxin totes aquestes característiques i, per tant, nosaltres apostem d'una manera decidida, sense cap por, a l'especialització, perquè pensem que també és una manera de sortir-nos-en.

De què se sent més satisfet?

Em sento sobretot satisfet d'haver estat capaços de canviar aquesta percepció, també externament, però sobretot a dins de la nostra comarca. Quan vaig entrar com a president del Consell Comarcal de la Ribera d'Ebre tenia la sensació que la gent estava resignada a la percepció exterior que tenien de nosaltres i de la nostra comarca com a aquella pobra gent que els havia tocat viure amb la desgràcia de tenir segons quins condicionants socioeconòmics. Haver invertit aquesta percepció a nivell local em fa sentir molt satisfet. La nostra gent ara treu pit quan li diuen que viuen al costat de les nuclears. I és que si la resta de catalans viuen a casa seva amb totes les comoditats i si les indústries funcionen és gràcies a que nosaltres produïm aquesta font inesgotable d'energia que és imprescindible per a l'activitat humana. Crec que hauríem de ser capaços de perdre aquell punt d'hipocresia que sempre tenim.

El Consell Comarcal ha incidit en el sentiment de pertinença a la comarca?

La Ribera d'Ebre és una comarca que està a cavall de les Terres de l'Ebre i el Camp de Tarragona. Els 14 municipis i 17 pobles de la Ribera d'Ebre tenim molt clara la pertinença a la nostra comarca. Si hem de parlar de vegueries segurament aquí tindríem alguna dificultat més perquè per història, per comunicacions i per tradicions hi ha tres subcomarques ben diferenciades. La part nord, que té molta connexió amb Lleida; la zona de l'Ebre cap a la dreta té més connexió amb el Camp de Tarragona, i de l'Ebre cap a l'esquerra hi ha més connexió amb les Terres de l'Ebre. De tota manera, políticament estem assignats a les Terres de l'Ebre i el que hem d'aconseguir és que ens posin totes aquelles facilitats de transport, de comunicacions i d'infraestructures que siguin necessàries per interconnectar tots els nostres pobles, que puguin accedir a la capital de les Terres de l'Ebre que en aquests moments és Tortosa.

Què els diria als ciutadans de la Ribera d'Ebre per sentir més seu el Consell Comarcal?

Als veïns de la comarca de la Ribera d'Ebre jo els diria una cosa molt senzilla: són absolutament dependents del Consell Comarcal de la Ribera d'Ebre. Segurament no en són conscients, però ho són. Qualsevol cosa de les més simples de la seva vida quotidiana depèn absolutament del Consell Comarcal. La recollida de la brossa, aquella persona que necessita assistència, aquells nens que van al col·legi cada dia, aquells infants que es queden a dinar a l'escola, aquelles persones que busquen un habitatge, les persones que necessiten una assistència a la llar, etc. Tot això, absolutament tot això, depèn del Consell Comarcal. Per tant, com més petites són les comarques, com més petits són els pobles d'aquelles comarques, més imprescindibles són els consells comarcals. Estem al servei dels ciutadans i, a més, gràcies a tenir unes centrals nuclears que ens donen uns recursos extraordinaris, podem donar un plus més de qualitat als nostres serveis. Han de ser conscients que, des de la vocació de servei, estem a la seva disposició i que cada dia la seva vida quotidiana està marcada per la feina que fem des del Consell Comarcal de la Ribera d'Ebre.

Sala de plens

Nau per a residus

Vehicle de transport adaptat

Consell Comarcal del Ripollès

El 9 de març de 1988, a les dotze del migdia, es constituïa el Consell Comarcal del Ripollès. El nou ens donava el relleu al Consell Comarcal de Muntanya del Ripollès, creat cinc anys abans com a resultat de l'aplicació de la Llei d'Alta Muntanya. El Ripollès, amb molt bosc, compta amb 19 pobles, amb capital a Ripoll i quatre municipis grans com Sant Joan de les Abadesses, Camprodon, Campdevànol i Ribes de Freser. La resta són pobles molt petits que acaben configurant la Vall de Ribes, i la Vall de Camprodon i el Baix Ripollès. Havia estat una comarca eminentment industrial. Els 19 primers consellers i conselleres comarcals van escollir com a president Eudald Casadesús i Barceló, que ho seria fins al 1995. Des de d'aleshores l'han succeït Domènec 'Mingo' Pairó (1995-1997), Jaume Vilarrasa (1997-2003), Fina Del Pozo (2003-2005), Miquel Sitjar (2005-2007) i Enric Pérez (2007-2011). L'actual president del Consell Comarcal del Ripollès és Miquel Rovira i Comas.

Quins són els encerts del Consell Comarcal en aquests 25 anys?

N'hi ha molts, però bàsicament destacaria els més clars. Evidentment, oferir serveis als petits municipis és un tret comú de tots els consells comarcals de muntanya des del moment del seu naixement ara fa 30 anys. El servei estrella del Consell Comarcal del Ripollès és el servei d'atenció tècnica, el que es coneix com el SAT, que es presta a tots els municipis. Però també n'hi ha d'altres, com el transport i menjadors escolars i la gestió dels residus. Un projecte d'aquest mandat és el Parc Natural de les capçaleres dels rius Ter i Freser. Tenim un territori impressionant que ja es considera un espai d'interès natural i ara s'ha de treballar per transformar-lo en parc natural.

De què se sent més satisfet?

Em sento molt satisfet de donar un nou impuls a la comarca. En aquests moments el Consell Comarcal compta amb un Consorci de Promoció Econòmica que s'ha de convertir en agència. Aquest ens ha d'aixoplugar tot el que fa referència al turisme i a la cultura del Ripollès, així com el Consorci d'Espais d'Interès Natural del Ripollès. En segon lloc, em sento satisfet del Consorci de Benestar del Ripollès, que dóna un servei excel·lent a les persones. El Ripollès, si no és la primera, és una de les tres comarques més envellides de Catalunya, amb més residències municipals. L'any passat ens vam adherir al Programa Europeu de l'Envelliment Actiu i, evidentment, són cabdals tots els serveis que es presten des del Consorci de Benestar Social, conjuntament amb entitats com Càritas, la Creu Roja, Banc d'Aliments, etc.

Per on passa el futur del Ripollès?

El futur econòmic del Ripollès passa per tres eixos. En primer lloc l'industrial. La Generalitat va apostar en el seu moment per Comforsa i ara és una empresa motor a la comarca juntament amb Soler i Palau. El sector de la forja ha anat perdent pes amb els anys, però es manté Comforsa, que exporta molt als Estats Units. El segon tema de futur és la biomassa. Si es miren les fotografies del Ripollès de fa cinquanta anys s'hi pot veure molta pastura. En canvi, allà on abans hi havia pastura ara hi ha bosc. Per tant, hem d'aprofitar aquest excedent que, actualment, és de cent mil tones de fusta només al Ripollès. Aquest 2014 acabarem doblant el número de calderes instal·lades al Ripollès, no només en entitats públiques sinó també pel consum privat. El tercer eix de futur passa pel turisme i tots els sectors que hi són relacionats: des del sector agroalimentari fins a la necessitat de tenir un Parc Natural del Ter i Freser.

Des del Ripollès insisteixen en la necessitat d'una millora de la xarxa ferroviària. També hi ha altres necessitats en les infraestructures?

Des de fa dos anys la C-17 ens arriba a la porta del Ripollès. Però des de fa 25 anys reivindiquem el túnel de Toses. No obstant això, hi ha qui diria que ja tenim el túnel del

Per veure l'entrevista:

President:	**Miquel Rovira Comas**
Pàgina web:	**www.ccripolles.cat**
Territori:	**956,6 km²**
Municipis:	**19**
Capital:	**Ripoll**
Població:	**25.995 habitants**
PIB (milions d'euros):	**733,1**
Demarcació:	**Girona**

"Des de fa dos anys, la C-17 ens arriba a la porta del Ripollès. Però des de fa 25 anys reivindiquem el túnel de Toses"

Cadí i que, per anar a la Cerdanya la gent para a Ripoll. En qualsevol cas, per arribar al Ripollès des de Barcelona cal poc més d'una hora per carretera i això ho enllaçaria també amb la industrialització. El que sí reivindiquem fermament és el tren. Estem deixats de la mà de Déu i això no pot ser. La idea seria que es pogués desdoblar la xarxa ferroviària fins a Vic, però com a mínim demanem que hi hagi tres o quatre trens principals i que de Ripoll a Vic hi poguessin haver uns trens llançadora, com si fos un metro, cada vint minuts. Això és cabdal per a la mobilitat de les persones i per a les empreses. Pel que fa a les comunicacions, també tenim un dèficit important. Ja entenc que tenim dues valls i no és fàcil, però o bé s'agafa el senyal del cel o realment hi ha molts problemes. Algun dia haurà d'arribar la fibra òptica ja que tenim un hospital comarcal que dóna servei a tota la comarca i empreses que necessiten que internet funcioni de manera ràpida

Monestir de Ripoll

Instal·lacions del Consell Comarcal

Sala de plens

Plaça de l'Abat Oliba

Consell Comarcal de la Segarra

El 9 de març de 1988 es van constituir a tot Catalunya els consells comarcals d'acord amb la Llei 6/1987 del Parlament de Catalunya. El fet que la Segarra sigui una comarca extensa, amb la població agrupada en més de cent nuclis de població i en la que molts dels municipis no tenen més de 500 habitants, ha fet que el Consell Comarcal de la Segarra hagi esdevingut l'instrument que, tot respectant l'autonomia municipal, ha vetllat per aconseguir les funcions que per llei cada municipi té marcades, apropant i recolzant els serveis als ciutadans a través dels ajuntaments. L'any 1991 es va constituir formalment el Consell d'Alcaldes que s'instaurà com a òrgan col·legiat de caràcter consultiu, format pels 21 alcaldes de la comarca. El Ple del Consell Comarcal de la Segarra compta amb 19 consellers comarcals. El president n'és Adrià Marquilles Bernau.

Quins són els encerts del Consell Comarcal en aquests 25 anys?

El primer encert és que existeix el Consell Comarcal de la Segarra per donar servei als municipis. La primera prioritat va ser portar aigua a la comarca, que no en teníem. Com deia Josep Pla, la Segarra és eixuta, una comarca de secà autèntica i això és etern. Fa vint anys el Canal d'Urgell ens va garantir la subsistència. D'aquesta manera s'han pogut crear indústries i mantenir les granges. A partir d'aquí estem treballant molt per prestar tots els serveis possibles. A la comarca de la Segarra tenim municipis molt petits, alguns amb un centenar d'habitants, i tots estan tranquil·lament atesos.

De què se sent més satisfet?

Em sento molt satisfet del fet que els serveis bàsics arribin a tota la població. Perquè una cosa són els nuclis grans que tenim a la comarca, com Cervera, i una altra cosa són els nuclis petits. No té preu poder portar tots els serveis bàsics d'aigua, serveis socials o recollida de la brossa a aquests poblets que no podrien assumir-ho per sí sols. Això no ho ha fet un president determinat, sinó que ha estat obra de tot el Consell Comarcal de la Segarra des dels seus inicis.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El Consell Comarcal hi ha ajudat i és necessari i oportú. Si no existís el Consell Comarcal hauríem d'inventar algun altre ens administratiu proper als municipis similar a aquest. Els inicis dels consells comarcals van ser bàsics per posar en marxa tota la maquinària que es va traduir en una prestació de serveis adequada. No només dirigida als pobles més petits, sinó també a aquells que són més grans. Per tots aquests motius ens identifiquen. Si no prestéssim aquests serveis als ajuntaments, estarien mal atesos. Ara, per exemple, la Segarra ha estat la primera comarca que ha rebut l'homologació de la revisió del Pla d'Assistència i Suport als municipis en matèria de Protecció Civil. Des del consell comarcal treballem en la planificació dels riscos i prevenim i actuem en casos d'emergència. Enguany també hem atorgat beques de menjador a un total de 189 alumnes de la comarca, el 100% dels peticionaris que complien els requisits. Tots aquests exemples serveis per explicar la importància del consell comarcal en una comarca majoriàriament formada de pobles petits. Tot suma i ajuda a reforçar aquest sentiment de pertinença a la Segarra.

Com es pot afavorir la indústria?

El que hem de fer possible és que la indústria s'instal·li a la comarca però també mantenir la que ja tenim. La trajectòria a la Segarra és agrícola i ramadera i en això tenim un potencial important que volem impulsar. Nosaltres subsistim gràcies a l'agricultura i, en aquest sentit, les comunicacions hi ajuden moltíssim. Es pot anar cap a Girona amb l'eix transversal, es pot anar cap a Barcelona per l'autovia, i també cap a Tarragona. Som gairebé al mig de Catalunya i molt ben comunicats. Penso que de cara al futur hem d'optimit-

Per veure l'entrevista:

President:	**Adrià Marquilles Bernau**
Pàgina web:	**www.ccsegarra.cat**
Territori:	**722,7 km²**
Municipis:	**21**
Capital:	**Cervera**
Població:	**22.971 habitants**
PIB (milions d'euros):	**590,6**
Demarcació:	**Lleida**

"La primera prioritat va ser portar aigua a la comarca, que no en teníem. Com deia Josep Pla, la Segarra és eixuta, una comarca de secà autèntica i això és etern"

zar aquest fet. No hem de portar noves indústries que després acabin deslocalitzant-se, sinó que hem d'afinar molt bé i treballar amb el nostre potencial agrícola. Tothom està molt pendent d'aquest futur del Canal Segarra-Garrigues, per exemple. Estem molt atents i també preocupats perquè encara no s'acaba de desencallar. Hi hem de posar tot el nostre èmfasi perquè l'aigua és un recurs que tenim a tocar, està a punt i només falta que es desencalli.

Castell de Concabella

Planta de tractament d'agiües

Deixalleria

Abocador

Consell Comarcal del Segrià

El 9 de març de 1988 es reunien en el Saló de Sessions de la Paeria de Lleida diversos regidors de municipis del Segrià per prendre possessió com a consellers comarcals del Segrià. El Segrià és una comarca dispar, ben diferent des d'Almatret fins a Alcarràs. Existeix el Segrià sec, una zona apassionant amb l'arribada de l'aigua del Segrià-Garrigues, i tota l'horta de Lleida. A la part nord, Alfarràs, Almenar i Alguaire van tenir una riquesa industrial a partir dels anys seixanta tot i que en l'actualitat es troba en regressió industrial. Els pobles d'Alpicat i Alcarràs han crescut molt per la proximitat a la ciutat de Lleida. Gran part de la comarca es dedica específicament al sector primari. El conreu d'arbres fruiters continua en augment i representa un terç del total de la superfície de regadiu. Pel que fa a la ramaderia, el Segrià era la comarca catalana amb més cens de bestiar porcí, boví i oví. El creixement industrial del Segrià es polaritza al voltant del municipi de Lleida, i el segueixen municipis com Almacelles, Alcarràs i Alfarràs. Les indústries més importants de la comarca són les relacionades amb el sector primari, des d'aquelles dedicades a l'elaboració de pinsos, fins a les agroalimentàries, que produeixen embotits, productes carnis i lactis. El president del Consell Comarcal del Segrià és Pau Cabré Roure, alcalde d'Alpicat.

Quins són els encerts del Consell Comarcal en aquests 25 anys?

El Segrià és una comarca molt dispersa, amb molts pobles dels 38 que la conformen que no arriben als mil habitants. Si no fos pel Consell Comarcal del Segrià no podrien tenir els serveis necessaris. Sempre dic que ser català vol dir tenir tots els mateixos drets i les mateixes obligacions, tan si vius en una ciutat com en un poble, gran o petit. Tinc la sort de ser l'alcalde d'Alpicat, un poble gran que seria autosuficient, però quan et poses el barret de conseller comarcal o de president del Consell Comarcal has de pensar que aquests municipis, sense la solidaritat dels municipis grans, mai podrien tenir el mateix que tenim la resta.

De què se sent més satisfet?

Des del Consell Comarcal del Segrià ens sentim molt satisfets de poder portar a aquests municipis petits cap a aquesta cultura de les corals, les sardanes, de poder tenir el transport escolar, poder servir als menjadors escolars, com si fossin un municipi gran. Sense el Consell Comarcal això no seria possible. Aquest és per a mi l'orgull, que tots els pobles, petits o grans, puguin tenir els mateixos serveis.

El Consell Comarcal ajuda al sentiment de pertinença de la comarca?

El Consell Comarcal del Segrià ha revaloritzat les riqueses i els potencials de cada poble petit. Si no fos per la comarca qui sabria que a Almatret tenen els miradors més bonics de l'Ebre? Qui sabria que és el bobalà? Qui coneixeria Soses amb aquesta riquesa dels ibers? La comarca, gràcies a la Diputació de Lleida o a l'Institut d'Estudis Ilerdencs, fa de pantalla per explicar tots aquests tresors que com a poble petit no podrien explicar ells, fa de caixa de ressonància perquè això es conegui des de la comarca i des de tota la província de Lleida.

Com encaixa la capitalitat de Lleida amb el Consell Comarcal?

Encaixar una ciutat tan gran dins d'una comarca de 38 municipis se'ns fa, jo diria, un pèl complicat. Tot i que hi ha una molt bona relació amb Lleida, la sensació és que continua sent un ou ferrat. Lleida és el rovell i la resta de la comarca som la clara. Amb això el que vull dir és que sempre que s'ha de fer alguna activitat important a la comarca, es fa a Lleida capital. És el punt de referència. Això limita bastant el Consell Comarcal quan es vol apostar per la cultura o per algun altre tema. Tot pivota entorn a Lleida.

Per veure l'entrevista:

President:	**Pau Cabré Roure**
Pàgina web:	**www.segria.cat**
Territori:	**1.396,7 km²**
Municipis:	**38**
Capital:	**Lleida**
Població:	**210.141 habitants**
PIB (milions d'euros):	**5.102,6**
Demarcació:	**Lleida**

"La relació amb Lleida és bona, però la sensació és que continua sent un ou ferrat: Lleida és el rovell i la resta de la comarca som la clara"

Vostè sempre diu que els homes i dones del Segrià són gent de pedra picada. Per què?

La gent del Segrià som una gent que va patir molt, perquè el Segrià sense aigua és com un desert i l'arribada de l'aigua ha anat fent que aquesta gent de pedra picada, gent de la duresa de la terra, s'hagi fet a una manera de ser determinada: és gent de dilluns al matí, gent a qui ningú ha regalat res. Al Segrià tot s'ha fet treballant. La cultura del Segrià és una cultura pobre i tots aquests pares i mares han buscat que els seus fills puguin fer carreres, puguin estudiar, que tinguin millor vida que ells. Amb això també ens han ajudat tots aquests lleidatans o segrianesos que quan han anat a Barcelona han triomfat i han exercit.

Sala de plens

Planta de tractament de residus

Deixalleria

Refugi d'animals

Consell Comarcal de la Selva

El dia 9 de març de 1988 es constituïa el Consell Comarcal de la Selva a la sala de plens de l'Ajuntament de Santa Coloma de Farners, ja que en aquell moment no es disposava de seu pròpia. Al llarg d'aquests 25 anys transcorreguts des de la seva creació el consell ha anat assumint paulatinament competències provinents dels municipis de la comarca, la Diputació de Girona i la Generalitat de Catalunya sempre amb la voluntat d'oferir als ciutadans serveis de qualitat i, alhora, donar el seu suport a la gestió desenvolupada des dels ajuntaments. Entre els molts àmbits en què treballa el Consell Comarcal de la Selva a dia d'avui trobem des de joventut fins a gent gran, sense oblidar la vessant cultural o esportiva, així com l'ensenyament, la dinamització econòmica, el medi ambient, l'entorn natural o la gestió dels residus entre molts altres. L'alcalde de Caldes de Malavella, Salvador Balliu Torroella, és el president del Consell Comarcal de la Selva.

Quins són els encerts del Consell Comarcal en aquests 25 anys?

Els encerts són mancomunar molts serveis, com poden ser les escombraries o la recaptació. Fem la recaptació dels municipis de la comarca i també ajudem la tresoreria dels ajuntaments facilitant bestretes. D'aquesta manera ajudem a tirar endavant els consistoris més petits que tenim a la comarca de la Selva. Pel que fa a la recollida d'escombraries i a la selectiva també proporcionem aquest servei a través d'una empresa mixta que es diu Nora, participada per capital privat i públic. Si hi ha beneficis, es reinverteixen de nou a la comarca. Crec que això és un exemple a seguir. En aquest sentit i en molts altres, el paper que desenvolupa el Consell Comarcal de la Selva queda molt demostrat. Tenim dos municipis grans de quaranta mil habitants, com Lloret i Blanes, i municipis molt petits de 300 habitants com podria ser Ossó i amb una geografia molt complicada per accedir-hi. Nosaltres facilitem mitjançant el Consell Comarcal el transport i, fins i tot, transport segons demanda, és a dir, aquelles persones que viuen en zones més aïllades i un dia han d'anar al metge poden fer ús d'aquest servei quan no hi ha ni la simple línia de transport urbà o comarcal.

De què se sent més satisfet?

Ens sentim satisfets de la gestió, del concert, de com portem la part econòmica i, sobretot, de prestar serveis a tots els municipis. Hi ha ajuntaments que, potser, podrien haver tirat endavant per ells mateixos, però n'hi ha molts que no podrien oferir ni la meitat dels serveis a les seves poblacions sense el consell comarcal. Això comportaria que no poguessin donar compliment als seus compromisos.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El sentiment de pertinença crec que està demostrat en turisme, per exemple. Tenim 800 quilòmetres a la comarca de rutes per fer senderisme, cicloturisme, entre altres serveis. Però és complicat que la gent tingui un sentiment identitari de comarca i, aquí, hi ha molta feina a fer. La gent hauria de saber que molts serveis que rep són gràcies al Consell Comarcal de la Selva.

Per on passa el futur de la Selva?

La comarca de la Selva aposta bàsicament pel turisme. Hi ha hotels centrats en el sol i la platja que estan quedant desfasats perquè tenen més de quaranta anys i, per això, hem de buscar productes nous. En aquests moments estem treballant amb el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) per veure quina línia hem de seguir. El que sí està clar és que ens hem posat a buscar llocs de treball nous i projectes nous per a la Selva, sobretot per a la gent emprenedora. Es tracta d'un programa que està naixent ara, però jo crec que és el futur. Avui dia ens toca desenvolupar i crear nous llocs de treball perquè la Selva té un potencial turístic molt important. De fet, només

Per veure l'entrevista:

President:	**Salvador Balliu Torroella**
Pàgina web:	**www.selva.cat**
Territori:	**995 km²**
Municipis:	**26**
Capital:	**Santa Coloma de Farners**
Població:	**173.128 habitants**
PIB (milions d'euros):	**3.809,3**
Demarcació:	**Girona**

"Ens sentim satisfets de la gestió, del concert, de com portem la part econòmica i, sobretot, de prestar serveis a tots els municipis"

coneixem el sol i la platja, però tenim tot un interior que encara està per descobrir.

L'aeroport de Girona ha portat la riquesa esperada?

L'aeroport és una gran eina. En aquests sis o set anys, des que es va instal·lar una nova línia d'aviació, ha donat un impacte molt gran a tota la comarca de la Selva en particular, i a tota la Costa Brava en general. Hi hem d'apostar. La comunicació és bàsica per anar-nos desenvolupant a nivell turístic.

Més de 260 hotels, empreses càrniques, indústria metal·lúrgica o la concentració de fonts d'aigua més grans de Catalunya conviuen a la Selva, tots amb empreses importants al darrere i un volum significatiu de treballadors. Es diu que cal apostar per un sector, però a la Selva hi ha molta diversificació i funciona. Quin és el futur?

La Selva necessitaria una aposta clara per a un projecte que fos referent turístic. Com va ser en el seu moment Port Aventura per a Tarragona, al costat d'una petrolera, i ara Barcelona World o la terminal de creuers. D'aquestes apostes de país també en necessitem a la Selva o a les comarques gironines. Per un costat suposaria una injecció per a l'economia de la comarca i, per altra banda, significaria un impuls pel sector turístic. Ajudaria a tota la comarca i crearia llocs de treball.

Instal·lacions del Consell Comarcal

Sala de plens

Deixalleria

Planta de compostatge

Consell Comarcal del Solsonès

Precedit pel consell de muntanya, el Consell Comarcal del Solsonès ha estat una eina indispensable per la vertebració d'una comarca disseminada. El Solsonès és una comarca amb un territori molt gran i amb poca població. No forma unitat geogràfica, ni geològica, ni tampoc econòmica: a la meitat nord predomina l'explotació forestal i la ramaderia, i a la meitat sud, el conreu de secà, blat i sègol principalment, i també blat de moro, patates i llegums. Únicament a Clariana té un cert relleu l'horta, la vinya i l'olivera. Solsona i Sant Llorenç de Morunys, que contenen els dos nuclis majors de població, són els d'extensió menor. Als altres municipis, solament els pobles d'Ardèvol i la Coma, o els de Sant Climent de Pinell i Su, a Riner, constitueixen petits nuclis de població concentrats. A la resta, la ciutadania està dispersa, integrada per masies agrupades en parròquies rurals. La comarca compta amb més de mil masies. L'alcalde de Riner, Joan Solà i Bosch, és el president del Consell Comarcal del Solsonès.

Quins són els encerts del Consell Comarcal en aquests darrers 25 anys?

L'encert més gran ha estat vertebrar i cohesionar la comarca. Fer que tots aquests municipis se sentin del Solsonès, aportant des del Consell Comarcal uns serveis que aquests petits municipis no haurien pogut oferir. Estem parlant, per exemple, d'ensenyament, de residus, de serveis socials i també serveis més específics per aquesta comarca com poden ser la xarxa de camins i el centre sanitari, únic centre sanitàri de Catalunya gestionat per un consell comarcal, fet que ens enorgulleix i pensem que ha de continuar així. També ens encarreguem de la dinamització econòmica i turística de la comarca en general i dels pobles més petits en particular. Sempre hem sentit la necessitat de vertebrar i cohesionar el territori. En aquest cas, la lliga de futbol sala comarcal amb vint anys d'història i la lliga de bitlles en són un exemple. Unes lligues d'un esport no federat però que cada cap de setmana estan movent molta gent, fet que també ajuda a conèixer la comarca.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença a la comarca?

El Consell Comarcal del Solsonès ha ajudat a fer-nos sentir tots més solsonencs. Per diferents serveis que s'han pogut donar i, a la vegada, iniciant activitats o projectes que afecten la interrelació entre els diferents municipis, com les lligues de futbol sala comarcal o de bitlles que he esmentat anteriorment. Un fet diferencial del Consell Comarcal del Solsonès és la organització de les fires com la Fira de Sant Isidre, la Fira del Trumfo o la Fira del Bolet. Aquestes fires són gestionades pel Consell Comarcal perquè tots els ajuntaments creiem que és aquesta institució qui ho ha de liderar perquè d'aquesta manera es pugui fer una projecció turística unitària.

De què se sent més satisfet?

Del que em sento més satisfet és d'haver pogut vertebrar i cohesionar aquesta comarca i fer que tothom, que tots els municipis, des del més petit al més gran, se sentin solsonencs i vegin que anant a una podem aconseguir fites molt importants per a la comarca.

Quines són les iniciatives més rellevants?

A part de la cohesió comarcal, la sanitat és la iniciativa més important que hem pogut liderar a la comarca. El nostre objectiu ha estat que tots els solsonencs puguin tenir els serveis sanitaris el més a prop possible, una tasca difícil tenint en compte la dispersió del nostre territori. La xarxa de camins és una altra iniciativa cabdal del Consell Comarcal del Solsonès. Per poder vertebrar bé la comarca ens hem de basar en una xarxa de camins de primer ordre. Només així la gent tindrà uns accessos fàcils cap a les seves cases. Al Solsonès no parlem de nuclis, sinó de cases, de masies, a vegades aïllades. No pel fet d'estar disperses

Per veure l'entrevista:

President:	**Joan Solà Bosch**
Pàgina web:	**www.solsones.ddl.net**
Territori:	**1.001,2 km²**
Municipis:	**15**
Capital:	**Solsona**
Població:	**13.621 habitants**
PIB (milions d'euros):	**350,9**
Demarcació:	**Catalunya Central**

"Em sento satisfet d'haver pogut vertebrar i cohesionar aquesta comarca i fer que tothom, des del municipi més petit al més gran, se senti solsonenc"

no han de tenir els mateixos serveis que qualsevol persona que estigui en un nucli més gran.

Vostè sempre insisteix en la necessitat de l'ús de les noves tecnologies. Però el Solsonès està preparat des d'un punt de vista de telecomunicacions, davant d'aquestes mil masies que hi ha a la comarca?

En relació amb les telecomunicacions encara tenim un llarg camí a recórrer. La fibra òptica no ens arriba prou bé als polígons industrials. Som una comarca verge, la comarca de les mil masies, i hi ha molts habitants que treballarien des de casa si tinguessin una bona connexió. Avui dia això encara no és possible. També perjudica les cases de turisme rural. Podem donar un bon servei, però quan ens trobem en algun punt concret de la comarca a vegades no tenim ni telefonia mòbil ni internet i això al 2014 és una necessitat urgent a arreglar.

El Solsonès és molt a prop de Barcelona i de Lleida, però han sabut explotar la comarca turísticament?

Som una comarca al bell mig de Catalunya, és a dir, el centre geogràfic de Catalunya està situat al Solsonès, al municipi de Pinós. Estem al centre però a la vegada dóna la sensació que estem molt allunyats de totes les grans ciutats. El motiu és clar: els eixos viaris principals no han passat mai pel Solsonès i sí que han passat, per exemple, per Berga o per Calaf, Ponts i Oliana. Nosaltres hem quedat al mig, desconeguts potser per a moltíssima gent. Això en el fons és un avantatge, ja que som un territori molt verge. En infraestructures, una de les nostres reivindicacions és poder connectar millor dues capitals de comarca molt similars i treballar conjuntament en molts projectes com Berga i Solsona. I anant més enllà i pensant amb l'eix pirinenc, es podria unir Tàrrega, Solsona, Berga i Ripoll. Aquesta seria una carretera molt important i ens situaria molt més dins del mapa del nostre país.

Per on passa el futur de la comarca?

En el tema de desenvolupament econòmic tenim diversos puntals principals a la comarca: la indústria, l'agricultura i la ramaderia, i el sector serveis. Al sector industrial se li ha de donar una empenta. Des del Consell Comarcal del Solsonès creiem que el futur és el sector de la fusta, de les noves tecnologies i de les energies renovables. Pensem que podem crear el clúster de la biomassa, ja que som el centre de la producció, quedem molt a prop de la matèria primera i, de retruc, disposem al nostre territori del Centre Tecnològic Forestal de Catalunya, el qual ens dóna una base molt sòlida per tirar endavant aquest projecte.

61a Fira de Sant Isidre de Solsona

Gestió de camins rurals

Centre de tractament de residus

Centre Hospitalari del Solsonès

Consell Comarcal del Tarragonès

El Consell Comarcal del Tarragonès es va constituir al Saló d'Actes de la Diputació de Tarragona, el dia 9 de març de 1988. El president de la mesa d'edat va declarar: "Hom espera que els consells comarcals siguin un pas endavant per a l'autogovern de Catalunya i més quan precisament es constitueixen ara que es commemoren els 1.000 anys de Catalunya". D'aquesta manera va començar la consolidació "del fet de la Comarca com a element vertebrador de Catalunya". La comarca es caracteritza per tenir una diversitat poblacional i social que es dóna pel fet de tenir ciutats importants com Tarragona, Salou i Vilaseca, amb un important pes turístic i econòmic, i després municipis molt petits que, alguns, no arriben al centenar de persones, que basen la seva principal activitat econòmica en l'agricultura. El president del Consell Comarcal del Tarragonès és Frederic Adan Domènech.

Quins han estat els encerts del Consell Comarcal del Tarragonès en aquests 25 anys?

L'equilibri entre els diferents municipis de la comarca del Tarragonès és potser una de les principals fites. El que volem és que dins de la comarca del Tarragonès no hi hagi ciutadans de primera o segona categoria en funció d'on resideixin i això s'aconsegueix des de la nostra institució. El Consell Comarcal del Tarragonès ha de ser una administració propera, eficaç i útil. Aquesta proximitat s'ha de contemplar des de dues vessants. Per una banda, a nivell municipal. Els ajuntaments ens han de veure com un referent i jo crec que aquí està el gran èxit dels consells comarcals, l'haver pogut demostrar que podem ser una eina útil pels ajuntaments mancomunant serveis. I aquesta mancomunació de serveis representa que podem estalviar costos, no només en recursos materials sinó també en recursos personals de cada ajuntament. Per tant, aquests ajuntaments petits que pel seu pressupost no podrien donar alguns serveis, els podem complementar nosaltres. De fet, si no hi fos el Consell Comarcal, els ciutadans d'aquests municipis petits patirien una discriminació en relació amb la qualitat de vida i a la qualitat de serveis que tenen municipis més importants. A més, una de les altres fites importants és haver aconseguit que els ajuntaments no perdin la seva identitat. S'ha parlat molt en els darrers temps sobre si era necessària la fusió de municipis. Penso que aquesta fusió no és necessària sempre que hi hagi un consell comarcal que pugui aglutinar aquests esforços. Al final, a vegades, els consells comarcals pequem de no saber explicar les activitats que fem, però la nostra principal raó de ser es basa en els serveis que oferim a moltes persones. Quan parlem d'ensenyament o quan parlem de serveis socials som l'administració pública més propera al ciutadà i que, per tant, pot donar la resposta més immediata.

De què se sent més satisfet?

Em sento satisfet d'haver pogut ajudar a resoldre les necessitats més primàries dels ciutadans. Quan jo vaig començar a presidir el Consell Comarcal del Tarragonès, els pressupostos eren molt diferents als que ens hem hagut d'adaptar en aquests darrers anys. Jo crec que les administracions públiques han de servir i han d'adaptar-se a les realitats socials de cada moment i, per tant, avui les necessitats socials són unes altres a les de fa uns anys. En els últims tres anys hem passat de prioritzar activitats de promoció econòmica i comercial de la comarca a prioritzar els serveis de benestar social i ensenyament. Sí que és veritat que els consells comarcals tenim molt poc marge d'actuació, però aquest marge es pot modular i, a dia d'avui, per exemple, la meitat del pressupost del Consell Comarcal del Tarragonès està destinat a l'àrea de benestar social i a l'àrea d'ensenyament.

El Consell Comarcal ajuda al sentiment de pertinença de la comarca?

El Consell Comarcal del Tarragonès sí que fa una feina molt important pel que fa al sentiment de pertinença de la comarca, sobretot quan hi ha poblacions tan grans com Tarragona. Aquest sentiment de pertinença s'ha aconseguit, per

Per veure l'entrevista:

President:	**Frederic Adan Domènech**
Pàgina web:	**www.tarragones.cat**
Territori:	**319,4 km²**
Municipis:	**21**
Capital:	**Tarragona**
Població:	**251.226 habitants**
PIB (milions d'euros):	**109,6**
Demarcació:	**Tarragona**

"En els últims tres anys hem passat de prioritzar activitats de promoció econòmica i comercial de la comarca a prioritzar els serveis de benestar social i ensenyament"

exemple, en l'àmbit municipal. Els ajuntaments s'adrecen al Consell Comarcal per demanar serveis i així sentir-se partícips d'un projecte col·lectiu. Crec que el Consell Comarcal del Tarragonès actua com a lobby de pressió per intentar fer arribar infraestructures o nous serveis. Intentem que els ajuntaments se sentin com a pròpies totes les activitats que oferim.

Quin és l'encaix del Consell Comarcal del Tarragonès amb la seva capital, Tarragona?

La relació que hi ha entre el Consell Comarcal del Tarragonès i Tarragona és, a vegades, una mica difícil perquè Tarragona té una estructura i una manera d'actuar pròpia i, per tant, no sempre està en línia amb les necessitats que tenim al Consell Comarcal. El que sí és cert és que hem arribat a consensos importants amb l'Ajuntament de Tarragona. Una mostra d'això és el nostre suport a la construcció del Tercer Fil per Tarragona, perquè beneficiarà no només a la capital, sinó també a Vilaseca, Salou, Roda de Barà, Creixell, Altafulla i Torredembarra. Per tant, si Tarragona agafa aquest paper de lideratge solidari, i l'entesa entre el Consell Comarcal hi és, els municipis del Tarragonès i Tarragona no tindran cap mena de problema.

El fet que Tarragona no tingui parada de l'AVE s'ha acabat veient com un error, i tot per les disputes amb Reus. Ara el Ministeri de Foment es compromet que l'AVE arribi a les estacions tant de Reus com de Tarragona...

El fet que l'AVE passi per Tarragona és una fita històrica i molt important per a nosaltres. És evident que és una reivindicació històrica el fet que poguéssim fer baixar els trens d'Alta Velocitat fins a la població i crec que Tarragona, per capitalitat, per població i pel sector turístic i econòmic que representa havia d'estar lligat de forma directa amb el tren d'Alta Velocitat. Si s'acaba d'executar, aquesta bona notícia servirà per potenciar econòmicament la nostra ciutat.

Sala de plens

Deixalleria d'El Catllar

Oficina de joventut

Deixalleria d'El Morell

Consell Comarcal de la Terra Alta

El dia 9 de març de 1988 es va constituir el Consell Comarcal de la Terra Alta, en el decurs d'una sessió plenària que es va celebrar a la Llar del Jubilat de Gandesa. El primer plenari comarcal va elegir com a president Francesc Bové i Tarragó, aleshores alcalde de Gandesa. Bové va ocupar el càrrec ininterrompudament fins a l'any 1999, moment en el qual va ser rellevat per Xavier Pallarès, actual alcalde d'Arnes i delegat del Govern de la Generalitat a les Terres de l'Ebre. Pallarès va romandre en el càrrec fins al 2004, moment en què va ser substituït per l'aleshores alcalde del Pinell de Brai, Pere Martí Vinaixa, qui dos anys després va cedir la presidència a Àngel Ferràs, en aquells moments alcalde d'Horta de Sant Joan. L'actual president comarcal, des de 2011, és Carles Luz Muñoz, alcalde de Gandesa.

Quins són els encerts del Consell Comarcal en aquests darrers 25 anys?

En una comarca com la Terra Alta, de pocs municipis bastant disseminats i amb pocs habitants, el Consell Comarcal ha sabut aglutinar totes les necessitats dels seus ciutadans i aproximar-ne els serveis. En aquesta línia, el Consell Comarcal de la Terra Alta pot presumir d'haver tirat endavant moltes iniciatives i impulsar els actius que tenim, com pot ser el turisme, l'agricultura o l'envasat del vi i l'oli.

De què se sent més satisfet?

Em sento satisfet d'haver pogut aproximar tots els serveis bàsics als ciutadans dels nostres 12 municipis. Tenim municipis molt petits, com el de Prat de Comte, que té només uns 300 habitants, i ha estat bàsic que les persones que hi viuen puguin tenir els mateixos serveis que té la capital, Gandesa. Això ja és una satisfacció.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El sentiment de pertinença ha ajudat a què el Consell Comarcal de la Terra Alta hagi pogut tirar endavant diferents iniciatives. Per exemple, un dels actius és la D.O. Terra Alta. El Consell Comarcal ha ajudat molt a fer que la gent se'l faci seu. També ha estat cabdal el paper en l'àmbit turístic. La Terra Alta és una comarca agrícola, però el turisme cada vegada pren més força. Des del Consell Comarcal de la Terra Alta hem mirat de pilotar tots aquests actius: gastronomia, vi i oli i els allotjaments rurals.

Quines són les iniciatives més rellevants?

La Terra Alta té actius molt importants i des del Consell Comarcal estem intentant donar-los a conèixer. Podem parlar, per exemple, de les rutes de la Pau i les rutes del vi i de l'oli. La Via Verda, compartida amb el Baix Ebre, també s'ha convertit en un dels actius més importants de la comarca, vint-i-tres quilòmetres i més de cinquanta mil usuaris cada any. I amb el Baix Ebre també compartim el Parc Natural dels Ports. No hem d'oblidar tots els espais interpretatius de la Batalla de l'Ebre, una iniciativa que va arrancar fa uns dotze anys convertint-se en una de les comarques pioneres en fer un homenatge a tots aquells que van patir i caure a la Batalla de l'Ebre. Tots aquests actius han propiciat que la comarca de la Terra Alta avui sigui una de les comarques més turístiques que hi poden haver a les Terres de l'Ebre.

Per on a de passar el futur de la Terra Alta?

L'aposta de futur de la comarca de la Terra Alta és l'agricultura. La Terra Alta ha sofert un salt quantitatiu cap a la qualitat. Érem una comarca referent en la quantitat de vi que podíem produir i avui aquesta quantitat s'ha convertit en qualitat. Tenim cellers que estan elaborant uns vins que són mundialment reconeguts. A la darrera edició del Vinari, els Premis de Vins Catalans, van guanyar dos vins blancs de la Terra Alta. Aquesta millora en la qualitat és gràcies a la garnatxa blanca, el producte estrella de la comarca. De fet, hem de dir que un terç del que hi ha plantat mundialment està plantat a la Terra Alta. I tot això ha portat a que cada vegada s'instal·lin més cellers i la gent jove s'incorpori al món

Per veure l'entrevista:

President:	**Carles Luz Muñoz**
Pàgina web:	**www.terra-alta.cat**
Territori:	**743 km²**
Municipis:	**12**
Capital:	**Gandesa**
Població:	**12.310 habitants**
PIB (milions d'euros):	**75,6**
Demarcació:	**Terres de l'Ebre**

"La Terra Alta té actius molt importants. La millora en la qualitat del vi és gràcies a la garnatxa blanca, producte estrella de la comarca"

de l'agricultura. No obstant això, tampoc podem descuidar l'economia de serveis. Fa uns mesos vàrem apostar per fer un viver d'empreses perquè entenem que el sector agroalimentari ha de ser un dels revulsius per ajudar a la comarca a tirar endavant.

La Terra Alta és una de les comarques de Catalunya més mal comunicades. Però vostès ho consideren, fins i tot, com un actiu?

És cert que les comunicacions no són bones. Però tampoc voldríem que fossin molt fluïdes perquè podrien perjudicar aquest turisme de qualitat que tenim, que busca tranquil·litat i un paisatge sense interferències. Si que és cert que necessitem que es faci manteniment de les comunicacions existents i que hi hagi alguna circumval·lació ja que Gandesa pateix massa el trànsit al ser una cruïlla de camins entre el País Valencià, Aragó i Catalunya.

Què els diria als ciutadans de la Terra Alta perquè es fessin encara més seu el Consell Comarcal?

Els diria que continuïn implicant-se en el Consell Comarcal. Ho han fet durant aquests 25 anys i ho han fet tota la vida. Han tingut el Consell Comarcal com a referent, l'ens aquell que aglutinava totes les inquietuds de la Terra Alta, però necessitem que hi continuïn apostant. Sóc un ferm defensor dels consells comarcals i sempre dic el mateix: si a la Terra Alta no hi hagués hagut un consell comarcal l'haguérem hagut d'inventar perquè ha estat l'ens que ha donat la solució a totes les mancances de tots els ciutadans i d'aquests dotze municipis que tenim.

Instal·lacions del Consell Comarcal

Sala de plens

Telecentre

Transport escolar

Consell Comarcal de l'Urgell

És a través de La Llei 6/87 del Parlament de Catalunya que es creen els consells comarcals com a ens locals supramunicipals. Finalment, el dia 9 de març de 1988, data de la seva constitució, aquests reben el certificat de naixement. Des d'aquell dia, el Consell Comarcal de l'Urgell ha treballat per fer palesa dia a dia la seva existència i la seva voluntat de servei a tots els ciutadans de l'Urgell. El suport als petits municipis perquè puguin tenir accés als mateixos serveis i puguin tenir les mateixes oportunitats que els municipis més grans és la funció primordial del treball diari dels consells comarcals. La presidenta del Consell Comarcal de l'Urgell és Rosa Maria Mora i Valls, alcaldessa d'Anglesola.

Quins han estat els encerts del Consell Comarcal en aquests 25 anys?

Els encerts dels consells comarcals en general i en concret el nostre és haver mancomunat serveis i posar-nos al costat dels ajuntaments petits. Crec que la funció que han fet els consells comarcals a tot el territori català és importantíssima sobretot per haver pogut donar una qualitat de vida molt millor als ciutadans que viuen en poblets petits. Són municipis que per sí sols no podrien assumir segons quins serveis i gràcies al suport del consell comarcal s'eviten les diferències entre ciutadans.

De què se sent més satisfeta?

Del que em sento molt satisfeta és de la voluntat de servei tant a les persones com a les institucions més petites. Em sento satisfeta d'escoltar els alcaldes i que m'expliquin les seves necessitats. Jo sóc alcaldessa d'Anglesola i això fa que pugui conèixer bé les necessitats de cadascun dels nostres municipis. Quan coneixes una cosa és quan realment pots donar una resposta molt més efectiva, molt més positiva. I d'això és del que ens sentim més orgullosos, que vinguin aquells alcaldes de pobles petitons i et diguin: escolta, nosaltres tenim dèficit d'aigua, tenim problemes, encara traiem aigua dels pous… I poder respondre amb una solució que es tradueix en mancomunar el servei de l'aigua. Tenim nou municipis petitonets que no podrien tenir aquesta xarxa d'aigua per sí sols però tampoc altres serveis que s'ofereixen des del consell comarcal de l'Urgell. Per tant, és una tasca que no es veu però que beneficia, al final, al ciutadà.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

Una de les coses que més hem treballat des del Consell Comarcal és, precisament, el sentiment de pertinença, perquè jo crec que estimes una cosa quan la coneixes. El que hem fet és potenciar tot allò que té d'important i singular cadascun dels nostres pobles de la nostra comarca, ja sigui una festa o una fira. Es tracta de donar a conèixer a la resta de catalans el nostre territori, perquè vingui i que aquell poble es pugui sentir orgullós d'allò que el fa singular. Penseu que la nostra comarca, l'Urgell, té vint municipis i catorze festes d'àmbit supramunicipal. El Consell Comarcal es posa al costat dels ajuntaments i potencia tota aquesta singularitat.

Què fa de l'Urgell una comarca singular?

La nostra comarca té tres trets molt diferenciats. Hi tenim la Vall del Corb, la Ribera d'Ondara i la Vall del Sió. I això fa que la gent sigui diferent. Els cultius són diferents, la manera de fer també i això crec que és una riquesa molt important per a la nostra comarca. La Vall del Corb té uns pobles encantadors, tots amb pedra seca, maquíssims, amb unes cases molt ben conservades, una vall molt desconeguda però que val la pena potenciar-la turísticament. Té uns olis extraordinaris, amb la D.O. Garrigues i la Ruta del Cister, una marca que compartim tres consells comarcals i 65 pobles. A la Ribera del Sió s'hi fa l'excel·lent torró d'Agramunt, compta amb l'Espai Guinovart i l'Església de Santa Maria. La Ribera de l'Ondara, la recta que diem els que hi vivim, hi ha arbres fruiters que són deliciosos. Fan

Per veure l'entrevista:

President:	**Rosa Maria Mora Valls**
Pàgina web:	**www.urgell.cat**
Territori:	**579,7 km²**
Municipis:	**20**
Capital:	**Tàrrega**
Població:	**38.863 habitants**
PIB (milions d'euros):	**858,8**
Demarcació:	**Lleida**

"Una de les apostes que ha fet el Consell Comarcal de l'Urgell pel territori és crear la marca *Gustum* conjuntament amb la comarca del Pla d'Urgell"

uns préssecs, unes pomes i unes peres extraordinàries i un paisatge diferent, regats pel canal d'Urgell.

L'eix transversal els fa ser una comarca clau en comunicacions i transport. Però encara senten que hi ha mancances...

Hem de treballar per potenciar la C-14, que és la carretera que et porta des d'Andorra fins a Tarragona i que travessa la nostra comarca. El que ens convindria és una autovia potent per poder aprofitar el Port de Tarragona, un port important per a una comarca com la nostra que produeix molt producte agroalimentari i agrari. També s'hauria de fer una aposta molt seriosa pel ferrocarril. Pel que fa a la xarxa ferroviària pensem que la línia de tren Lleida-Manresa és tercermundista i no pararem de reivindicar-ne una de nova. Tot i aquestes mancances, el potencial en comunicacions el tenim resolt amb l'eix transversal i amb l'autovia que va fins a Barcelona.

Quines han estat les iniciatives més rellevants?

Una de les apostes que ha fet el Consell Comarcal de l'Urgell pel territori és crear la marca *Gustum* conjuntament amb la comarca del Pla d'Urgell. Els resultats són extraordinaris. Ja érem conscients que teníem uns productes de primer ordre i d'una qualitat excel·lent, però no els sabíem comercialitzar. Amb *Gustum* fem d'enllaç entre els productors i els consumidors i ajudem que aquests productes agroalimentaris puguin arribar a les millors fires. La nostra satisfacció ha estat veure com la gent emprenedora s'ha fet seu aquest projecte fins el punt que s'hi ha adherit des del País Basc i les Illes Balears. Ha estat clau per a la nostra comarca haver donat aquest valor afegit als nostres productes.

Abocador

Refugi d'animals

Equip de la planta de tractament de residus

Castell de Ciutadilla

Conselh Generau d'Aran

La Val d'Aran destaca dins el conjunt de Catalunya per la seva personalitat com un territori lligat per la situació geogràfica, pels orígens històrics, per la llengua i per la cultura a les terres gascones i a la gran família occitana, però unida lliurament, a través del pacte, al Principat de Catalunya. Des del 1175, la Val d'Aran va passar a formar part de la corona catalano-aragonesa pel Tractat d'Emparança. Actualment s'està impulsant la nova Llei de l'Aran. El síndic d'Aran és Carlos Barrera.

Quins són els encerts del Conselh Generau d'Aran en aquests darrers 25 anys?

Els principals encerts han estat la restauració del Conselh Generau d'Aran, la nostra forma de govern territorial, i tots els serveis que el Conselh presta al poble aranès. La consolidació d'aquest model d'autogovern ha estat la clau de l'èxit per ser reconeguts pels ajuntaments d'Aran. En estreta col·laboració amb els consistoris aranesos, el govern ha assolit una qualitat molt alta de prestació de serveis, destacant, sobretot, la sanitat i el benestar social, serveis claus que el Conselh està donant als ciutadans del nostre país i també a tots aquells que ens visiten amb un nivell d'excel·lència. També gestionem els nostres recursos naturals i les emergències. Per tant, una estructura de govern consolidada.

En aquests moments de crisi econòmica, com se n'en surt la Val d'Aran?

Hem hagut d'ajustar i de prioritzar els pressupostos de l'administració i també hem mirat de reconvertir alguns sectors. El món immobiliari ha anat evolucionant. Les empreses que encara ens queden s'estan focalitzant en la conservació d'edificis i posen especial atenció a la qualitat. També el sector hoteler ha incrementat la seva qualitat. Hem de dir que totes les prestacions de serveis de la Val d'Aran, tot i la crisi, han millorat i molt en qualitat perquè és el que aprecia el nostre client. La mostra d'això és que mantenim el lideratge com a destinació turística, el motor de la nostra economia. També mirem d'evolucionar en altres aspectes de generació d'economia. Ara que ja no existeix el model de construcció immobiliària és el moment per reflexionar cap a on hem d'anar.

De què se sent més satisfet?

Des del Conselh Generau d'Aran ens sentim satisfets d'haver pogut consolidar la nostra identitat, mantenint el nostre diferencial envers Catalunya i també l'Estat espanyol. En els darrers temps hem fet que es parli de la Val d'Aran, tant amb l'oficialitat de la nostra llengua, aprovada per llei al Parlament de Catalunya, com tenint ara ja en vigor la nova Llei de l'Aran. Amb això hem aconseguit una presència en els debats parlamentaris i, per tant, en la vida pública i política de Catalunya. S'ha assumit sense cap tipus de complex que els aranesos tenim una cultura i una identitat pròpia. Des d'un punt de vista administratiu, formem part de Catalunya, però més enllà d'aquesta convivència se'ns accepta com un fet diferencial i nosaltres també veiem en Catalunya un gran aliat per poder-nos anar consolidant en aquesta realitat.

Em parla de la identitat aranesa, de la seva particularitat... El Conselh Generau d'Aran ha ajudat al sentiment de pertinença aranesa?

L'orgull de pertinença a la Val d'Aran és un dels aspectes que hem treballat molt socialment des del Conselh Generau. Quan els aranesos ens trobem lluny del nostre país, ja sigui per feina o per estudis, ens sentim orgullosos de manifestar que som aranesos. I quan tornem al nostre país s'incrementa, i molt, aquesta sensació d'identitat nacional. Això, en part, és gràcies a la feina que es fa amb els nostres joves a les escoles i tenint l'aranès com a llengua vehicular a l'ensenyament. Aquest orgull nacional crec que és fonamental pel futur de la Val d'Aran.

Quines són les iniciatives més rellevants que ha portat a terme el Conselh Generau d'Aran?

Històricament, a la Val d'Aran ja existien tres mancomunitats: la forestal (recursos naturals), contra incendis (emergència) i sanitària. Tota aquesta cultura ha ajudat molt a la consolidació del Conselh Generau d'Aran perquè s'absorbiren directament totes les competències i funcions de les tres mancomunitats. Amb la recuperació del Conselh Generau d'Aran hem tornat a recollir tot l'esperit que ens ofereix la nostra Carta Magna, la Querimònia. Vam començar

Per veure l'entrevista:

Síndic:	**Carlos Barrera Sánchez**
Pàgina web:	**www.conselharan.org**
Territori:	**633,6 km²**
Municipis:	**9**
Capital:	**Vielha**
Població:	**10.090 habitants**
PIB (milions d'euros):	**384,9**
Demarcació:	**Alt Pirineu i Aran**

"La nostra gran oportunitat és la nova Llei d'Aran, que ens ha d'acabar de projectar amb tota claredat com a govern territorial"

per la cultura i, des d'aleshores, hem reestructurat pràcticament tota la gestió territorial i les decisions que es prenen són les que pren un país, des de la sanitat pública al benestar social, la gestió del nostre entorn natural o la mobilitat interna del territori, des del transport habitual al transport escolar. També gestionem el menjador escolar, les activitats de joventut i les emergències. A la Val d'Aran, i això es podria traslladar a tot el Pirineu, ens hem hagut d'acostumar a ser autosuficients en les primers respostes.

Què és el que encara li fa falta a la Val d'Aran?

Ara és un moment transcendent. La nostra gran oportunitat és la nova Llei d'Aran, que ens ha d'acabar de projectar amb tota claredat com a govern territorial i, evidentment, ens cal un model de finançament propi que ens permeti exercir amb eficàcia i eficiència totes aquelles competències que hem assolit per voluntat política de la Generalitat i per part del poble aranès a través dels seus representants en el Conselh Generau d'Aran. Ara hem de ser capaços d'anar basculant des de la Generalitat de Catalunya competències al Conselh Generau d'Aran. I aquesta nova llei ha d'anar acompanyada d'un bon model de finançament que permeti que el Conselh Generau d'Aran pugui exercir aquestes competències de manera eficaç pels ciutadans aranesos.

Cap a on ha d'anar el futur de la Val d'Aran?

La Val d'Aran és l'únic territori on l'occità és oficial. En aquest sentit, Catalunya ens ha de projectar cap els nostres territoris veïns, sobretot l'Estat francès, de cultura occitana, seguint amb aquesta filosofia de les euroregions i construint un pont de comunicació entre Catalunya i aquest gran àmbit de cultura occitana. Al mateix temps i en un altre àmbit, hauríem de ser intel·ligents en l'aprofitament dels nostres recursos i optimitzar-los en un moment de crisi energètica, buscant complicitats de cara a resoldre problemes de futur. Estic parlant, per exemple, de la nostra massa forestal. Però també hem de pensar en projectes novedosos. Haurem de continuar sent un destí turístic de primera qualitat. Per tant, hem de saber mantenir el nostre país perquè quan la gent entra a la Val d'Aran pel port de la Bonaigua o pel túnel de Vielha se n'adoni que es troba en un lloc molt diferent. L'empresari ha demostrat que continua creient en les possibilitats del seu país i que segueix invertint en els seus establiments i negocis. Aquesta unió de forces entre el que ha de ser la representació política i municipal i l'empresariat de la Val d'Aran, i la confiança del poble recolzant aquestes iniciatives fan de la Val d'Aran un país sostenible d'una dimensió de deu mil persones i amb uns recursos que entenem que han de ser suficients per poder garantir el futur.

Pel que fa a les comunicacions, tant terrestres com de telecomunicacions, heu de fer un pas més enllà per ser més accessibles amb els vostres veïns i des d'un punt de vista de competitivitat econòmica?

Les comunicacions, tant les tecnològiques com les vials, és un dels reptes i alhora una de les mancances que tenim en aquests moments. La problemàtica de la carretera N-230 és constant. És una via que, amb millores, podria donar servei propi a la circulació de turismes. No és una carretera ni pensada ni estructurada per suportar el pas de 500 vehicles de transport pesat diaris. La Val d'Aran és un destí turístic i aquest és un problema molt seriós, no només per nosaltres sinó també pels nostres veïns de l'Alta Ribagorça. El problema és que en aquests moments de crisi la solució, és difícil de trobar. A nosaltres també ens ajudaria potenciar el transport ferroviari per tal de derivar a càrrega ferroviària la mercaderia que ara circula per la N-230. Això donaria una certa normalitat en les comunicacions terrestres. En referència a la comunicació tecnològica, és cert que hi ha certes mancances i la Val d'Aran les està patint i molt. Això ens resta possibilitats. Portar la fibra òptica a tot Catalunya és vital en ple segle XXI i és una lluita i una reivindicació més fàcil d'atendre que la de les comunicacions viàries. Des del territori ens veiem mancats de recursos propis i de capacitat de resposta.

Consell Generau d'Aran

Hospital comarcal

Museu comarcal

Consell Comarcal del Vallès Occidental

El Consell Comarcal del Vallès Occidental va néixer en el marc de la Llei 6/1987 sobre l'Organització comarcal de Catalunya. Es va constituir per primera vegada el 8 d'abril de 1988. Al 1990, la Llei sobre la modificació de la divisió comarcal de Catalunya va establir la capitalitat compartida entre Sabadell i Terrassa. La seu del Consell Comarcal fou la seu de l'antiga Mancomunitat intermunicipal de Sabadell i Terrassa, que es va adquirir en el mandat 1991-94. Actualment aglutina als 23 municipis de la comarca. Pepita Pedraza Alcaide és la presidenta del Consell Comarcal del Vallès Occidental.

Quins han estat els encerts del Consell Comarcal en aquests 25 anys?

Un dels encerts més importants del Consell Comarcal del Vallès Occidental és haver treballat sempre de forma unitària per tal que els serveis que es donen als diferents municipis de la comarca, independentment de la seva grandària o del seu número d'habitants, siguin els mateixos i que arribin a tot el territori de la mateixa manera i amb la mateixa qualitat. Un altre encert és haver estat la primera comarca de Catalunya en tirar endavant un pacte territorial d'ocupació. En això vàrem ser pioners, sobretot aconseguint la col·laboració de totes les administracions i de tots els municipis de la comarca, a més de les patronals, els sindicats i els agents socials. Aquest acord s'ha traduït en la creació d'un consorci per a l'ocupació i ha facilitat que se'n constitueixi un altre de residus.

De què se sent més satisfeta?

Del consens al que s'ha pogut arribar a nivell polític, però també des d'un àmbit més tècnic. Així mateix, em sento satisfeta del treball que s'ha fet amb els ajuntaments, especialment ,els més petits, perquè són els que en realitat tenen més mancances de personal i de recursos. Per tant, posar d'acord a tots els municipis, sobretot els que estan per sota dels vint mil habitants, en treballs de serveis socials és un objectiu que s'està treballant de manera coordinada en un programa per integrar i unificar tots els serveis que es presten. Un altre servei amb el qual hem treballat a fons, i que dóna molts bons resultats és la millora del transport escolar. S'ha realitzat conjuntament per optimitzar els recursos, ja que cada vegada són menys i no volem que això suposi un empitjorament dels serveis. El Consell Comarcal també s'encarrega de les beques menjador i tota la gestió que això comporta. Es tracta d'una qüestió molt complicada per la manca de recursos i, a la vegada, per l'augment de la demanda. No volem que això generi una problemàtica a la comarca.

Quines són les iniciatives més rellevants?

En aquest mandat hem creat la Comissió de Petits Municipis. Al Vallès Occidental comptem amb municipis de menys de deu mil habitants i s'han de buscar solucions per resoldre les problemàtiques que existeixen, tant per a l'optimització dels serveis com per buscar sinergies i economitzar tot allò que puguem, sobretot en aquest moment de crisi. Ara també hem engegat polítiques de prevenció d'incendis, tot i que feia anys que hi treballàvem. La comarca té una zona forestal important; els municipis ens demanaven de quina manera es podien gestionar els boscos per prevenir els incendis i, alhora, aprofitar-ne els recursos. En aquest sentit, estem treballant en un projecte de boscos per gestionar-los de manera transversal. És a dir, no només tractem la neteja dels boscos sinó que n'aprofitem la biomassa i la nostra intenció és posar calderes allà on calgui per tenir estalvi energètic. Aquest és un projecte força nou, però de llarga durada ja que també requereix la implicació i la col·laboració no només dels ajuntaments sinó també de la Diputació de Barcelona, de la Generalitat, i, evidentment, dels propietaris forestals.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

En els últims temps aquesta pertinença a la comarca s'ha

Per veure l'entrevista:

President:	**Pepita Pedraza Alcaide**
Pàgina web:	**www.ccvoc.cat**
Territori:	**583,1 km²**
Municipis:	**23**
Capital:	**Terrassa i Sabadell**
Població:	**898.821 habitants**
PIB (milions d'euros):	**23.198,1**
Demarcació:	**Barcelona**

potenciat molt més, perquè al principi era una mica complicat al tenir dues capitals fortes com Terrassa i Sabadell. El fet de treballar amb els ajuntaments que són més petits, de veure la necessitat de treballar junts per optimitzar els recursos i oferir uns serveis de qualitat ben gestionats, està comportant que cada vegada hi hagi més sentiment de comarca.

Vostès insisteixen en la importància del segon túnel de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya a Sabadell i que la línia estigui en funcionament el 2016...

Històricament, la nostra comarca té mancances en infraestructures importants. A la comarca hi ha encara diversos municipis que no tenen el ferrocarril. Però no és només això, que també. No disposem de connexió de trens. Per tant, només tenim el transport interurbà que s'ofereix a través d'una empresa d'autocars però que també és deficient. Molts dels nostres ciutadans han d'anar amb cotxe propi a la universitat, per exemple, i això comporta també una mancança a l'hora de poder formar la població. Aquests dèficits també influeixen en la competitivitat. Encara ens manca la connexió entre Sabadell i Terrassa amb el Quart Cinturó. Aquesta és una infraestructura necessària i que s'ha de fer tenint cura del territori. Més enllà d'aquestes infraestructures, també tenim dèficits amb la fibra òptica. Hi ha municipis que no disposen de banda ampla. Si no hi ha eines, és impossible que es pugui tirar endavant i ser competitius. El Vallès Occidental és una comarca que té molta indústria. De fet, representa un 20% del PIB i en els darrers anys, per la crisi, estan marxant moltes empreses. Difícilment tornaran si no tenim les connexions correctes, ja sigui d'infraestructures terrestres com de comunicació.

> "Els ciutadans encara tenen la idea que és el seu ajuntament qui els soluciona els problemes. No ens hem sabut explicar bé des dels consells comarcals"

Què els hi diria als ciutadans perquè es fessin encara més seu el Consell Comarcal?

Els ciutadans encara tenen la idea que és el seu ajuntament el que els soluciona els problemes. Potser perquè no ho hem sabut explicar bé, no saben ben bé d'on venen els serveis, ni les beques menjador, ni el transport escolar o les qüestions relacionades amb l'habitatge o els residus. Penso que hauríem de fer més pedagogia perquè els ciutadans entenguin que tots aquests serveis s'ofereixen des del Consell Comarcal de forma mancomunada amb els ajuntaments.

Instal·lacions del Consell comarcal

Sala de plens

Mercavallès

Consorci de Turisme, Gestió de Residus i Ocupació

Consell Comarcal del Vallès Oriental

El Consell Comarcal del Vallès Oriental es va constituir el 9 de març de l'any 1988 i el primer president va ser Josep Serratusell i Sitjes. També han presidit el Consell Comarcal Jordi Terrades i Santacreu, Joan Castaño i Augé i Antonio Rísquez Caballero. La comarca del Vallès Oriental consta de 43 municipis i es troba situada a 30 quilòmetres de Barcelona. La seva capital és Granollers, amb 60.658 habitants. És un territori que es caracteritza per la seva gran heterogeneïtat, ja que combina zones de gran implantació industrial i urbana amb zones amb un marcat caràcter rural. Les característiques dels municipis que la componen també és molt diversa. Així, al Vallès Oriental hi ha municipis amb una població inferior als mil habitants i un bon gruix de municipis amb una població que ronda o supera ja els 15.000 habitants. L'alcalde de Canovelles, José Orive Vélez, és l'actual president del Consell Comarcal del Vallès Oriental.

Quins són els encerts del Consell Comarcal en aquests 25 anys?

L'objectiu principal del Consell Comarcal del Vallès Oriental és que qualsevol ciutadà, independentment de quin sigui el seu municipi de residència, pugui tenir les mateixes oportunitats. Aquest és el gran encert. A partir d'aquí, els projectes que s'han fet des del Consell Comarcal han buscat assolir aquest objectiu. Rendibilitzar tots els recursos que tenim a la comarca i que els veïns de cada municipi puguin accedir als serveis que el seu ajuntament no podria oferir per sí sol. Crec que en aquest moment de crisi econòmica tothom se n'ha adonat que hem de potenciar les polítiques de proximitat però també hem de mirar més lluny del nostre municipi. La promoció econòmica o la promoció turística de la nostra comarca és impossible fer-la amb eficiència i eficàcia des d'una visió local. S'ha de tenir una visió més comarcal i, a partir d'aquí, veure quin paper ha de jugar cada municipi. Aquest, però, és un objectiu difícil d'arribar ja que els alcaldes i les alcaldesses mirem molt el que és l'àmbit local.

El Consell Comarcal ha ajudat al sentiment de pertinença de la comarca?

El Consell Comarcal és una administració força desconeguda pel ciutadà. No és que l'objectiu sigui aquest, ja que prioritzem estar al servei dels ajuntaments. Aquest sentiment de pertinença existeix, sobretot, a nivell turístic i quan parlem de potenciar la nostra economia. Sovint no ens adonem del potencial que tenim tots junts. Podríem, per exemple, parlar del nou projecte del corredor de la C-17. En aquesta via molts ajuntaments hi tenim polígons que estan patint la crisi econòmica. No ens hem adonat que junts sí que podem sumar i donar un millor servei als nostres veïns i veïnes.

Diu que la crisi us ha tocat de prop. Com afrontar-la?

Els alcaldes i les alcaldesses ja fa temps que ens estem adonant que els nostres polígons estan buits i que no tenen la dinàmica que tenien abans. A partir d'aquí hem vist que tenim un potencial en tot el que és el sector agroalimentari, i fins i tot a nivell farmacèutic i químic. Per poder potenciar tot això, primer hem de fer un diagnòstic i, després, un pla d'actuació de tots els ajuntaments. A part d'això, s'han de millorar les infraestructures que hi ha al corredor de la C-17. Des de l'ampliació de la pròpia autovia fins a tenir una doble via del tren, la ronda o el quart cinturó. Aquesta és l'opinió amb la que coincidim tots els ajuntaments. I s'ha de fer des de Mollet del Vallès fins a Puigcerdà.

El turisme esportiu pot marcar un full de ruta de futur, però primer cal que s'entengui el Circuit de Catalunya amb tot el seu potencial i que tots els pobles apostin per fer-lo créixer? La comarca creu amb l'esport com a motor econòmic?

En aquest moment la comarca del Vallès Oriental no només té un potencial en l'esport professional sinó també de l'esport

Per veure l'entrevista:

President:	**José Orive Vélez**
Pàgina web:	**www.vallesoriental.cat**
Territori:	**851 km²**
Municipis:	**43**
Capital:	**Granollers**
Població:	**402.989 habitants**
PIB (milions d'euros):	**11.029,1**
Demarcació:	**Barcelona**

com una visió de salut. Això cada vegada va a més i tenim un moviment associatiu important de clubs en el qual hi ha molta gent implicada. Això, en aquests moments, s'ha de regular, s'ha de potenciar d'alguna manera lligat també a l'esport professional i lligat, també, a una infraestructura potent com és el Circuit de Catalunya. En aquests moments s'ha donat un pas important i tothom sap que si volen que els seus veïns tinguin feina, tinguin esport i tinguin també una dinamització econòmica, no ho poden fer sols. Quan parlem del Circuit de Catalunya parlem també, a nivell econòmic, d'altres potencials com poden ser La Roca Village, a la que ve gent de tot arreu. Estem treballant perquè La Roca Village no sigui només un lloc on la gent hi va a comprar i després torna directament a Barcelona, sinó que també puguin gaudir d'un oferta turística, sobretot de natura, tenint al costat el Montseny. Treballem perquè aquesta oferta global de comarca sigui una realitat.

Com incideix Granollers, una capital forta, en la comarca?

Granollers per als municipis del voltant és un avantatge i també un problema, perquè per un costat té un potencial comercial important, sobretot de cap de setmana, on tota la gent de la comarca hi va. Això és un avantatge, però també un inconvenient, perquè cada municipi ha de trobar el seu paper per potenciar el seu nivell comercial. Per exemple, a Canovelles tenim el mercat més important de tota Catalunya, que es fa els diumenges, i hem de jugar amb aquest comerç de proximitat. Així doncs, hem de potenciar aquesta visió global, comarcal, perquè si cada ajuntament mira per ell mateix serà molt difícil impulsar l'economia. Granollers, evidentment, ha de jugar el seu paper dinamitzador del comerç i de tots els municipis de la comarca.

"Crec que en aquest moment de crisi econòmica tothom se n'ha adonat que hem de potenciar les polítiques de proximitat però també hem de mirar més lluny del nostre municipi"

I com s'aconsegueix?

Com a Consell Comarcal no treballem només tots els projectes per a tots els municipis de la comarca sinó que també es fan projectes amb grups de municipis, sobretot amb aquells municipis més petits. El que fem és agrupar aquests consistoris per donar serveis conjuntament amb coses tant senzilles com, per exemple, compartir un secretari municipal o un arquitecte. Ara tenim també una despesa molt important a nivell de telefonia mòbil i hem fet la compra agregada de tots els ajuntaments. Sense fer res més que un concurs ens ha baixat la factura del telèfon a cada ajuntament un 40%. Farem el mateix amb els cotxes de la policia local. És a dir, des del Consell Comarcal del Vallès Oriental treballem per optimitzar aquells serveis d'on disposem de menys recursos. Si ho fem tots junts, hi ha moltes més possibilitats. No només cal fer-ho junts, sinó fer-ho des de la proximitat. El consell comarcal estem al servei dels municipis i cada ajuntament coneix la seva realitat. A partir d'aquí, posem aquestes realitats en comú, veiem cada singularitat i la respectem però amb l'objectiu que comentava al principi: que un veí que visqui en un municipi de 300 habitants pugui accedir a qualsevol servei que pot tenir la gran ciutat com és la capital, Granollers.

Instal·lacions del Consell Comarcal

Reflexions dels consells comarcals entorn el nou model polític

Quins han estat els encerts dels consells comarcals en aquests darrers 25 anys?

El 6 de novembre de 2013, el Projecte de llei de governs locals de Catalunya va superar el debat a la totalitat al Parlament de Catalunya, iniciant així el seu tràmit parlamentari en la Comissió d'Afers Institucionals. En aquell moment, i davant els grans dubtes i incerteses que generaven algunes de les propostes arreu del territori, sobretot en relació al Capítol III de la llei referent a les Comarques, l'Associació Catalana de Municipis (ACM) va voler copsar l'opinió de tots els consells comarcals envers aquesta llei, per detectar-ne els punts més favorables i també el rebuig d'alguns plantejaments que es reflecteixen en dita llei.

Per aconseguir una reflexió el més general i completa possible s'han celebrat set debats amb els presidents del tots els consells comarcals, agrupant-los per vegueries, des de novembre de 2013 fins el mes de març de 2014.

El debat va girar entorn a tres blocs, els que més preocupen els consells comarcals: els òrgans de govern comarcal que marca el Projecte de llei de governs locals de Catalunya (Capítol III. Secció 3a) i la substitució dels consells comarcals en l'àmbit territorial de les àrees metropolitanes (Secció 1a), la prestació de serveis per part de les comarques (Secció 2a) i el finançament. El document, doncs, vol ser una aportació sintètica, gairebé textual i amb exemples concrets que han aportat els presidents dels consells comarcals.

1. Alt Pirineu

CC de l'Alt Urgell. President, Jesús Fierro
CC de l'Alta Ribagorça. President, José Antonio Troguet
CC de la Cerdanya. President, Ramon Moliner
CC del Pallars Jussà. President, Joan Ubach
CC del Pallars Sobirà. President, Llàtzer Sibís

2. Comarques de Barcelona

CC de l'Alt Penedès. President, Francesc Olivella
CC del Baix Llobregat. President, Joaquim Balsera
CC del Barcelonès. President, Francesc Josep Belver
CC del Garraf. President, Joan Lluís Ruiz
CC del Maresme. President, Miquel Àngel Martínez
CC del Vallès Occidental. Presidenta, Pepita Pedraza
CC del Vallès Oriental. President, José Orivé

3. Catalunya Central

CC de l'Anoia. President, Xavier Boquete
CC del Bages. Presidenta, Mercè Cardona
CC del Berguedà. President, Sergi Roca
CC d'Osona. President, Joan Roca
CC del Solsonès. President, Joan Solà

4. Comarques de Lleida

CC de les Garrigues. President, Juli Muro
CC de la Noguera. President, Pere Prat
CC del Pla d'Urgell. President, Francesc Fabregat
Cc de la Segarra. President, Adrià Marquilles
CC del Segrià. President, Pau Cabré
CC de l'Urgell. Presidenta, Rosa Maria Mora

5. Comarques de Girona

CC de l'Alt Empordà. President, Xavier Sanllehí
CC del Baix Empordà. President, Joan Català
CC de la Garrotxa. President, Joan Espona
CC del Gironès. President, Jaume Busquets
CC del Pla de l'Estany. President, Jordi Xargay
CC del Ripollès. President, Miquel Rovira
CC de la Selva. President, Salvador Balliu

6. Camp de Tarragona

CC de l'Alt Camp. President, Joan Josep Raventós
CC del Baix Camp. President, Joaquim Calatayud
CC del Baix Penedès. President, Joan Olivella
CC de la Conca de Barberà. President, Ramon Borràs
CC del Priorat. President, Joan Carles Garcia
CC del Tarragonès. President, Frederic Adan

7. Terres de l'Ebre

CC del Baix Ebre. President, Lluís Soler
CC del Montsià. President, Joan Martín
CC de la Ribera d'Ebre. President, Jordi Jardí
CC de la Terra Alta. President, Carles Luz

1. Representativitat política

El Projecte de llei de governs locals de Catalunya emmarca en la seva Secció 3a del Capítol III quins seran els òrgans de govern comarcals. Un dels fets més novedosos és la composició del ple, que estarà "integrat pels alcaldes i alcaldesses dels municipis que formen part de la comarca". També el fet que "el ple adopta els seus acords per consens de tots els membres. Només quan no sigui possible, s'adoptaran els acords pel sistema de vot ponderat. Cada alcalde o alcaldessa disposa d'un vot, més els vots addicionals en funció de la població del municipi".

Aquests dos punts de la llei, per novedosos, han marcat el debat sobre el nou sistema de governança i, probablement, han esdevingut els aspectes més controverits per part dels actuals consells comarcals. En aquest sentit, una majoria de consells comarcals no veuen clar que el Consell d'Alcaldes substitueixi el plenari del Consell Comarcal. Els motius que esgrimeixen són diversos. Des del fet que un alcalde no té una visió global de la comarca i prioritza el seu municipi, fins que al fet que, a vegades, un alcalde no representa la majoria del seu ajuntament perquè ho ha esdevingut per pactes postelectorals. Davant d'aquesta realitat, la majoria de consells comarcals recomanarien mantenir l'actual model, fent-hi reformes perquè sigui molt més operatiu i eficient. D'altra banda, les comarques que veuen favorablement que el Consell d'Alcaldes substitueixi l'actual plenari del Consell Comarcal fan èmfasi a què hi hagi un òrgan o comissió executiva pel desenvolupament del dia a dia. Així, la proposta legislativa preveu que el president o presidenta del Consell Comarcal "podrà nomenar junta de govern, amb facultats executives delegades per la presidència o el ple. La junta de govern estarà integrada per un nombre d'alcaldes i alcaldesses que no podrà ser superior a set persones, inclòs el president o presidenta". També inclou que "els membres de la junta de govern poden delegar el seu càrrec en un electe local".

Per territoris, els consells comarcals de l'Alt Pirineu no veuen clar que el Consell d'Alcaldes substitueixi el plenari del Consell Comarcal. Aposten, majoritàriament, per l'elecció directa de consellers si realment es creu en els consells comarcals com a ens de gestió local d'àmbit supramunicipal. En cas contrari, proposen mantenir l'actual model, amb menys consellers.

Majoritàriament, les comarques de Barcelona no aposten per un Consell d'Alcaldes com a substitut del plenari del Consell Comarcal. Considerarien més oportuna l'elaboració d'una llei electoral catalana que permetés l'elecció directa de consellers al mateix temps que se celebren les eleccions municipals, així com també de les diputacions i de l'alcalde. I dotar aquests consellers de més representativitat. En cas que això no fos possible, demanen mantenir el plenari actual, reduint el número de consellers actuals i donant més pes polític al Consell d'Alcaldes.

Els consells comarcals de la Catalunya Central tenen opinions diferents sobre el nou model de governança. Tres de les cinc comarques veuen favorablement que el Consell d'Alcaldes substitueixi l'actual plenari del Consell Comarcal, però amb una comissió gestora formada per càrrecs electes o delegada pels alcaldes. Les altres dues comarques veuen més oportuna l'elecció directa dels consellers, dotant-los de més representativitat.

Pel que fa a les comarques de Girona, majoritàriament, veuen favorable que el Consell d'Alcaldes substitueixi l'actual plenari del Consell Comarcal, però amb un òrgan executiu. Dos consells comarcals aposten per mantenir l'actual model amb reformes.

En canvi, les comarques de Lleida prefereixen mantenir l'actual model de governança amb algunes reformes d'acord amb l'experiència com, per exemple, la reducció del número de consellers comarcals. A la proposta d'un Consell d'Alcaldes com a substitut del plenari del Consell Comarcal, només en un cas es veu positiu que sigui el Consell d'Alcaldes l'òrgan decisori.

De les sis comarques que conformen el Camp de Tarragona, la meitat aposten per mantenir el model actual, amb un plenari i un Consell d'Alcaldes consultiu, i l'altra meitat veu bé que sigui aquest Consell d'Alcaldes el que substitueixi el plenari actual, però afegint-hi una comissió executiva.

La diversitat d'opinions sobre el nou model de governança es fa palesa a les Terres de l'Ebre. Es proposa tant l'elecció directa de consellers com mantenir el model actual i, també, apostar per un Consell d'Alcaldes com a substitut del plenari del Consell Comarcal amb una comissió executiva o amb una junta de govern amb representació de tots els grups polítics.

1. Representativitat política

1.1 Alt Pirineu

Alt Urgell
Alta Ribagorça
Cerdanya
Pallars Jussà
Pallars Sobirà

Alt Urgell

El Consell Comarcal de l'Alt Urgell no acaba de veure clara la substitució de l'actual Ple del Consell Comarcal per un Consell d'Alcaldes. A l'Alt Urgell el Consell d'Alcaldes ja té caràcter executiu encara que formalment sigui un òrgan consultiu. Tots els acords que es voten en el Consell d'Alcaldes el Consell Comarcal se'ls fa seus i els tira endavant. El principal problema de la llei és el vot ponderat. Segons l'Alt Urgell, portarà més problemes que beneficis per només haver tingut en compte el factor poblacional. Un exemple: La Seu d'Urgell és la població amb més habitants de l'Alt Urgell i amb menys massa forestal però, en canvi, amb la nova llei podria opinar i votar sobre la gestió forestal. Montferrer i Castellbò, Ribera d'Urgellet o Valls de Valira tenen moltíssim bosc, però el seu criteri estaria sempre per sota de La Seu d'Urgell per una qüestió demogràfica. Es suggereix, doncs, que aquest vot no es generalitzi sinó que es particularitzi segons els temes que s'hagin de votar. En cas contrari hi podria haver situacions inversemblants.

Alta Ribagorça

No comparteix la idea de subsitituir l'actual ple del Consell Comarcal per un Consell d'Alcaldes. Segons l'Alta Ribagorça, s'ha parlat molt dels consells comarcals com a empresa proveïdora de serveis i s'ha reconegut aquesta feina, però s'ha destacat mínimament la tasca que realitzen com a figura de representació de la comarca. El principal problema que es pot originar si el Consell d'Alcaldes substitueix l'actual ple del Consell Comarcal és de representativitat: el batlle de la capital de comarca representa el seu municipi, no a tota la comarca, a diferència del president de l'actual model de consells comarcals. La ponderació del vot, tal com reflecteix l'actual proposta, també pot produir injustícies molt grans. La ponderació, d'existir, hauria de ser variable. L'Alta Ribagorça és una comarca que per la seva dimensió ha estat sempre governada pel Consell d'Alcaldes perquè el que es decideix és el que es fa. Ara bé, a la comarca hi ha dos municipis amb dos nuclis de població grans però també compta amb municipis que tenen 25 nuclis de població. El Consell d'Alcaldes podria decidir que es fa una actuació per municipi i això voldria dir que aquells que tenen menys nuclis de població tindrien més actuacions que aquells que pertanyen a molts nuclis de població. A més, es perdria la visió comarcal. Quan hom forma part del Consell Comarcal com a conseller, s'hi està com a conseller de la comarca. I si es forma part del Consell Comarcal com alcalde, s'hi defensaran els interessos del municipi.

Cerdanya

Els consells comarcals esperen que encara hi pugui haver més consens a l'hora de definir el Projecte de llei de governs locals de Catalunya. S'ha incidit molt en la idea de suprimir el Ple del Consell Comarcal i substituir-lo pel Consell d'Alcaldes per reduir càrrecs i estalviar costos. Des de la Cerdanya, però, no es creu que hi hagi cap conseller comarcal que cobri excessivament per la feina que s'ocupa i, en aquest sentit, l'estalvi serà escàs. El Consell d'Alcaldes tampoc aportarà la solució definitiva perquè, en aquests moments, els temes que es tracten al Consell Comarcal prèviament ja s'han debatut al Consell d'Alcaldes. Tothom entén quina és en cada moment l'autonomia municipal i de quina forma s'han de prendre les decisions. Per tant, mai el Consell Comarcal de la Cerdanya prendrà una decisió en contra de cap ajuntament. És un òrgan consultiu però té la màxima importància. La llei també contempla un òrgan més executiu que pugui recollir la representativitat dels partits polítics. Però tampoc és ciència certa que posar-hi alcaldes respongui a una fotografia de les eleccions. Depenent dels pactes postelectorals, un alcalde pot ser-ho amb només un regidor i, per tant, no representa la majoria.

Pallars Jussà

Parlar de la comarca del Pallars Jussà és parlar de polaritat política clara. El Consell d'Alcaldes es va constituir quan tocava però en el moment de celebrar aquest debat encara no s'ha fet cap reunió. Hi ha set alcaldes de govern i set alcaldes d'oposició. Els d'oposició volien assumir la presidència per fer un contrapoder al Consell Comarcal, però finalment, segons un reglament de règim interior, no es va poder fer. A la comarca del Pallars Jussà, doncs, la proposta de substituir el ple actual per un Consell d'Alcaldes suposaria una complicació, segons l'actual president. A part, al Pallars Jussà hi ha dues ciutats importants: La Pobla de Segur i Tremp, que representen el 75% de la població. Amb el vot ponderat, els dos alcaldes de les ciutats més grans podrien actuar en detriment dels pobles més petits. A més, els alcaldes no poden portar el dia a dia de la comarca. Tenen una visió estrictament municipal.

Pallars Sobirà

En aquests 25 anys d'existència de consells comarcals no s'ha pogut situar la comarca com a nucli essencial de la divisió territorial. La comarca hauria de ser circumscripció electoral i l'elecció dels consellers hauria de ser directa. El Consell d'Alcaldes no és ni millor ni pitjor del que es té ara. Però el fet que els alcaldes no puguin dedicar el temps suficient a la comarca tampoc el fa útil. Fa 25 anys, quan es va fer la Llei de divisió territorial no hi devia haver una excessiva confiança entre els legisladors sobre com podria resultar l'experiència. L'actual llei està feta amb la mateixa desconfiança de fa 25 anys respecte a quin és el paper i la capacitat que poden tenir els consells comarcals com a representants territorials. Malgrat aquesta sensació, la realitat és que en aquests anys s'ha reforçat la identitat territorial de la comarca, situant el Consell Comarcal com a l'únic representant dels interessos comarcals. Quan un alcalde no pot resoldre una qüestió perquè no té la capacitat tècnica o financera trasllada el problema al Consell Comarcal, convertint-se així en la segona instància.

1.2 Comarques de Barcelona

Alt Penedès
Baix Llobregat
Barcelonès
Garraf
Maresme
Vallès Occidental
Vallès Oriental

Alt Penedès

Planteja dubtes amb la substitució de l'actual Ple del Consell Comarcal per un Consell d'Alcaldes. La representativitat política hi ha de ser en els consells comarcals. Quan es fa un debat al ple, es fa política. La presa de decisions i la gestió serà molt complicada si la pren un Consell d'Alcaldes i en el cas de l'Alt Penedès encara més tenint en compte que hi ha 27 municipis amb els seus 27 alcaldes que, raonablement, miren pels seus pobles i no per la comarca en general. Les decisions les ha de prendre el plenari del Consell Comarcal com es fa en aquests moments, atenent les propostes que es fan en les reunions del Consell d'Alcaldes.

Baix Llobregat

Ningú ha posat sobre la taula que la Diputació de Barcelona es regeixi per un Consell d'Alcaldes o que qualsevol altra entitat supramunicipal tingui un Consell d'Alcaldes. Per què es proposa, doncs, pels consells comarcals? Amb la nova llei es pretén que el Consell Comarcal no sigui un òrgan de govern local sinó un ens de gestió ordinària d'aquelles competències que li són delegades. I amb aquesta proposta es va en la direcció contrària d'on va Europa. Les diferents forces polítiques han de ser representades allà on es prenen decisions perquè no es pot deixar una decisió important que afecta a tota una comarca a uns alcaldes que representen uns colors polítics determinats. Hi ha d'haver representativitat política global.

Barcelonès

Un Consell d'Alcaldes és un òrgan interessant i important per definir una estratègia, però a partir d'aquí la seva funció s'ha acabat. Amb aquest canvi del Ple del Consell Comarcal per un Consell d'Alcaldes es pretén anar en la direcció contrària del que demana la societat, que vol més participació, més proximitat per fer un seguiment de les polítiques promeses i demanar responsabilitats si no es compleixen. La responsabilitat, però, te la dóna la responsabilitat política i deixar el govern dels consells comarcals en un òrgan de gestió tecnocràtic és allunyar la decisió dels ciutadans. El plenari ha de ser representatiu de totes les forces polítiques de la comarca.

Garraf

El Consell Comarcal mostra el panorama polític de la comarca tot i ser una elecció indirecta per part dels ciutadans. Aquesta pluralitat no existeix en un Consell d'Alcaldes, perquè es pot ser escollit batlle i no ser la força més votada. En l'actual ple hi ha representada la voluntat del territori amb les diferents forces polítiques; és democràtic i es debaten posicionaments polítics sobre qüestions que afecten a aquell territori. Això seria molt més difícil si ho han de fer els alcaldes i alcaldesses perquè tenen una responsabilitat institucional.

Maresme

La pluralitat que té actualment el plenari del Consell Comarcal es perdrà si es substitueix per un Consell d'Alcaldes. El plenari és una suma proporcional dels vots emesos en aquella comarca i aquesta globalitat no la donen els alcaldes. L'alcalde d'un municipi no sempre ho és perquè és la força més votada. En política municipal hi ha pactes i aliances que poden convertir en alcalde aquell regidor que no ha guanyat les eleccions. El Projecte de llei de governs locals de Catalunya parla extensament de la governabilitat però surt avortada quan aquesta Llei de governs locals es fa des dels despatxos, amb tècnics de les universitats, i no es compta amb els polítics que tenen aquesta proximitat amb la ciutadania i l'experiència de trepitjar el territori i comarca.

Vallès Occidental

Substituir el ple dels consells comarcals per un consell d'alcaldes pot suposar un problema des d'un punt de vista de falta de representativitat política. Des del Vallès Occidental, les línies i prioritats a seguir ja les marca el Consell d'Alcaldes i s'apliquen i executen des del Consell Comarcal.

Vallès Oriental

S'estan prenent decisions que tindran efectes a llarg termini tenint en compte només la situació actual, de crisi econòmica i de desprestigi de la classe política. El Consell d'Alcaldes del Vallès Oriental juga un paper important, però qui ha de governar són directament els càrrecs electes. Són els consellers del Consell Comarcal qui han de fer el seguiment de les polítiques que es posen en marxa. Amb només el Consell d'Alcaldes, la presa de decisions del Consell Comarcal serà molt més complicada i no existirà la pluralitat política que conforma actualment l'actual govern del Consell Comarcal del Vallès Oriental.

1.3 Catalunya Central

Anoia
Bages
Berguedà
Osona
Solsonès

Anoia

La funció del Consell d'Alcaldes ha de ser la d'assessorar el Consell Comarcal, com fa en l'actualitat. Però l'òrgan de gestió s'ha d'escollir a través de l'elecció directa, amb una elaboració de candidatures pública que pugui votar la ciutadania. Avui dia no es dóna la legitimitat que s'hauria de donar als representants dels consells comarcals donat que l'elecció actual és indirecta i els consellers els trien els partits polítics.

Bages

El Consell d'Alcaldes podria substituir l'actual ple del Consell Comarcal. Ara bé, hi hauria d'haver una comissió gestora pel dia a dia perquè l'alcalde no té una visió comarcal àmplia. Un altre dels interrogants que sorgeixen de la proposta legislativa és si un alcalde representa tot un poble. Els pactes municipals porten, a vegades, a donar l'alcaldia a un partit no guanyador de les eleccions. Tampoc es veurien representats aquells partits que no governen un municipi però que ara sí formen part dels consells comarcals. En relació amb la ponderació del vot, la proposta del Consell Comarcal del Bages és un vot, un poble. No s'entendria que els pobles més grans determinessin la política ja que això aniria en detriment de la pluralitat que han representat fins ara els consells comarcals.

Berguedà

Substituir el Ple del Consell Comarcal per un consell d'alcaldes significaria perdre la visió comarcal i no necessàriament una reducció de l'estructura i, tampoc, un estalvi. En el cas del Consell Comarcal del Berguedà es passaria dels actuals 19 consellers a 31 alcaldes. Pel Consell Comarcal del Berguedà, la proposta sobre el vot ponderat no acaba de satisfer-los, i si hagués de ser així proposen la fórmula d'un vot, un poble.

Osona

L'òrgan de governança previst en la nova Llei de règim local dóna molta força al Consell d'Alcaldes. Desapareix la figura de conseller comarcal i això traurà pes polític a l'ens, convertint-lo en un òrgan de gestió. El problema és que la voluntat política hi ha de ser perquè una cosa és la presa de decisions i l'altra, l'execució de les mateixes. Per exemple, quan es pren una decisió de mancomunar un servei concret es necessita aquell representant polític que expliqui arreu de la comarca allò que es vol fer, per a què es vol fer i els problemes que hi poden haver. Aquest paper ara el desenvolupa el conseller. Si aquesta figura desapareix, qui farà aquesta gestió? Els alcaldes només podran fer-ho depenent de la seva disponibilitat i del tamany del municipi que representen. També s'ha de tenir en compte que els alcaldes sempre prioritzen el municipi a la comarca. Des del Consell Comarcal d'Osona també veuen un problema en la ponderació del vot. Consideren que no és de rebut que tingui sempre més pes el municipi amb més habitants.

Solsonès

El Consell d'Alcaldes pot ser una bona fórmula per prendre decisions i evitar el debat polític que es produeix en els actuals plens del Consell Comarcal. Ara bé, hi pot haver diversos problemes. Per una banda, la presa de decisions serà més difícil perquè els alcaldes miren pel seu municipi i no tenen un punt de vista comarcal com els consellers. Un segon problema és l'actual proposta de vot ponderat. La principal funció del Consell Comarcal és el servei als petits municipis. Per tant, no té cap sentit que pesi més el vot d'un municipi més gran. En tot cas, la ponderació s'hauria de traduir en un municipi, un vot.

Presidents comarcals de la zona de la Catalunya Central.

1.4 Comarques de Girona

Alt Empordà
Baix Empordà
Garrotxa
Gironès
Pla de l'Estany
Ripollès
Selva

Alt Empordà

El Consell d'Alcaldes en una comarca com la de l'Alt Empordà pot ser molt poc operatiu ja que compta amb 68 municipis. Hi hauria d'haver un òrgan de decisió més eficaç. El vot ponderat no és just pels municipis més petits perquè les decisions que es prenguin sempre estaran marcades pels ajuntaments amb població elevada.

Baix Empordà

El Consell d'Alcaldes assegura una representació territorial plena en l'àmbit dels plenaris ja que tots els municipis hi seran presents amb el seu màxim responsable. No obstant això, el principal problema és, segons el Consell Comarcal del Baix Empordà, que els alcaldes estan bàsicament centrats en el seu municipi i no tant en la comarca. Serà molt difícil posar en comú plantejaments d'interès general amb els personalismes de cada alcalde.

Garrotxa

Ferm defensor perquè el Consell d'Alcaldes substitueixi l'actual Ple del Consell Comarcal. En aquests moments, un municipi pot estar representat en el plenari amb més d'un membre i altres ajuntaments potser no hi tenen cap representant. Ara bé, hi hauria d'haver un equip de govern que gestioni la tasca diària de les decisions preses pel Consell d'Alcaldes. Amb referència al vot ponderat, es proposa una mesura correctora ja que no es pot tenir en compte només la població. És bàsic, també, el territori.

Gironès

El Consell Comarcal del Gironès es mostra favorable que el Consell d'Alcaldes substitueixi l'actual ple del Consell Comarcal. Dubta, però, de la proposta del vot ponderat. Es creu que s'ha de tenir en compte la població, però també el territori i els serveis que presta.

Pla de l'Estany

L'actual estructura dels consells comarcals pot tenir algunes mancances, però és una conseqüència de les eleccions municipals. Són els ciutadans qui escullen de manera indirecta els seus representants. Substituir el Ple del Consell Comarcal pel Consell d'Alcaldes planteja molts interrogants. En primer lloc, els alcaldes no sempre representen la votació majoritària d'una població perquè molts ho són fruit de pactes entre diferents forces polítiques. El Consell d'Alcaldes tindria sentit el dia que es canviï la llei electoral. Un segon problema és el vot ponderat. La proposta plantejada satisfà les demandes d'ajuntaments grans, però podria passar que en alguna comarca dos o tres consistoris importants tinguessin el pes de la decisió quan en realitat la gran majoria dels serveis prestats pels consells comarcals els reben els municipis petits. En tercer lloc, els alcaldes sempre defensen el seu territori i no tant la globalitat de la comarca. Això pot comportar que la presa de decisions sigui complicada. Amb l'actual proposta, també es perdrà la representació dels grups independents, minoritaris, que ara tenien un lloc al Consell Comarcal. Si finalment es manté l'actual proposta legislativa, hi hauria d'haver una comissió gestora per gestionar el dia a dia.

Ripollès

És positiu que el Consell d'Alcaldes substitueixi l'actual Ple del Consell Comarcal sempre que hi hagi una comissió executiva que faci de pont. El principal problema és que cada alcalde té la seva sensibilitat política i a l'hora de la veritat les decisions es poden convertir en un garbuix de problemes.

Selva

El fet que el Consell d'Alcaldes substitueixi l'actual Ple del Consell Comarcal comportarà que els pobles que ara no hi són representats tinguin també la paraula. La gestió diària, però, també és bàsica i, per tant, hi hauria d'haver una maquinària senzilla que pugui prendre les decisions i desenvolupar la tasca encomanada. El principal problema és la ponderació del vot: a la comarca de la Selva hi ha dos municipis amb 40.000 habitants i no poden tenir el mateix pes que els pobles que en tenen 300. No es pot tenir només en compte la població.

Presidents de la zona de Girona durant l'entrevista conjunta.

1.5 Comarques de Lleida

Garrigues
Noguera
Pla d'Urgell
Segrià
Segarra
Urgell

Garrigues

El Consell Comarcal de les Garrigues no veu clar que el Consell d'Alcaldes substitueixi el plenari del Consell Comarcal sobretot si es fa amb la idea de despolititzar-los. Defensa fermament la política. Dubta que un Consell d'Alcaldes pugui desplegar i optimitzar tots els serveis que s'estan prestant ara de manera correcta.

Noguera

Pel Consell Comarcal de la Noguera, el fet que el Consell d'Alcaldes substitueixi el plenari del Consell Comarcal serà un avantatge. D'aquesta manera, diuen, tots els ajuntaments hi seran representats.

Pla d'Urgell

L'actual model de consellers comarcals respon a una mostra fidel de la realitat política de la comarca. I, en aquests moments, el Consell d'Alcaldes ja té el seu paper, important, en la comarca. Si aquest substitueix al Ple, no necessàriament representarà la majoria de la població ja que hi ha alcaldes que ho són no per ser els més votats al poble ni per la seva representativitat, sinó per pactes municipals.

Segrià

A la comarca del Segrià, el fet que el Consell d'Alcaldes pugui substituir l'actual estructura complicaria molt la presa de decisions i es reduiria la pluralitat política que existeix actualment. El vot ponderat com està plantejat tampoc és just pel poc pes que tindrien els municipis més petits, que són els que més necessiten el Consell Comarcal.

Segarra

El Projecte de llei de governs locals de Catalunya vol canviar moltes coses per deixar-ho tot igual. Perquè s'assegura que es despolititzarà el Consell Comarcal quan, de fet, això no succeirà ja que l'alcalde també és polític. L'actual proposta per a la ponderació del vot és un error: no poden tenir més pes aquells municipis que tenen la capitalitat o una població superior. Això va clarament en detriment de les poblacions més petites. En tot cas, seria necessari un vot, un municipi.

Urgell

Qualsevol modificació legislativa s'hauria de fer per millorar l'actual model. I aquesta sembla que planteja dubtes. Un dels motius que s'exposen perquè el Consell d'Alcaldes substitueixi el ple és la reducció del número de consellers. La pregunta, però, és: aquesta disminució és real en comarques amb molts municipis, com l'Alt Empordà? La presa de decisions serà més complicada que en aquests moments. Els alcaldes s'han de tenir en compte, però sovint hi ha batlles que tenen poca representació ciutadana al ser-ho per pactes municipals i no pels vots que ha obtingut aquell partit al municipi.

Sessió del Ple del Consell Comarcal del Pla d'Urgell

1.6 Camp de Tarragona

Alt Camp
Baix Camp
Baix Penedès
Conca de Barberà
Tarragonès

Alt Camp

El Consell d'Alcaldes pot ser una bona fórmula, però s'ha de fer un òrgan executiu on es tinguin en compte aquells municipis que més fan servir el Consell Comarcal. El Consell d'Alcaldes s'hauria de centrar en marcar les línies estratègiques. En relació a la representativitat política als consells comarcals, el que és important és pensar amb els serveis que s'han d'oferir als municipis i a la població. La representativitat i la ponderació hauria de fer-se en proporció als serveis que arriben als ciutadans. Ni han de prevaldre els municipis més petits ni s'ha de permetre que la capitalitat domini els consells comarcals.

Baix Camp

Es veu com a mesura positiva les noves funcions que la llei atribueix al Consell d'Alcaldes i a la desaparició dels consellers. El futur dels consells comarcals, però, passa per un finançament coherent i per plantejar-los com una empresa de serveis als petits i mitjans municipis. El vot ponderat no hauria de ser en funció de la població sinó en proporció als serveis que s'ofereixen a cada municipi, ja que com més gran és el municipi, menys utilitza els serveis del Consell Comarcal.

Baix Penedès

El Consell Comarcal del Baix Penedès preferiria mantenir l'actual estructura dels consells comarcals. En primer lloc perquè és representatiu políticament de la voluntat del poble i proporcional al que fan altres institucions. El Consell d'Alcaldes, tal com està pensat actualment, ja funciona perquè és un òrgan consultiu que fa propostes a l'equip de govern i després s'aproven en un ple o en una junta de govern. La presa de decisions es complicaria significativament si el Consell d'Alcaldes substitueix el plenari del Consell Comarcal. Bàsicament perquè un alcalde defensa per sobre de tot el seu municipi.

Conca de Barberà

En el cas de la comarca de la Conca de Barberà, tots els municipis fan servir els serveis que ofereix el Consell Comarcal i no existeixen els problemes que poden sorgir en aquelles comarques amb ciutats grans. Per tant, el Consell d'Alcaldes podria funcionar com a substitut de l'actual estructura. Ara bé, per normativa, totes les poblacions de més de 50.000 habitants no haurien de participar del Consell Comarcal.

Priorat

La reforma dels consells comarcals no s'ha de basar en un canvi que versi en el Consell d'Alcaldes. Quan fa 25 anys es van estructurar els consells comarcals ja es van buscar les fórmules per ponderar el pes polític. L'estructura actual ha funcionat bé, hagi manat qui hagi manat. El més important és un finançament digne, una carta de serveis adequada i que cobreixi les necessitats del territori.

Tarragonès

El Consell d'Alcaldes no és la solució ni el problema dels consells comarcals. L'actual estructura funciona, amb un Ple i un Consell d'Alcaldes que es convoca i proposa. En la comarca del Tarragonès a vegades és més difícil prendre un acord en el Consell d'Alcaldes que no pas en el Plenari del Consell Comarcal, ja que cada batlle mira pel seu municipi i no per a tota la comunitat. Si es pretén que hi hagi un sentit de pertinença a la comarca, és millor que els consellers no siguin alcaldes. I si no és el Consell d'Alcaldes l'òrgan executiu, ja no hi haurà el problema del vot ponderat.

Presidents dels consells comarcals del Camp de Tarragona.

1.7 Terres de l'Ebre

Baix Ebre
Montsià
Ribera d'Ebre
Terra Alta

Baix Ebre

El Consell d'Alcaldes ha de tenir més pes del que té actualment en el Consell Comarcal més enllà dels pactes electorals que es puguin fer després d'unes eleccions municipals. L'alcalde representa el municipi i és encertat que un consell substitueixi el plenari. Ara bé, la despolitització que es demana és un error perquè els consells comarcals no són una màquina burocràtica de gestió de serveis, sinó un ens que atén les demandes emergents de la ciutadania, les inquietuds del municipi i que defensa un territori en la seva integritat. Hi hauria d'haver una comissió executiva reduïda que donés compte al Consell d'Alcaldes, amb membres electes que per la seva dedicació poguessin tenir més temps que un alcalde. La presidència del consell comarcal la pot tenir un batlle sempre que s'hi pugui dedicar. Si no és així, la pot ostentar un electe que no sigui alcalde. Pel que fa al vot ponderat, un Consell Comarcal ha d'estar al servei de cada un dels municipis i els més beneficiats han de ser els més petits. Per tant, el vot ponderat és un error perquè no poden tenir més pes els ajuntaments que menys necessiten els serveis del Consell Comarcal o que fins i tot tenen serveis autònoms i no hi participen.

Montsià

El paper del Consell d'Alcaldes que proposa la llei pot ser positiu sempre que hi hagi una junta de govern on hi participin la majoria de grups que configuren els ajuntaments. En canvi, la proposta sobre el vot ponderat grinyola, ja que el Consell Comarcal té raó de ser si s'aposta pels municipis petits. Tot i això, s'està posant en qüestió la tasca dels consellers comarcals, un fet injust tenint en compte les hores que hi dediquen i el sou ridícul que reben.

Ribera d'Ebre

Catalunya és un país que sempre ha apostat pel reequilibri territorial. No tindria sentit treure representació o capacitat de decisió a aquells pobles que més ús fan dels serveis del Consell Comarcal i donar més pes a aquells municipis que no saben ni què és perquè no fan servir els seus serveis. El Consell Comarcal de Ribera d'Ebre estaria d'acord que el Consell d'Alcaldes fos l'únic òrgan de govern sempre que es fes una llei electoral catalana que permetés que l'alcalde fos el màxim representant del seu poble. A les Terres de l'Ebre, per exemple, hi ha alcaldes que tenen un 5% del vot popular i caps de l'oposició que tenen un 40% dels vots. Mentrestant, la representativitat i equilibri polític de la comarca està perfectament representada amb el model actual. És una part proporcional dels regidors que té cada grup polític i una part dels vots. Hi ha un equilibri durant tota la legislatura i la composició del Consell Comarcal no varia. Això no es garanteix amb el Consell d'Alcaldes ja que en base a pactes electorals municipals dos partits es poden dividir la legislatura municipal.

Terra Alta

Els consells comarcals han de ser la representació de la comarca. El Consell d'Alcaldes pot ser efectiu si existeix una comissió executiva que mostri la pluralitat política de la comarca.

Una sessió del Consell Comarcal del Baix Ebre

2. Manteniment o supressió d'alguns consells comarcals

El Projecte de llei de governs locals de Catalunya proposa en el seu article 50 la substitució dels consells comarcals en l'àmbit territorial de les àrees metropolitanes. S'ha consultat tots els presidents de consells comarcals sobre aquesta qüestió:

Alt Camp
Totes les comarques han de tenir els mateixos serveis i, per tant, tots els consells comarcals són necessaris.

Alt Empordà
Probablement a la conurbació de Barcelona hi ha organismes més eficients que el Consell Comarcal i no farien falta totes dues institucions.

Alt Penedès
No es tracta de debatre si falta o sobra una comarca. No es poden posar al mateix nivell el Consell Comarcal del Barcelonès i el Consell Comarcal del Priorat. Les funcions que desenvolupen són diferents. En tot cas, l'important és que els ciutadans d'una comarca tinguin els mateixos serveis que els de qualsevol altra.

Alt Urgell
No tots els consells comarcals són necessaris i el mal de tot prové del cafè per a tothom. Són imprescindibles allà on hi ha municipis petits.

Alta Ribagorça
Aquesta és una qüestió política. Si el Consell Comarcal forma part de l'estructura de divisió territorial del país i ha d'existir per evitar duplicitats, el que s'hauria de fer és integrar en un únic organisme totes les mancomunitats de serveis. Duplicar no té cap sentit.

Anoia
Tots els consells comarcals són necessaris. I si algú té algun dubte que vingui a la nostra comarca i ho miri.

Bages
Tots els consells comarcals són necessaris.

Baix Camp
S'ha de vigilar que, sobretot, no hi hagi duplicitat de competències entre institucions d'un mateix territori.

Baix Ebre
En aquest moment ja existeixen moltes estructures administratives paral·leles als consells comarcals que no caldria que existissin.

Baix Empordà
A l'àrea metropolitana de Barcelona hi hauria d'haver un plantejament alternatiu més operatiu.

Baix Llobregat
Un dels grans arguments per reduir una comarca o fer-la desaparèixer és que no hi hagi duplicitat de serveis. Aquest raonament és absurd ja que si els consells comarcals gestionen competències delegades, com poden estar duplicades? No es pot fer un debat de supressió de consells comarcals –i fer-lo des d'un punt de vista d'estalvi econòmic– sense haver fet prèviament una reflexió del sistema en la seva globalitat. La representació institucional d'un territori ha d'estar íntegrament representada en el seu consell comarcal. I aquesta simetria es pot fer també en el mateix consell comarcal, perquè no són els mateixos serveis els que s'ofereixen a Cornellà de Llobregat que els que es presten a Begues.

Baix Penedès
La supressió d'algun consell comarcal dependrà de la zona on es trobi. Ara bé, no tenen sentit en aquell territori on hi ha tres administracions actuant.

Barcelonès
El debat no és si el Consell Comarcal del Barcelonès hauria de desaparèixer o no. El debat és si els ciutadans del Barcelonès tenen els mateixos drets a rebre i els mateixos serveis en la mateixa qualitat que la resta de ciutadans de Catalunya. Si la resposta és que sí, l'estructura és el menys important. Si l'Àrea Metropolitana ho pot fer millor que el Consell Comarcal del Barcelonès, que ho faci, però la garantia ha d'anar per endavant.

Berguedà
En comarques d'interior i de muntanya sí que són necessaris tots els consells comarcals.

Cerdanya
Es tracta d'un tema de capacitats. En un lloc com l'àrea metropolitana o en comarques on hi ha poblacions molt grans potser no tindria sentit. La vocació dels consells comarcals és la de mancomunar serveis i això té la seva funció allà on hi ha petits municipis amb poques possibilitats econòmiques i de personal.

Conca de Barberà
No te sentit que existeixi un consell comarcal si hi ha serveis que els poden donar tots els ajuntaments d'una comarca.

Garraf
El Garraf és una comarca peculiar. És la darrera que es va constituir en un procés i un debat intens al territori sobre si calia o no crear-la. I encara hi ha dubtes. Quan van néixer les comarques del Garraf i del Penedès ja existia una mancomunitat Penedès-Garraf que funcionava i que podia haver estat l'embrió d'una única comarca. Per això, més que parlar de si sobra o no una comarca, el que seria necessari és saber quines competències es volen donar a la ciutadania i des d'on.

Garrigues
Hi ha comarques que no tenen raó de ser perquè tenen altres entitats per sobre, com per exemple el Barcelonès o el Baix Llobregat, amb ciutats de més de 150.000 habitants. Duplicar els serveis és elevar els costos.

Garrotxa
Els consells comarcals són necessaris, però a territoris com Barcelona també hi existeix l'Àrea Metropolitana que presta molts serveis a la

ciutadania. La supressió no té sentit en llocs d'interior i de muntanya.

Gironès
A l'àrea metropolitana algú ha de fer la feina pels ciutadans, ja sigui el Consell Comarcal o l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Maresme
El que està clar és que es necessita una administració que doni serveis als municipis de pocs habitants que per sí sols no poden oferir aquests serveis. Aquesta és la finalitat dels consell comarcals.

Montsià
Els consells comarcals serveixen per reequilibrar el territori i per defensar els municipis petits. No tindrien raó de ser en aquelles comarques on els municipis tinguin una importància per població i tinguin la possibilitat de dotar-se de serveis propis.

Noguera
La riquesa de Catalunya és la nostra diversitat. En dues hores podem anar de la platja a esquiar. La mateixa llei no serveix per a tothom.

Osona
Els consells comarcals de l'Àrea Metropolitana han de decidir ells mateixos el seu futur i justificar la feina que fan.

Pallars Jussà
Tots els consells comarcals no són necessaris. Els que dupliquen serveis amb altres institucions, com puguin ser ajuntaments, Àrea Metropolitana, etc. no tenen raó de ser. O es decideix qui fa el servei o no pot ser que es dupliqui el servei.

Pallars Sobirà
Els consells comarcals tenen sentit en aquells territoris amb municipis petits. No ten tenen si es dupliquen serveis amb altres institucions.

Pla de l'Estany
Hi ha zones com l'Àrea Metropolitana de Barcelona on no hi hauria d'haver duplicitat de serveis. Haurien de decidir si poden conviure les dues administracions o no.

Pla d'Urgell
A l'Àrea Metropolitana ja hi ha moltes administracions que gestionen els mateixos serveis i és absurd duplicar els serveis. Ara bé, no poden posar al mateix sac tots els consells comarcals com s'està fent a moltes tertúlies de Barcelona.

Priorat
El Consell Comarcal del Priorat és del tot necessari perquè dóna serveis a una comarca rural, envellida i dispersa. No puc valorar la resta.

Ribera d'Ebre
Tots els consells comarcals que no serveixen als municipis més petits no tenen sentit.

Ripollès
Els consells comarcals són tots necessaris, sobretot els de muntanya. De no existir, els municipis quedarien desemparats.

Segarra
La pregunta sobre si tots els consells comarcals són necessaris s'hauria de fer als ciutadans. A la Segarra, els ciutadans van als consells comarcals per inèrcia.

Segrià
Són els municipis els qui reclamen l'existència dels consells comarcals. S'hauria de replantejar si tots són necessaris en el moment que un consell comarcal no sap ben bé què ha de fer o si es dupliquen competències.

Selva
Els consells comarcals tenen sentit si es regula clarament que els toca fer a cada un.

Solsonès
No té sentit que continuïn aquells consells comarcals que estan duplicant les competències amb altres organismes o entitats.

Tarragonès
És imprescindible l'existència dels consells comarcals com el del Tarragonès en aquells territoris on el 90% dels municipis no arriben als 20.000 habitants.

Terra Alta
A la Terra Alta, tret del Consell Comarcal, hi ha poques administracions que puguin oferir serveis pròxims al ciutadà. Ara bé, si hi ha zones del país on se solapen moltes administracions i serveis, cal suprimir alguna estructura.

Urgell
La necessitat dels consells comarcals la marquen els ciutadans.

Vallès Occidental
Els consells comarcals han demostrat sobradament que han donat un bon servei a la comarca i no veig cap motiu per plantejar la desaparició d'un d'ells. Hi ha molts serveis que presten els consells comarcals que no els fa ningú més. Al Vallès Occidental, el Projecte de llei de governs locals afecta de ple, ja que hi ha set municipis que pertanyen a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. No hi estem d'acord, ja que no es duplicarien els serveis si formessin part de les dues entitats.

Vallès Oriental
Ningú es pot plantejar quines administracions sobren o falten. Hem d'anar al revés. S'han de definir els serveis que es donen als ciutadans, garantir que es prestin en situació d'igualtat independentment d'on es visqui i, a partir d'aquí, es pot reorganitzar l'administració.

3. Finançament, serveis i competències

Durant aquests 25 anys d'existència dels consells comarcals d'encerts n'hi ha hagut molts, sobretot l'haver pogut oferir serveis a tots aquells municipis petits que per sí sols no tindrien capacitat de fer-ho. D'aquesta manera, s'ha procurat que els ciutadans de qualsevol punt de Catalunya tinguin la possiblitat de tenir els mateixos serveis bàsics, independentment del seu lloc de residència. A partir del seu naixement els consells comarcals han anat assumint competències, tant les que la Generalitat ha delegat com les sol·licitades pels consistoris. Aquest fet, però, no ha anat acompanyat d'un finançament adequat i això ha fet que els consells comarcals estiguin patint l'actual crisi econòmica de manera similiar o, fins i tot, superior a altres administracions, bàsicament perquè no tenen capacitat contributiva.

De cara a la nova legislació, els consells comarcals fan algunes propostes per millorar aquesta situació, tant des d'un punt de vista competencial com en el finançament. I tots dos àmbits, asseguren, van necessàriament lligats entre sí. Per aconseguir un sistema eficient, els consells comarcals es reivindiquen no només com a òrgans de gestió de serveis, sinó com una administració de govern i governança. Per a la majoria de consells comarcals, la nova Llei de governs locals hauria de definir molt bé les competències fixes assignades als consells comarcals i assegurar quins són els serveis comuns que han de desenvolupar en cada una de les comarques però, al mateix temps, deixar la possibilitat d'establir una prestació de serveis determinada segons les necessitats de cada comarca, ja que no és el mateix viure a l'interior de Catalunya que al Pirineu, al litoral o al costat d'una gran ciutat. En les comarques on hi ha municipis grans, se'ls hauria d'obligar a mancomunar serveis, ja que segons els consells comarcals és el que dóna estructura i gruix al propi servei. De fet, alguns consells comarcals consideren que s'haurien de fixar per llei els serveis mancomunats en una comarca, ja que no té cap sentit que un equip de govern desenvolupi un servei determinat i es desmantelli quan hi ha un canvi de legislatura pel canvi d'interlocutors. La majoria de consells comarcals estarien d'acord que es fes una anàlisi empírica i objectiva del que fa cadascuna de les administracions i el seu cost. D'aquesta manera s'evitarien duplicitats i s'aconseguiria una major eficiència. A partir d'aquí, caldria definir les competències i dotar-les de finançament adequat. S'hauria, a més, d'aplicar la teoria d'una administració, una competència.

Pel que fa al finançament, els consells comarcals demanen que es defineixi clarament d'on surten els diners per finançar els serveis. Hi ha hagut ocasions que s'han delegat competències als consells comarcals que o bé no han anat acompanyades de la dotació pressupostària necessària o aquesta potser no ha arribat mai o s'ha retallat la quantia quan el servei ja s'estava oferint. El que és una reclamació generalitzada és la necessitat de crear una Llei d'hisendes locals. A partir d'aquí, s'obre un ventall de propostes força ampli. Molts consells comarcals coincideixen en la possibilitat de convertir els actuals convenis en contractes programa regulats a llarg termini i dotats econòmicament quan toca. Una altra solució és que els consells comarcals tinguessin la capacitat de recaptar els seus propis impostos per autofinançar els serveis, és a dir, capacitat per implantar taxes o preus públis dels serveis que s'ofereixen. Aquestes taxes es podrien aplicar directament sobre el ciutadà o bé indirectament a través d'un ajuntament on es presta el servei. Troben encertada la possiblitat de participar dels tributs de l'Estat de forma més directa i en funció de cada comepència, ja que són ens que també gestionen. La majoria creuen que seria oportú un copagament dels serveis sempre que no comporti una desigualtat d'oportunitats entre ciutadans. Creuen que els ciutadans també han de prendre conciència que tot té un cost i participar en el cost del servei també significa valorar-lo més. Això sí, el copagament no hauria d'implicar un increment excessiu de la pressió fiscal sobre els ciutadans i, a més, s'haurien d'establir ajudes i beques per a aquelles famílies més necessitades. En el cas dels àmbits més rurals, amb pocs habitants i molta extensió de territori, caldria abocar-hi recursos perquè les persones que hi viuen faessin un servei a la societat mantenint aquest territori i evitant-ne el despoblament. En aquests casos, els ciutadans no haurien de pagar per un servei que retorna a la societat.

3.1 Alt Pirineu

Alt Urgell
Alta Ribagorça
Cerdanya
Pallars Jussà
Pallars Sobirà

Alt Urgell

Finançament

Durant aquests 25 anys d'existència dels consells comarcals, els encerts han estat molts. En una primera etapa es va donar un impuls a les comarques més deprimides i amb un clar dèficit d'infraestructures i, posteriorment, els consells comarcals es van centrar en l'atenció a les persones. De mancances n'hi ha hagut, sobretot, una: el finançament. Es va voler fer un cafè per a tothom fent que el camí per poder assolir objectius fos molt difícil, amb un finançament gens clar. La conseqüència directa d'això és que s'ha treballat com un recurrent. Varen dotar els consells comarcals amb una sèrie d'eines perquè es poguessin autofinançar. En el seu moment, aquestes eines funcionaven. Per exemple, quan els consells comarcals gestionàvem els Plans Únics d'Obres i Serveis (PUOSC) es rebien els diners que després es transferien als ajuntaments i això evitava fer pòlisses de crèdit i tenir costos financers. En aquest moment, però, la situació és al revés: no arriben els diners i això agreuja la situació financera dels consells comarcals. En el moment present, el 80% dels recursos provenen de la Generalitat i això suposa una dependència financera excessiva. El Govern català pateix un ofegament, transfereix els diners tard i és una cadena on qui rep més és el darrer. En aquest cas, els consells comarcals. No crec que una solució fossin els contractes programa. Però el que ho està fent més difícil és l'haver hagut de fer una gestió a través de convenis, sobretot en l'àmbit competencial.

Competències i serveis

El Consell Comarcal de l'Alt Urgell no acaba de veure clar que la solució sigui una especialització dels consells comarcals. Segons l'Alt Urgell, la diferència entre un municipi de 200 habitants i un altre de 2.000 són els ingressos, però la prestació dels serveis obligatoris s'assembla molt. El de 2.000 no tindrà tantes dificultats per prestar aquests serveis. La nova Llei de governs locals proposa que per sota dels 1.000 habitants sigui el Consell Comarcal qui presti els serveis si té els recursos. I ho fa per una economia d'escala. La suma d'esforços en un sol ens gestor fa un efecte multiplicador de resultats. En el cas de l'Alt Urgell hi ha un problema afegit a com s'està configurant la llei i és tota la xarxa de camins. Per exemple, el municipi de Montferrer i Castellbò té més de cent quilòmetres de camins de competència municipal i no arriba als 1.200 habitants. És impossible que en pugui fer un manteniment adequat. Una possible solució a aquest problema seria que el PUOSC es dotés econòmicament per fer el manteniment d'aquests camins, que fos gestionat per un sol ens i, així, si a un camí li queden només tres anys de vida, potser s'allargaria a deu o dotze. Permetria analitzar el futur. El Consell Comarcal de l'Alt Urgell va fer un pla de camins molt interessant i va quedar en un llibre en una prestatgeria.

Proposta

S'hauria de definir clarament l'àmbit competencial dels consells comarcals i dotar-lo de finançament. Que no passi com la Llei del benestar animal, que el Parlament va traspassar les competències als ajuntaments i es va oblidar de posar-hi els diners.

Alta Ribagorça

Finançament

Al llarg dels anys, els consells comarcals han anat assumint competències. Al principi hi havia finançament per desenvolupar aquestes tasques, però quan aquest finançament ha desaparegut ha continuat l'obligació de mantenir aquests serveis. Hi ha dos conceptes a tenir en compte. Un és el finançament d'un servei i d'on surten els diners per finançar aquest servei. L'altre és la liquiditat. El Consell Comarcal de l'Alta Ribagorça pot tenir un conveni signat per prestar un servei i una despesa justificada però els diners no arriben. Això provoca que s'hagin de demanar pòlisses de crèdit, assumint uns costos extra. Pot arribar a passar que un final de mes no es puguin pagar les nòmines perquè no s'ha aconseguit la liquiditat suficient tot i tenir, suposadament, els serveis finançats. Un altre problema són alguns serveis mancomunats, amb una part de cofinançament per part dels ajuntaments. Alguns municipis no compleixen amb el pagament i qui ho acaba pagant és el Consell Comarcal.

Competències i serveis

En aquests moments no existeixen serveis superflus que els consells comarcals podrien deixar de prestar, però sí que n'hi ha de més prescindibles que d'altres. Hi ha serveis imprescindibles com la recollida de les escombraries, els que formen part del manteniment de l'estat del benestar i els que serveixen per garantir l'equilibri territorial, és a dir, aquells serveis que pot gaudir una persona que viu a Barcelona o a Lleida i que els presta la ciutat, però que en les comarques són coberts pel Consell Comarcal.

Proposta

S'hauria d'aclarir quins són els serveis que ha de prestar el Consell Comarcal i definir d'on surten els diners per finançar aquests serveis. Hi podria haver unes competències comunes, però també d'altres que puguin ser diferents d'una comarca a una altra, depenent de les seves necessitats.

Cerdanya

Finançament

El principal encert dels consells comarcals ha estat donar uns serveis als ajuntaments que per sí sols no podrien tenir, sobretot aquells ajuntaments més petits, com gestionar un abocador, el transport escolar, el manteniment de camins, etc. Ara bé, la falta d'un marc econòmic estable ho fa trontollar tot. En aquests moments es depèn totalment de convenis amb ajuntaments, diputacions i Gene-

ralitat i, per tant, de la seva voluntat. A aquesta situació se li afegeix l'actual situació de crisi econòmica que provoca retard en els pagaments i, al final, són els consells comarcals qui l'acaba patint més seriosament. Per la banda de la Generalitat, no pot ser que els consells comarcals acabin demanant subvencions per prestar un servei determinat amb la incertesa de si aquesta ajuda econòmica acabarà sent o no atorgada. D'altra banda, existeixen convenis amb els ajuntaments per poder mancomunar un servei, però el pagament acaba depenent de la voluntat d'aquell municipi. Si hi ha un canvi polític en la configuració d'un ajuntament pot passar que aquell consistori es despengi a mitja legislatura del compromís de mancomunar un servei i el servei global acaba trontollant.

Competències i serveis

A l'inici de la creació dels consells comarcals s'anaven assumint el màxim número de serveis per la pròpia il·lusió. Tot el que no volien els ajuntaments s'ho quedaven els consells comarcals. Però de mica en mica s'ha anat seleccionant i a hores d'ara no hi ha cap servei que sigui innecessari. Tot i tenir un fil conductor comú (serveis socials, transport escolar i a la demanda, etc.) cada Consell Comarcal s'ha anat especialitzant. Uns s'han dedicat més a la recerca de sòl industrial, altres a la promoció turística o als habitatges de protecció oficial.

Proposta

La nova llei de governs locals hauria de definir molt bé les competències fixes assignades als consells comarcals per tenir una base sòlida i poder planificar amb els anys. Hi hauria d'haver contractes programa amb la Generalitat a llarg termini i que es dotés econòmicament quan toca.

Pallars Jussà

Finançament

Els consells comarcals han tingut un rol important com a prolongació dels serveis dels ajuntaments i de la Generalitat dins el mateix territori. És destacable, sobretot, els serveis que es donen a municipis petits, amb nuclis agregats, com el transport escolar o el transport a la demanda, amb uns serveis estrella com són el serveis socials. El principal problema ha estat la falta de consolidació del finançament i la irregularitat en els pagaments. A excepció de la taxa d'escombraries, tots els recursos econòmics que es reben són a través de convenis. La teoria és bona però a l'hora de la veritat no es compleix el que se signa, no se sap quan es disposarà dels diners, s'han de pagar els tècnics a final de més i arriba un moment que s'han d'anticipar les nòmines sense tenir la liquiditat per fer-ho. S'ha de fer mans i mànigues per arribar a final de mes. Els ciutadans, evidentment, no ho acaben d'entendre. Ets fill d'un territori, surts al carrer i escoltes les queixes diàries de la gent i no es pot fer res per resoldre la problemàtica.

Competències i serveis

De tots els serveis que ofereix el Consell Comarcal del Pallars Jussà n'hi ha un que probablement s'haurà de deixar de donar: consum. Si fa tres anys hi havia un conveni amb un finançament de 32.000 euros per pagar un sou a una tècnica per atendre les demandes de la comarca, ara s'ha rebut l'ordre de reduir-li la jornada i pagar-li 19.000 euros. Per fer això i donar un servei deficitari és preferible deixar de donar aquest servei i si algú el necessita es pot traslladar fins a Lleida encara que es tardi dues hores. Respecte el manteniment de camins, un sol ens hauria de gestionar-ho ja que per cada ajuntament el seu camí és prioritari quan, potser, no ho és. Cal buscar un equilibri. La recollida d'escombraries també és necessària. A la comarca del Pallars Jussà, Tremp i La Pobla de Segur aglutinen el 70% de la població. Queden 12 municipis amb el 25% de la població, on els serveis que ofereix el Consell Comarcal són necessaris i indispensables. Hi ha sis municipis amb cinc regidors, dispersats en el territori, i és impensable que puguin fer l'autorecollida d'escombraries ni el transport escolar.

Proposta

Els convenis finalistes s'haurien de convertir en contractes programa regulats.

Pallars Sobirà

Finançament

El principal error és haver vestit les comarques de manera igualitària, amb els mateixos programes i sense una concreció amb el finançament que, a conseqüència de la crisi econòmica, mai arriba.

Competències i serveis

Ha estat un encert abastir una xarxa de serveis bàsics, serveis socials i d'atenció al ciutadà. Es podria parlar d'una classificació de serveis imprescindibles i d'altres secundaris. Però no la determinen els equips de govern, sinó el mandat social que ve donat per la conjuntura econòmica. L'exemple són les polítiques d'habitatge, que han suposat una eclosió en els consells comarcals i que han contribuït a posar al mercat habitatges desocupats i a la regulació dels preus. Un altre exemple són les polítiques de promoció laboral i econòmica o la gestió forestal.

Proposta

El finançament dels consells comarcals s'hauria d'articular amb un finançament global i no amb convenis finalistes com ara. Els consells comarcals haurien de tenir capacitat de decidir en quins serveis cal destinar els recursos. D'altra banda, per delegació de la Generalitat o dels ajuntaments, els consells haurien de tenir capacitat recaptatòria per contribuir en el finançament.

3.2 Comarques de Barcelona

Alt Penedès
Baix Llobregat
Barcelonès
Garraf
Maresme
Vallès Occidental
Vallès Oriental

Alt Penedès

Finançament

S'ha de diferenciar entre el concepte de finançament i el de tresoreria. Els consells comarcals ja van néixer mal dotats econòmicament tenint en compte les competències amb les quals partien. Pels diferents nivells d'administració que existeixen a Catalunya n'hi ha uns que es financen directament, com són els ajuntaments i l'Estat, perquè cobren impostos. La Generalitat té finançament directe i, també, indirecte a través de les aportacions de l'Estat que en un tram importantíssim també són finalistes. Per tant, la gestió és complicada. Les diputacions tenen una dotació de l'Estat però de lliure disposició amb l'única competència de donar suport a l'Administració local. La resta, és a dir, els consells comarcals, es financen a base d'aportacions que arriben de forma indirecta a través de les aportacions de la Generalitat i de mancomunar els serveis dels ajuntaments. Aquest finançament és més que deficient. En l'àmbit de la tresoreria, les tensions són enormes. No arriben els diners de la Generalitat perquè a la Generalitat no li arriben de l'Estat i aquest és un peix que es mossega la cua. La conclusió és que s'han de fer filigranes per pagar els serveis i les nòmines.

Competències i serveis

No es pot deixar només en mans dels ajuntaments la decisió de definir quines són les competències que s'han de cedir als consells comarcals i quines no, ja que això ens portaria a la situació actual. Segons el color polític d'una o una altra administració es decideix cedir o no una competència o mancomunar un servei. Aquest fet no és bo si es vol donar un bon servei al ciutadà. Hi ha hagut administracions que s'han creat per ser la contra de l'altra. També ha estat un error que els recursos que arriben siguin absolutament finalistes. De continuar així, només caldria un administrador al Consell Comarcal. Se suposa, però, que allà on hi ha representació política és per fer política.

Proposta

A totes les comarques hi ha d'haver unes competències delegades que siguin iguals per a tots els consells comarcals. Al mateix temps, n'hi ha d'haver de pròpies per a cada comarca ja que no totes tenen la mateixa estructura de municipis i, per tant, les accions han de ser diferents. En les comarques on hi ha municipis grans, se'ls hauria d'obligar a mancomunar serveis, ja que és el que dóna estructura i gruix al propi servei.

Baix Llobregat

Finançament

Quan el 1987 es va crear l'estructura territorial dels consells comarcals es va fer de manera incomplerta i els resultats són evidents. Per una banda, el nivell de competències no és simètric i es desenvolupa en funció de cada territori. D'altra banda, el sistema de finançament concertat i mitjançant convenis amb la Generalitat en la prestació de determinats serveis ha provocat que, sovint, les mateixes estructures dels consells comarcals no estiguin ben finançades o, fins i tot, que trontolli l'aspecte més dinàmic que els caracteritza, com és l'assumpció de competències, de responsabilitats i la coordinació dels serveis. Aquesta reflexió, però, s'ha d'emmarcar dins d'una altra de més global: en general, l'administració local a Catalunya està mal finançada. Només cal veure que el poder local no s'ha mogut del percentatge inicial que es va donar a l'inici de la democràcia, situant-se entre el 13% i el 14% dels recursos globals. En aquests moments de modificacions legals no es pot perdre l'oportunitat de resoldre una estructura orgànica i continuada de finançament i competències.

Serveis i competències

El Projecte de llei de governs locals de Catalunya fa una mala reestructuració del poder local a casa nostra. Els consells comarcals tenen la seva trajectòria i a l'hora d'abordar-la no s'ha posat sobre la taula aquesta experiència del que s'ha fet bé i malament, del que s'ha finançat correctament i del que no, o sobre les competències triplicades en diferents estadis de l'administració. S'ha fet una anàlisi sobre qui desenvolupa millor els serveis, qui és més eficaç, qui és més econòmic, qui optimitza millor els recursos? No. En aquest sentit no es pot dissociar la part competencial de l'econòmica. Primer s'ha de definir què som els consells comarcals i després establir com s'han de finançar. A la comarca del Baix Llobregat existeix, a més, una paradoxa: quan va néixer el Consell Comarcal el 1987 es va decidir dissoldre la Corporació Metropolitana de Barcelona amb l'argument d'estructurar i donar una visió diferent al territori d'aquella que era metropolitana. Ara, però, hi torna a haver Àrea Metropolitana de Barcelona i, per tant, el sistema es torna a complicar.

Proposta

Cal, en primer lloc, fer una anàlisi empírica i objectiva del que fa cadascuna de les administracions i el seu cost. A partir d'aquí, definir competències i dotar-les de finançament adequat. Si s'analitzés el cost del serveis que dóna el Consell Comarcal del Baix Llobregat en comparació al cost de prestació

d'aquest mateix servei que ofereix la Diputació de Barcelona, el Consell Comarcal guanya en eficàcia, eficiència i en estalvi, ja que s'està més a prop del territori. S'hauria, a més, d'aplicar la teoria d'una administració, una competència.

Barcelonès

Finançament

Els consells comarcals formen part de la Xarxa d'Administracions Locals i com a tals pateixen un problema clar de finançament. Després de 35 anys de la constitució dels primers ajuntaments arran de les primeres eleccions democràtiques, encara s'està pendent d'una llei de finançament local. Els consells comarcals, a més, al no tenir la possibilitat de disposar d'un finançament directe fa que estiguin a anys llum d'altres administracions a l'hora de finançar-se. Hi ha una absoluta incertesa entre la capacitat i la possibilitat de fer front a les diferents competències o prestacions de serveis que delega la Generalitat. El problema ja no és només pressupostari, sinó també de tresoreria perquè s'acaben prestant uns serveis i no se sap quan es cobraran els diners. Des del Consell Comarcal del Barcelonès es tem que la nova Llei de governs locals fixi unes obligacions, uns drets i uns deures, però que continuï quedant coixa perquè no es resolgui el finançament d'aquestes obligacions.

Competències i serveis

El problema no és quina quantitat de finançament es necessita, sinó finançament per fer què. S'ha de definir, en primer lloc, què fa el Consell Comarcal, quins serveis presta i què mancomuna. En segon lloc, és del tot necessari que aquestes competències i serveis han d'arribar amb el seu finançament. Si no és així, no té sentit parlar d'una reestructuració de competències.

Proposta

Tots els consells comarcals han d'oferir uns serveis mínims comuns. Però a partir d''aquest punt de partida cada comarca és un món. No es pot pretendre fer el mateix en comarques que són diferents. Cal, en primer lloc, fer una llei d'hisendes locals.

Garraf

Finançament

En aquest país no s'ha afrontat mai el finançament local i la redistribució de l'Administració pública en general. El mal finançament dels consells comarcals desencadena un problema seriós de tresoreria. Conseqüentment, no es presten els serveis als ciutadans de la manera que s'haurien de donar. Hi ha hagut anys que el Consell Comarcal del Garraf ha hagut de pagar interessos per crèdits que s'han demanat quan aquests diners haurien d'anar a aportar més qualitat i serveis al territori. Els proveïdors s'han de pagar i encara més quan la majoria són del propi territori. Demanar crèdits és una solució dolenta però no es pot fer d'una altra manera quan es necessita liquidat a curt termini i el finançament arriba tard i és dolent.

Competències i serveis

El finançament d'una competència delegada per la Generalitat hauria d'arribar de forma automàtica. Quan es va crear la comarca del Garraf, ja existia una mancomunitat Penedès-Garraf. Actualment continua gestionant serveis importants com són els residus o l'aigua en alta i té capacitat de finançament propi. El Consell Comarcal del Garraf, però, com que no gestiona ni l'aigua ni els residus no té capacitat de disposar de recursos propis. Per això cal reformular l'estructura territorial per saber si el que existeix és el més eficient.

Proposta

Cada territori té la seva singularitat. Una cosa són les competències delegades per llei, on hi hauria d'haver uns mínims compartits per tots els consells comarcals i, després, serveis, projectes i polítiques que de manera concertada el territori decideix que siguin gestionades pel consell comarcal. Aquí dependrà de cada zona i de com s'estructura cada comarca També caldria analitzar si calen determinades administracions supramunicipals. Per aconseguir un sistema eficient, els consells comarcals no han de ser només un òrgan gestor de serveis sinó que ha de ser una administració de govern i governança.

Maresme

Finançament

La Llei de finançament local és la que ha d'establir si una administració pot tirar endavant. Però després de 35 anys esperant-la encara no ha arribat. Els consells comarcals tenen un pressupost finalista. Són una corretja de transmissió i no obstant això, la seva autonomia fiscal és baixíssima. Sovint no arriba ni a l'1% del seu pressupost i això és molt preocupant perquè els consells comarcals es nodreixen del finançament de les altres administracions. El resultat és que habitualment els consells comarcals busquen alternatives practicant l'economia d'escala, tot i que no es poden donar els serveis de qualitat que s'espera d'ells. La nova Llei de governs locals en tràmit al Parlament tampoc contempla aquest finançament i, davant d'això, els consells comarcals poca vida poden tenir.

Competències i serveis

Els consells comarcals són els grans desconeguts per la població. El fet que no hi hagi l'elecció directa dels consellers provoca que la ciutadania no sàpiga ni qui presideix ni quins membres formen el Consell Comarcal. Com a conseqüència d'això, els ciutadans tampoc perceben els serveis que es donen. Sovint queden emmascarats pels mateixos municipis o ens supracomarcals com la Diputació de Barcelona o la Generalitat. Tampoc s'aplica cap càrrega contributiva i això també allunya els ciutadans dels consells comarcals. Els consells comarcals van ser creats per donar serveis als municipis, però quan es mancomunen serveis que ofereixes a aquests ajuntaments, alguns consistoris tampoc no compleixen. El resultat és que els consells comarcals estan tesats per dalt –diputacions i Generalitat– i per baix –ajuntaments– i això crea nerviosisme dins la mateixa institució.

Proposta

Definició de competències per no duplicar-les amb la Generalitat, diputacions i municipis. Capacitat de crear ordenances comarcals amb taxes o impostos per poder alimentar els consells comarcals i no estar supeditats a les subvencions finalistes. La nova Llei de governs locals hauria d'establir uns serveis comuns per a totes les comarques i disposar d'altres criteris contextualitzats i individualitzats per a la pròpia idiosincràsia de cada comarca. No són el mateix comarques amb municipis petits que necessiten els serveis del Consell Comarcal que les comarques amb municipis grans, que ja tenen els suficients serveis i no necessiten d'altres administracions.

Vallès Occidental

Finançament

El finançament dels consells comarcals ha estat, històricament, insuficient. En aquests moments de crisi econòmica, les demandes dels ciutadans cada vegada són més i els recursos són inferiors. Els consells comarcals van néixer absorbint algunes competències delegades per la Generalitat. Al llarg dels anys, aquests serveis han anat creixent per les demanades i necessitats de la ciutadania convertint en serveis estrella les beques menjador, el transport escolar, el transport adaptat, els serveis socials, etc. Serveis que no van acompanyats d'un finançament adequat. Sovint s'oblida que la raó de ser dels consells comarcals és donar serveis als municipis, que són els qui acaben patint la situació.

Competències i serveis

Totes aquelles competències delegades als consells comarcals haurien d'estar finançades al cent per cent. Els consells comarcals no tenen la possibilitat de generar recursos propis –excepte qüestions menors com els preus públics del transport escolar– i, per tant, s'han de dotar d'un finançament adequat. El Vallès Occidental, Sabadell i Terrassa són dos municipis amb més de 200.000 habitants que per sí mateixos són capaços de donar serveis i no necessitarien del Consell Comarcal. No obstant això, formen part dels dos consorcis de la comarca i la col·laboració compartida abarateix els costos.

Proposta

La nova llei ha de definir molt bé quins són les competències bàsiques dels consells comarcals i com s'han de finançar aquestes competències. A més, com que cada comarca té les seves característiques, s'haurien d'establir quines són les competències específiques per a cada territori.

Vallès Oriental

Finançament

Quan es parla de finançament s'ha de parlar prèviament de quina és la funció del Consell Comarcal. Si un consell comarcal està ben o mal finançat dependrà, en tot cas, d'aquesta funció. Per una banda, els consells comarcals han de permetre que tots els ciutadans puguin tenir els mateixos serveis independentment del lloc on visquin. D'altra banda, tenen la funció de fer polítiques socials que vagin més enllà d'un municipi. És el cas, per exemple, de la promoció econòmica. A partir d'aquí es pot parlar de finançament. Els consells comarcals disposen d'un finançament finalista que rep de la Generalitat i un altre que aporten els ajuntaments per mancomunar serveis. Però el finançament no es correspon amb els serveis que es presten. El problema d'un mal finançament desemboca en un problema de tresoreria. De continuar per aquesta línia, els consells comarcals moriran perquè d'un dia per l'altre es deixaran de donar aquests serveis.

Competències i serveis

En primer lloc, els ajuntaments haurien de tenir un bon finançament perquè són els que han de fer les polítiques locals així com les propostes més comarcals. A partir d'aquí, aquells serveis delegats han d'estar finançats al cent per cent per a aquella administració que cedeix la competència. I no només ha d'estar finançat el cost d'una activitat sinó també la gestió.

Proposta

S'han de definir bé les competències genèriques per a tots els consells comarcals però alhora s'hauria d'aplicar la màxima d'una administració, una competència. Els consells comarcals també haurien de tenir una certa capacitat per implantar taxes o preus públics dels serveis que ofereixen.

3.3 Catalunya Central

Anoia
Bages
Berguedà
Osona
Solsonès

Anoia

Finançament

Segons el Consell Comarcal de l'Anoia, els consells comarcals són la ventafocs de l'Administració. L'últim esgraó no són els municipis sinó els consells comarcals, entre d'altres coses perquè el seu únic ingrés no finalista és el Fons de Cooperació Local. En aquests 25 anys d'existència han demostrat ser un model d'eficiència perquè amb els pocs recursos de què disposen s'ha pogut arribar a una infinitat de serveis en el conjunt de comarca. Un model d'eficiència perquè si es traslladen els costos que té un consell comarcal amb els de la diputació es veurà clarament que amb menys diners s'ha fet més feina. El principal deure pendent de la Generalitat és l'elaboració d'una llei de finançament local on s'incloguin els consells comarcals.

Competències i serveis

Els serveis que han cohesionat la comarca de l'Anoia, amb una realitat complexa, són els serveis socials que s'ofereixen als 32 dels 33 municipis de la comarca, a més del transport escolar i la gestió de menjadors. Ara bé, s'han de definir les competències que desenvolupen els consells comarcals per garantir la cohesió territorial i la prestació d'uns serveis mínims iguals per a tothom. Sinó, l'actual model se n'anirà en orris. Per posar un exemple, el Consell Comarcal intenta fer una política comuna sobre els menjadors escolars. Però quan n'hi ha un de molt gran que marxa de la xarxa comarcal per ser gestionat per l'AMPA ja no es poden garantir els preus igualitaris per a tothom. Un altre exemple és el poble de la Beguda Alta, que pertany a tres municipis i a tres comarques diferents.

Proposta

Els serveis que s'ofereixen no han de ser tots gratuïts. De fet, de mica en mica s'han anat introduint taxes, com és el cas del transport escolar, que ha permès dimensionar el servei i que el faci servir només qui el necessita. Això, evidentment, acompanyat d'una política que inclogui ajudes per no excloure ningú. Aquesta política de taxes caldria que fos comuna a tot el país ja que en cas contrari s'entraria en una disputa entre comarques o pobles veïns.

Bages

Finançament

Els ajuntaments i consells comarcals tenen una llarga experiència en la prestació de serveis als ciutadans i en la gestió d'aquests serveis. Davant una mancança important en el finançament, els consells comarcals s'han anat adaptant depenent dels recursos que s'han anat rebent. Els recursos sempre han estat finalistes i en moments de crisi econòmica com l'actual arriben tard i malament. Caldria un finançament directe pels consells comarcals.

Competències i serveis

Els consells comarcals han desenvolupat tots aquells serveis que ha demanat la ciutadania i, en cap cas, se n'han ofert de superflus. El Projecte de llei de governs locals de Catalunya proposa que els consells comarcals assumeixin les competències dels municipis de menys de 1.000 habitants. Posar aquest límit és un error. El Consell Comarcal del Bages mancomuna serveis en municipis de 1.000 habitants, de 3.000, 4.000 i fins i tot de 6.000 habitants. No s'han de posar fronteres i menys quan s'està parlant de garantir uns serveis destinats a les persones.

Proposta

S'han de definir les competències bàsiques comunes per a tots els consells comarcals i d'altres que plasmin la diversitat de cada territori. Els consells comarcals haurien de poder establir certes taxes que es poden aplicar directament sobre el ciutadà o bé indirectament a través d'un ajuntament on es presta el servei. Ara bé, s'hauria de fer amb molta cura per no incrementar la pressió fiscal al ciutadà.

Berguedà

Finançament

La manca d'un finançament adequat pels consells comarcals és evident. En el seu dia, la Llei d'organització comarcal no va resoldre aquesta qüestió. Posteriorment, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 va considerar els consells comarcals una administració de segon ordre, un greu error a nivell de país. Els consells comarcals es nodreixen a través del Fons de Cooperació Local i si aquest es redueix es pateix molt, fent miracles cada dia. A més, cal oferir uns serveis determinats que venen finançats amb convenis que se signen amb la Generalitat. Per tant, la realitat és molt complexa i els números són difícils de quadrar.

Competències i serveis

Cada comarca té la seva especificitat i el pal de paller són els serveis socials que presta el Consell Comarcal. De serveis superflus no se'n presta cap perquè seria un luxe. Una altra cosa és si algun servei ens el podríem estalviar, com per exemple, el sanejament de l'aigua. El Consell Comarcal del Berguedà gestiona nou depuradores perquè l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) va transferir aquestes competències. Es varen

assumir i ara s'estan pagant les conseqüències ja que cada any es redueix un percentatge important del seu finançament i cada any s'han de discutir els comptes. Per tant, les podria tornar a assumir l'ACA. La gestió dels residus també és clau perquè d'aquí es treuen part dels ingressos que permeten sostenir el propi Consell Comarcal. Ara bé, no importaria que també ho assumís i ho gestionés l'Agència de Residus de Catalunya (ARC). Un dels temes importants és el de la promoció econòmica de la comarca. Hi ha d'haver una direcció única perquè es lliguin diferents conceptes com el de la formació, l'ocupació i el turisme i hi ha implicats els ajuntaments, els sindicats i el sector privat. En relació amb les taxes, des de fa un parell d'anys estem obligats a cobrar unes quotes pel transport escolar que ni de llarg cobreixen el cost del servei. També s'apliquen quotes als ajuntaments per serveis com la protecció civil o els dinamitzadors juvenils. Tot i això, la clau de volta és establir un finançament digne pels consells comarcals ja que sinó s'anirà carregant a nivell impositiu a tots els ciutadans.

Proposta

És tant important fer la Llei de governs locals de Catalunya com delimitar les competències que han de tenir els consells comarcals i establir un finançament. Els consells comarcals també haurien d'incrementar la seva capacitat contributiva, potser augmentant un percentatge les contribucions que cobren els ajuntaments. El Fons de Cooperació Local tampoc s'hauria de veure alterat en situacions de crisi econòmica.

Osona

Finançament

Quan s'intenta fer una fotografia sobre el finançament dels consells comarcals cal fer-la des d'una vessant pedagògica. Una cosa és un ajuntament, que obté els seus ingressos a través d'un Fons de Cooperació mínim i també a través de les taxes municipals. La Generalitat també té el propi sistema de recaptació d'impostos. I enmig de tot això apareixen els consells comarcals. Per la banda de dalt, els consells comarcals depenen de la voluntat de la Generalitat i per la banda de baix, dels ajuntaments de la pròpia comarca. Per tant, els consells comarcals se situen en un carreró sense sortida on sempre han de demanar poder gestionar allò pel qual van ser creats, la gestió comunitària de serveis dins la comarca.

Competències i serveis

És absurd que els consells comarcals gestionin un servei quan existeix un organisme superior que té l'obligació de prestar aquest servei. És l'exemple de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA). En el rebut de l'aigua ja existeix una taxa per a la depuració. Per tant, quin sentit té que la comarca apliqui una segona taxa pel mateix fi quan algú altre ha fet malament els deures? Cal definir qui és competent per prestar un servei i dotar-lo del finançament adequat perquè no es de rebut que el ciutadà pagui dues vegades pel mateix servei. Una vegada definides les competències, aquestes es poden delegar amb el finançament adequat, com és en el cas del transport escolar. Hi ha d'haver unes normes del joc. A la comarca d'Osona s'ha abanderat la distribució d'aigua en alta per un tema de contaminació de pous i de captació d'aigua del riu que passa per la comarca. És una font de problemes però el Consell Comarcal creu en el servei mancomunat de tot el cicle de l'aigua. El mateix passa amb la recollida d'escombraries i amb la gestió de l'abocador de purins, que es comparteix entre Osona i el Ripollès. D'altra banda, la nova llei proposa que els consells comarcals assumeixin els serveis de les poblacions de menys de 1.000 habitants. Per què aquesta xifra i no una altra? No ho podria decidir el Consell d'Alcaldes segons les necessitats de la comarca? En relació amb els serveis que es proposa que assumeixin els consells comarcals com la recollida de residus, les aigües residuals, la neteja viària, el control d'aliments i begudes, les gosseres, etc. Aquests són serveis que han de sufragar els ajuntaments. Si els han d'assumir els consells comarcals, com es finançaran?

Proposta

S'haurien de fixar per llei els serveis mancomunats en una comarca, ja que no té cap sentit que un equip de govern desenvolupi un servei determinat i es desmantelli quan hi ha un canvi de legislatura pel canvi d'interlocutors. Pel que fa al finançament, cal un Fons de Cooperació Local digne que sigui la línia de flotació i que permeti als consells comarcals fer la gestió del dia a dia.

Solsonès

Finançament

El principal problema d'aquests darrers anys ha estat la manca de competències que té assignades cada Consell Comarcal i a la vegada la falta de finançament d'aquestes competències per la pròpia viabilitat dels consells comarcals. Cada comarca és una realitat. Els serveis que ha de prestar el Consell Comarcal han de ser a mida de cada comarca.

Competències i serveis

S'han d'establir unes competències clares acompanyades del seu finançament. El Consell Comarcal del Solsonès, per exemple, no es fa càrrec de les depuradores i això és una sort. Però no té massa sentit que una comarca les hagi de gestionar i una altra no. El Solsonès, en canvi, és responsable de 24 kilòmetres de camins i no disposa d'un finançament clar. Cada any s'ha de fer la visita al Departament de Territori i Sostenibilitat per trobar els recursos suficients per fer el manteniment d'aquests camins. El Consell Comarcal hauria de fer de paller de serveis bàsics i comuns de tots els municipis de la comarca. No té cap sentit que un municipi faci un pla de turisme propi perquè té 2.000 habitants i un altre de 100 en faci un altre.

Proposta

Cada consell comarcal hauria de definir si en una comarca s'apliquen unes o unes altres taxes, no només al ciutadà sinó també als ajuntaments si s'ofereix un servei mancomunat. En cada comarca els serveis poden ser diferents segons les seves necessitats.

3.4 Comarques de Girona

Alt Empordà
Baix Empordà
Garrotxa
Gironès
Pla de l'Estany
Ripollès
Selva

Alt Empordà

Finançament

El finançament del món local i, sobretot, dels consells comarcals és una de les grans assignatures pendents des del restabliment de la democràcia. Els consells comarcals no recapten impostos a no ser que siguin taxes dels ajuntaments. Per tant no tenen ingressos, només transferències en base als serveis que es presten. El problema és que molts d'aquests serveis no estan coberts i el pagament arriba tard.

Competències i serveis

Hi hauria d'haver una reordenació de les competències segons el nivell de proximitat de cada una de les administracions que hi ha al territori. Aquesta falta d'ordenació fa que algunes competències estiguin duplicades. S'ha de tenir en compte, però, la singularitat de cada territori perquè no és el mateix l'Alt Empordà amb 68 municipis que el Pla de l'Estany que en té 12. El que seria un error és que la llei establís que els consells comarcals han d'assumir els serveis dels pobles de fins a 1.000 habitants. Imposar aquest llindar és un error perquè el raonable és establir quins serveis s'han de prestar independentment del número d'habitants d'un municipi.

Proposta

La clau de la qüestió és el marc competencial. Cal definir a quin nivell s'han de repartir les diferents competències. Els consells comarcals són un nivell molt pròxim al ciutadà, potser no tant com els ajuntaments però tenen un territori molt més ampli i això permet optimitzar molt més bé els recursos. Hi pot haver diferents tipus de finançament depenent dels serveis que s'hagin de prestar. Per tant, en primer lloc, s'han d'especificar quines competències comunes assumeixen els consells comarcals per no duplicar serveis que, sovint, també s'ofereixen a altres nivells. En funció de cada competència, els consells comarcals haurien de participar dels tributs de l'Estat de forma més directa, ja que també gestionen. Els contractes programa que assigna la Generalitat o la Diputació de Girona queden retallats en la gestió i els consells comarcals generen dèficit. També seria bo tenir la possibilitat de recaptar impostos o taxes per donar un servei. Cada dia és més difícil sustentar els serveis gratuits. La societat ha de prendre consciència que tot té un cost i participar en el cost del servei també significa valorar-lo. Ara bé, tot plegat ha d'anar acompanyat de beques per a aquelles famílies que no poden assumir part d'aquest cost.

Baix Empordà

Finançament

Després de 25 anys els consells comarcals s'han acostumat a sobreviure sense tenir finançament. S'ha reclamat molt insistentment i fins avui no hi ha hagut manera. Malgrat això, els consells comarcals estan obligats a gestionar tots els serveis delegats per la Generalitat o els que demanen els ajuntaments i aquestes tasques s'han hagut de fer sense diners. A partir d'aquí, qualsevol millora serà benvinguda.

Competències i serveis

No s'estan prestant serveis superflus però és cert que fora bo veure si hi ha duplicitat en la prestació de serveis amb altres nivells administratius i eliminar-la. Respecte el fet que els consells comarcals assumeixin les competències dels municipis de fins a 1.000 habitants cal fer una reflexió perquè es necessita una massa crítica per ser eficients. És evident que si els consells comarcals només disposen de les competències d'ajuntaments molt petits serà difícil fer sostenible el servei.

Proposta

En el marc d'unes competències clares per a cada administració, els consells comarcals poden també establir algun element impositiu per oferir els serveis amb la màxima qualitat.

Garrotxa

Finançament

La situació financera dels consells comarcals és complicada tenint en compte que no generen recursos com sí poden fer els ajuntaments, i també sabent que les dues fonts de finançament són la Generalitat i la Diputació de Girona. La difícil situació econòmica ha provocat que la Generalitat hagi delegat competències sense l'aportació econòmica necessària. Això fa que, en un futur no llunyà, no es pugui continuar treballant per a la comarca.

Competències i serveis

Els serveis que presten els consells comarcals són els que demanen els municipis, ni més ni menys. Establir per llei un límit de 1.000 habitants és un error perquè si es vol ser eficients amb el servei i econòmicament sostenible amb 1.000 habitants és impossible.

Proposta

S'ha de determinar quins serveis són els que han de gestionar els consells comarcals, quins els ajuntaments, quins la diputació i quins la Generalitat i fixar el finançament que li correspon a cada servei. A més, com que cada comarca té la seva especificitat, hi ha d'haver una carta de serveis clara i específica per a cada un dels municipis. Alguns dels serveis s'haurien de finançar a través del copagament.

Gironès

Finançament

La situació actual és insostenible. El finançament dels consells comarcals és una assignatura pendent que fa molts anys que s'arrossega al ser tot transferències amb finalitat pròpia que arriben tard.

Competències i serveis

A la comarca del Gironès, els serveis socials, el medi ambient, els tècnics de joventut, les beques o el transport escolar són serveis bàsics. Ara bé, hi ha àrees que es van crear en anys de bonança i que actualment han quedat en un segon terme. Per tant, les competències que s'assignen als consells comarcals s'haurien de marcar segons les demandes dels ajuntaments, entenent la diversitat de cada territori. Perquè un servei funcioni en un municipi petit, també hi ha d'haver una població més gran que sustenti aquest servei. Per això, el llindar dels 1.000 habitants que estableix actualment la llei capgira aquesta situació i desmunta l'equilibri actual.

Proposta

Els consells comarcals haurien de ser el braç executor de les necessitats dels ajuntaments. Partint de la diversitat de cada territori, caldria un programa específic del que ha de fer cada consell comarcal, acompanyant-lo dels diners adequats per finançar aquest servei i la seva gestió. També és cert que no hi ha res gratuït i tot té un cost. Des dels consells comarcals es poden abaratir costos mancomunant serveis. Ara bé, s'ha de posar sobre la taula el copagament d'aquests serveis.

Pla de l'Estany

Finançament

Des de la seva creació, els consells comarcals han estat mancats de finançament i l'actual situació de crisi econòmica ha agreujat la situació a les administracions locals en general però als consells comarcals en particular ja que són una administració amb recursos finalistes. El Consell Comarcal del Pla de l'Estany gestiona la recaptació d'impostos a la comarca i això és una avantatge en aquests moments de falta de recursos. Però a comarques gironines hi ha pocs consells comarcals que ho facin. Només Pla de l'Estany, Ripollès i Selva. Faria falta una llei d'hisendes locals que definís clarament quin són els recursos dels que es pot disposar perquè a part de donar un millor servei, els consells comarcals estarien més ben vistos per la ciutadania i els ajuntaments. Un dels problemes que tenen els consells comarcals, a part de ser una de les administracions més joves que existeixen, és no poder arribar on s'ha d'arribar per falta d'un finançament adequat. L'avantatge és que els consells comarcals s'han acostumat a gestionar els pocs recursos de què disposen, a mancomunar serveis i a oferir-los als municipis, la seva raó de ser.

Competències i serveis

Hi ha competències que són econòmicament viables i d'altres que no ho són. Els serveis que presten els consells comarcals venen donats per delegació de la Generalitat o per necessitat dels ajuntaments. És important que aquesta nova llei de governs locals defineixi clarament les competències que han de prestar els consells comarcals i que siguin viables econòmicament, cosa que ara no passa. També s'ha d'evitar la duplicitat de serveis entre els diferents nivells d'administracions perquè això el ciutadà no ho entén. Hi haurà competències comunes a totes les comarques, com els serveis socials, els serveis tècnics, el medi ambient, el transport i el menjador escolar, i altres específiques de cada comarca. En aquest sentit, el Pla d'Actuació Comarcal es podria fer servir per definir els serveis concrets a cada territori. Aquesta nova llei hauria de concretar el número d'habitants per municipi perquè un servei el gestioni el consell comarcal. Ara bé, l'actual llindar de 1.000 habitants no serà ni eficient ni eficaç perquè hi ha d'haver una certa massa crítica per poder-lo gestionar amb garanties.

Proposta

El finançament dels consells comarcals es podria fer de diferents maneres. Una d'elles és tenir assignat el cost total del servei i de la seva gestió perquè sovint arriba el finançament del servei però no el de la gestió i això provoca que es vagin acumulant dèficits en diferents àrees. Una altra solució és que els consells comarcals tinguessin la capacitat de recaptar els seus propis impostos per autofinançar els serveis. El copagament hauria de ser necessari.

Ripollès

Finançament

El Consell comarcal del Ripollès també recapta impostos i això dóna oxigen. El que està clar és que s'hauria de replantejar l'actual model perquè en aquesta època de crisi s'han fet malabarismes. Els contractes programa que s'han signat amb un pressupost al cap d'uns mesos la Generalitat ha informat que no es poden disposar del cent per cent dels recursos pactats prèviament; altres contractes no s'han signat fins acabar l'any.

Competències i serveis

Els consells comarcals no tenen serveis que sobrin. Els que s'ofereixen són necessaris, des de la recollida de residus fins el transport escolar o els serveis socials. Ara bé, aquesta nova llei de governs locals ha de clarificar què han de fer els consells comarcals i dotar-los amb els recursos necessaris.

Proposta

Una de les solucions que es poden establir per resoldre la manca de finançament és la instauració d'un contracte programa en el qual s'haguessin de justificar unes accions a nivell de la comarca. També és necessari un copagament dels serveis. Les entitats i associacions fan servir els espais públics i no són conscients del que realment costen.

Selva

Finançament

El finançament és la clau de tot. Si no n'hi ha, no podem donar serveis i aquesta és la base dels consells comarcals. S'ha d'estructurar tot nou. Cal assegurar el finançament perquè els consells comarcals són una administració propera al ciutadà.

Competències i serveis

Cada Consell Comarcal s'han creat sobre les necessitats que ha tingut la comarca. No totes les comarques són iguals i les necessitats també són diferents. Per això s'hauria de crear una línia a seguir per tots. La Selva, per exemple, és una comarca plena d'urbanitzacions i això la fa diferent a comarques que tenen les poblacions agrupades. D'altra banda, si no es flexibilitza el llindar de 1.000 habitants que ha marcat la llei no es podran oferir els serveis correctament perquè és necessari el suport de les ciutats grans per servir els petits. Els consells comarcals no generen diners i viuen de les aportacions de la Generalitat o les diputacions. No només hi ha d'haver un bon finançament per oferir serveis dignes, sinó que també s'hauria de premiar la bona gestió.

Proposta

Hi hauria d'haver un copagament dels serveis. Hi ha ciutadans que pensen, per exemple, que les escombraries desapareixen una vegada les treus fora de casa, per art de màgia. Tot té un cost. El ciutadà ha de pagar el menys possible però ha de saber que res és gratuït.

1.5 Comarques de Lleida

Garrigues
Noguera
Pla d'Urgell
Segrià
Segarra
Urgell

Garrigues

Finançament

El Consell Comarcal de les Garrigues és un ens català, prestador de serveis als municipis més rurals, amb ràtios de població petites i només es nodreix de les aportacions dels contractes programa de la Generalitat (despeses justificades), del Fons de Cooperació Local (de lliure disposició) i de les aportacions de la Diputació de Lleida. Amb aquests ingressos el Consell Comarcal paga proveïdors i dinamitza així la comarca. El gran problema del món local i supramunicipal és el finançament i, en aquest sentit, ens situem ben lluny de la realitat europea. En ple segle XXI no es pot deixar de donar serveis que són bàsics. Quan surt una ordre, aquesta hauria d'anar acompanyada d'una dotació pressupostària. L'actual situació de crisi econòmica no hauria de ser una excusa per no obtenir un finançament. Les administracions locals han complert la Llei d'equilibri pressupostari. A partir del 2010 es van començar a retallar pagues i s'han amortitzat places. El que sap més greu és que l'Estat espanyol ha criminalitzat totes aquelles persones que es dediquen al món local. Cal que tothom sàpiga que els presidents dels consells comarcals no cobren per la responsabilitat que tenen. Fins i tot, alguns han renunciat al sou. Vivim en una societat del benestar social i això té uns costos. Els consells comarcals estan fent de bancs pels ajuntaments perquè han de tancar pòlisses a final d'any i també suporten el deute dels contractes programa finalistes.

Competències i serveis

Quan es va aprovar la darrera Llei de desplegament dels serveis socials ja va quedar ben clar que les competències les tenen els consells comarcals en els ajuntaments de fins a 20.000 habitants. Quins serveis són necessaris? Transport escolar, ATM i el desplegament de serveis socials amb l'atenció a la gent gran. Quins són innecessaris? Les gosseres, perquè no tenen dotació pressupostària, i la mobilitat interna. Els ajuntaments i les persones que treballen en municipis de menys de 1.000 habitants treballen amb una immensa gratuïtat i optimitzen recursos (apaguen faroles, posen reguladors de flux per alleugerar factures, etc.) amb l'objectiu d'estalviar.

Proposta

Tots els serveis tenen un preu. La recollida de la brossa té un preu i els ciutadans ens hem d'acostumar que la inversió s'ha de pagar. La clausura dels abocadors també té un preu. A les Garrigues està per sobre dels 500.000 euros. I la postclausura també té un preu.

Noguera

Finançament

O es fa un servei a la carta per a cada comarca o els consells comarcals no se'n sortiran. La Noguera és la comarca més gran de Catalunya. Compta amb 30 municipis però 130 pobles on hi viuen famílies. El Consell Comarcal fa unes 11 rutes de transport escolar que sumen més de 100 quilòmetres. I no només es tracta del transport escolar, sinó també dels tècnics d'arquitectura que s'han de desplaçar pels municipis.

Competències i serveis

El Consell Comarcal de la Noguera té cinc àrees d'actuació: promoció econòmica i turisme, serveis socials, serveis tècnics dels ajuntaments, medi ambient i joventut. Les cinc àrees hi han de ser perquè ho reclamen els ajuntaments. És el ciutadà qui demana els serveis. L'Administració hauria de ser sensible a les necessitats que demanen els ciutadans.

Proposta

Els consells comarcals són una eina de gestionar aquell servei que la Generalitat delega o que l'ajuntament demana. I això o bé ho paga la Generalitat o el ciutadà. Tots els serveis tenen un preu. Ara bé, aquells nuclis rurals de la Noguera, amb dotzenes de pobles amb menys de 50 habitants o amb masies, fan un servei cabdal que és el de mantenir un territori. I si es vol mantenir aquest territori s'hi han d'abocar recursos. Una família que viu en una masia no pot pagar pels serveis que reben, ja sigui el transport escolar o les escombraries. Però s'ha d'atendre igualment perquè s'ha d'entendre que aquella persona, només pel fet de viure en aquest entorn, fa un servei a la societat perquè manté un territori. El ciutadà no pot pagar un servei que retorna a la societat.

Pla d'Urgell

Finançament

Els consells comarcals es troben amb moltes paradoxes. El finançament municipal ja és prou precari però, a més, han anat assumint competències sense finançament. És una llosa inassumible. Cada vegada arriben menys diners i s'ha d'atendre a més persones. Tants els ajuntaments com els consells comarcals fan de bancs quan assumeixen interessos de pòlisses perquè no poden permetre que els proveïdors no cobrin puntualment. Ara bé, s'ha de distingir els ajuntaments dels consells comarcals. Quan un ajuntament fa un pressupost, té uns ingressos i unes despeses. Quan hi havia eufòria econòmica els entraven més diners i permetia no tocar el preu dels serveis que es prestaven. Ara que els ingressos han baixat (no es do-

nen tants permisos d'obres o les subvencions són més reduïdes) automàticament la despesa hi continua sent i s'ha de quadrar el pressupost. Els consells comarcals, en canvi, no tenen capacitat contributiva i, per tant, no poden incrementar taxes.

Competències i serveis

Els consells comarcals busquen optimitzar els recursos mancomunant serveis perquè és impensable que cada ajuntament en pugui disposar de forma individual. A vegades els usuaris no coneixen tots els serveis que s'ofereixen des del Consell Comarcal, com el d'atenció al consumidor. Però mentre hi hagi una problemàtica ciutadana no se'n pot prescindir.

Proposta

S'haurien d'establir uns serveis mínims per a tots els consells comarcals i, en funció de cada comarca, un servei a la carta. Els ciutadans, a més, hauran d'acabar fent un esforç econòmic pels serveis que reben.

Segarra

Finançament

Cal definir el servei que donen els consells comarcals i el seu finançament ja que en aquests moments no poden generar impostos propis.

Competències i serveis

Els consells comarcals no tenen serveis superflus. Cada vegada s'ofereixen serveis més necessaris, com els serveis socials.

Proposta

Els principis dels consells comarcals són la solidaritat i l'equitat. En temps de precarietat econòmica tothom s'hi ha d'implicar, des dels ajuntaments fins a la ciutadania. Tot gratuït no pot ser. Hi hauria d'haver un copagament per no malacostumar els ciutadans, amb alternatives per a qui més ho necessiti. Tampoc hauria de ser impossible gestionar impostos.

Segrià

Finançament

L'economia dels ajuntaments es troba en una situació molt precària i s'ha de fer front als serveis que necessiten els seus veïns. O els presten els municipis o bé els consells comarcals. El problema és que sovint el Parlament aprova una llei i trasllada la competència als ajuntaments sense dotació pressupostària. En el fons, els consells comarcals gestionen el no-res, econòmicament parlant, però en canvi han de gestionar els serveis que ofereixen als ciutadans. En el cas del Segrià, la Diputació de Lleida atorga ajudes d'urgència pel transport o menjadors escolars. Els serveis socials funcionen, però els consells comarcals han de fer l'avançament de les nòmines de les treballadores socials perquè la Generalitat cada vegada enderrereix més els pagaments.

Competències i serveis

Com més petit és un poble més necessitat té de refugiar-se al Consell Comarcal per oferir un servei. Ara bé, no té sentit mantenir serveis, com per exemple les gosseres, mentre hi hagi altres coses més necessàries que no pas els animals.

Proposta

En primer lloc s'hauria de copiar el model italià: un 33% de finançament per als municipis, un 33% per a les autonomies i un 33% per a l'Estat. En segon lloc, tot el que genera una despesa hauria de rebre una compensació. Ara bé, hi ha d'haver solidaritat entre els municipis de cada comarca perquè, quina culpa té algú que viu en una masia si no té allà un institut?

Urgell

Finançament

Els consells comarcals van néixer amb un problema greu: el finançament. I mentre no es resolgui no funcionaran. El Projecte de llei de governs locals de Catalunya ho hauria de reflectir, perquè no té cap sentit endreçar i no reflectir-hi el finançament. En aquests moments, els consells comarcals pateixen moltes dificultats per cobrir les necessitats bàsiques relacionades amb els temes socials, el transport escolar o les llars d'infants. Tenen més serveis que prestar amb menys recursos.

Competències i serveis

Els consells comarcals no han sabut explicar a la ciutadania la funció indispensable que desenvolupen, sobretot en el món rural. Només cal posar alguns exemples del Consell Comarcal de l'Urgell: el tractament de residus i la seva transformació en adob, la gossera municipal, la recollida de la brossa de forma tradicional, els fitosanitaris i les mini deixalleries rurals, la gestió de l'aigua mancomunada a la vall del Corb, etc.

Proposta

No està bé fer una llei de manera centralitzada a Barcelona i després haver-la d'aplicar arreu del territori. No és el mateix un noi que viu en un poble petit i que s'ha de desplaçar deu quilòmetres per anar a l'escola i quedar-s'hi a dinar que aquell que viu a la ciutat. S'ha de buscar l'eina per trobar l'equilibri. També s'hauria d'enviar un missatge a la ciutadania: tots els serveis tenen un preu i s'hauria de trobar la fórmula per aplicar un copagament. Una manera, també, de resoldre la situació financera dels consells comarcals és poder gestionar els impostos.

Els presidents comarcals lleidatans durant la trobada que van fer.

1.6 Camp de Tarragona

Alt Camp
Baix Camp
Baix Penedès
Conca de Barberà
Tarragonès

Alt Camp

Finançament

El finançament és la pedra a la sabata dels consells comarcals. Quan més camines, més mal et fa. Els consells comarcals depenen exclusivament de les transferències de la Generalitat i de les aportacions dels ens locals. S'ha anat creixent en la prestació de serveis, però el problema és que aquesta estructura trontolla quan el finançament arriba tard i malament i no es permet, tampoc, generar recursos propis.

Competències i serveis

A Catalunya existeix una identitat municipal i una altra de comarcal. Cada comarca té unes necessitats diferents i ha de ser aquesta qui marqui els serveis que vol prestar a la ciutadania. Ara bé, hi ha una qüestió que deixa oberta el Projecte de llei de governs locals de Catalunya i que és la fusió voluntària i supressió de municipis petits. Si es perden municipis petits, la comarca també perd la seva identitat. El Consell Comarcal pot oferir serveis a aquests municipis petits amb la mateixa despesa que la de conurbacions més grans, tot i que és evident que la dispersió provoca una despesa superior.

Proposta

Només existeixen dues sortides. Per una banda, la Generalitat hauria de transferir el finançament per a la competència que delega i, també, el cost de la seva gestió. D'altra banda, la llei hauria d'obligar a mancomunar tots aquells serveis que siguin necessaris i possibles i dotar-los d'un finançament adequat i a temps. Si la llei no obliga a això, els consells comarcals es poden trobar que només donen serveis a aquells municipis deficitaris perquè els ajuntaments que no ho són preferiran oferir ells mateixos aquell servei.

Baix Camp

Finançament

El 80% del pressupost d'un consell comarcal és finalista. És a dir, l'ingrés ve determinat per una institució i la despesa també ve determinada per una acció concreta. En aquests darrers anys, el marge de despesa d'entre el 5% i 7% que es podia tenir en els grans convenis referents als serveis socials o a l'ensenyament s'ha vist molt reduït i, per tant, el Consell Comarcal del Baix Camp també es queda sense marge d'actuació. A això se li ha d'afegir que cada vegada és més lent el cobrament de les transferències. Per tant, la situació dels consells comarcals no és només complicada sinó també dramàtica i el fet de buscar una sortida al finançament és un anhel d'existència més que una prioritat.

Competències i serveis

Els consells comarcals, a més de prestar els serveis bàsics, actuen com una empresa de serveis des del moment que es mancomunen i s'ofereixen a tota la comarca. Ara bé, només es poden mancomunar serveis, fins i tot amb altres comarques, sempre que al darrere hi hagi poblacions importants que aportin una quota de solidaritat per a aquelles poblacions o comarques més petites. Un ciutadà de la Conca de Barberà o del Priorat ha de tenir els mateixos serveis que el que viu al Tarragonès o al Baix Camp però han de ser els municipis més grans qui juguin amb aquesta quota de solidaritat amb els consells comarcals.

Proposta

Ha d'existir una cartera de serveis bàsics que han d'oferir tots els consells comarcals.

Baix Penedès

Finançament

Els consells comarcals gestionen els diners que els traspassen altres administracions. Per tant, si el pagament als consells comarcals es fa tard, el servei grinyola.

Competències i serveis

Els consells comarcals tenen el seu sentit com administració propera al ciutadà i prestadora de serveis. Ara bé, és la institució local més pobra i haurà de deixar d'oferir segons quins serveis per una manca de finançament encara que ho sol·licitin els municipis. Un exemple clar d'això és l'oficina d'atenció al consumidor. Es va pressupostar una quantitat per obrir-la i gestionar-la però a l'hora de la veritat ha arribat un finançament molt inferior al pactat. La conseqüència d'això és haver d'acomiadar persones.

Proposta

Hi ha territoris del país que si l'administració no hi aporta diners amb convenis finalistes, en l'àmbit que sigui, són insostenibles. En aquest sentit, els consells comarcals no deixen de ser una administració pont i potser d'aquí a uns anys es tornarien a repetir els problemes actuals d'un pagament dels serveis lent i incorrecte. Una proposta interessant significaria permetre als consells comarcals recaptar i gestionar els impostos existents.

Conca de Barberà

Finançament

El problema més greu dels consells comarcals és el finançament de la gestió. Es pot dotar un servei d'un pressupost però si es retalla la seva gestió la qualitat acaba sent més deficient.

Competències i serveis

A la comarca de la Conca de Barberà s'hi poden trobar diferents problemàtiques. Per una banda, l'envelliment de la població i, per l'altra, l'arribada de moltes persones sense recursos procedents de la ciutat i que necessiten assistents socials, menjadors socials, transport, etc. Pel Consell Comarcal és difícil no ser just, però és evident que no es poden tenir les mateixes avantatges en un poble que en una ciutat. A més de tot això, els consells comarcals hauran de gestionar, a la llarga, serveis com les aigües residuals, els secretaris i tècnics de tots els pobles petits, l'enllumenat públic, el manteniment dels carrers, etc. És molt difícil que cada un dels petits municipis mantinguin una estructura similar. S'haurà de gestionar de forma més global tot i que molts s'hi puguin resistir per una qüestió d'identitat municipal.

Proposta

No hi pot haver un model estàndard per a tothom. El que sembla força clar, però, és que els consells comarcals han de poder comptar amb els municipis més grans per poder oferir serveis a tota la comarca i que siguin rendibles.

Priorat

Finançament

El problema amb el finançament dels consells comarcals arriba per dues bandes. D'un costat, la dependència dels pressupostos de la Generalitat, que suposa un 80% dels ingressos. De l'altra, els serveis delegats estan vinculats a una petició d'una subvenció que moltes vegades no es resolt fins a la segona meitat de l'any, quan els consells comarcals ja han fet la despesa. Seria molt més lògic i eficient que els serveis estiguessin vinculats a partides pressupostaries des de principis d'any, contemplant també les despeses de gestió. A més, hi hauria d'haver diners disponibles per a iniciatives pròpies. S'ha de tenir en compte que el Fons de Cooperació Local no s'ha incrementat des dels inicis dels consells comarcals en la proporció que han pujat els costos reals de personal i de manteniments dels mateixos.

Competències i serveis

És difícil dir quins serveis són necessaris i quins són superflus si tenim en compte que el ciutadà de Gratallops ha de rebre els mateixos serveis que el de Tarragona. El Consell Comarcal del Priorat ja mancomuna serveis quan es presten els serveis socials a 23 municipis, quan es gestiona l'oficina de consum per a 23 municipis, o quan es munta el servei de transport escolar per a 12 municipis. Si aquest és el sentit de la racionalització de la despesa, els consells comarcals ja ho fan, fins i tot amb altres comarques. En el cas del Priorat, per exemple, la gestió dels residus es fa a través d'un consorci amb Ribera d'Ebre i Terra Alta, el que permet uns preus assequibles i un alt índex de selectiva.

Proposta

En primer lloc, la Generalitat hauria de dir quins són els serveis bàsics que han d'oferir totes les comarques. A partir d'aquí caldrien convenis finalistes per a aquells serveis que s'han de prestar d'obligatori compliment, però enlloc de fer-ho a través de subvencions s'hauria de saber a principis d'any la partida que es disposa. Després caldria un finançament per tirar endavant projectes que són importants a nivell comarcal. Un exemple que funciona són els projectes Leader, rendibles i fets des de la proximitat.

Tarragonès

Finançament

El finançament dels consells comarcals és, avui per avui, fictici i impropi, perquè és molt difícil que una administració pública pugui fer uns pressupostos quan sap que més del 80% d'aquests ingressos depenen i venen d'altres administracions. La gran dificultat de generar recursos propis té els consells comarcals lligats de mans i peus perquè els serveis s'han de donar de la mateixa manera que es donaven fins ara, amb el problema que els ingressos no arriben de la mateixa manera. I això provoca que els consells comarcals hagin de donar constantment la cara davant de proveïdors, empreses i persones que volen cobrar i no poden perquè no hi ha diners. Pot ser molt legítim elaborar una llei de l'administració pública que defineixi quines són les competències dels consells comarcals, però si aquesta llei no va acompanyada d'una llei complementària de finançament estarà abocada al fracàs perquè els consells comarcals acabaran només assumint els serveis residuals que no vol ningú perquè són deficitaris. Per tant, l'única solució és que es reglamenti molt bé el cost de cada servei i quines són les fonts d'ingressos per a la realització d'aquests serveis.

Competències i serveis

Algú ha fet algun estudi del què un ajuntament hauria de pagar si assumís els serveis d'assistents socials, arquitectes, etc. que ofereix el Consell Comarcal? Totes les lleis de règim local apunten que el futur és mancomunar serveis i és precisament això el que fan els consells comarcals. Evidentment, en temps de bonança econòmica hi ha hagut estructures que s'han fet més grosses, però els consells comarcals han anat eliminant aquests serveis secundaris, reestructurant i prioritzant determinats serveis. Al Consell Comarcal del Tarragonès s'han eliminat tots els serveis on hi havia duplicitats amb altres administracions.

Proposta

Hi ha d'haver uns serveis comuns que prestin totes les comarques, com benestar social i ensenyament, però després hi ha serveis que per a una comarca seran necessaris i per a una altra no. Per tant, hi hauria d'haver subvencions finalistes per a tots els serveis bàsics i comuns i, després, que cada comarca decideixi quins altres serveis són necessaris i quins no o quins sectors cal potenciar més o menys per impulsar més el propi territori. Això no es pot fer amb convenis finalistes.

1.7 Terres de l'Ebre

Baix Ebre
Montsià
Ribera d'Ebre
Terra Alta

Baix Ebre

Finançament

Els consells comarcals són administracions locals de caràcter supramunicipal molt consolidades. A conseqüència d'un mal finançament donen una sensació de provisionalitat que no és de rebut.

Competències i serveis

Els consells comarcals accepten tots els encàrrecs de gestió de delegació de competències. Ara bé, s'ha de marcar una escala de prioritats: si els consells comarcals tinguessin un finançament no afectat, possiblement enlloc de reduir els recursos econòmics afectats d'aquells serveis que són imprescindibles, es podrien destinar recursos d'aquests serveis menys prioritaris als més prioritaris. Ara per ara no es pot blindar el que és essencial i necessari.

Proposta

Si es parla dels serveis bàsics essencials que presten els consells comarcals no s'haurien de tenir convenis de delegació afectats i renovables any a any, com funciona actualment, sinó que hi hauria d'haver una llei d'organització comarcal que vinculi un finançament propi pels consells comarcals. També seria necessari que els consells comarcals tinguessin una participació en la capacitat fiscal de la Generalitat o dels ajuntaments. No es poden aplicar impostos, però sí taxes públiques per copagaments de serveis no essencials i que no comportin una desigualtat d'oportunitats entre ciutadans.

Montsià

Finançament

Els serveis que es presten per part dels consells comarcals són imprescindibles per a la ciutadania. Són serveis socials bàsics, sobretot en un moment de crisi econòmica com l'actual. Com es finança tot això? El 80% dels ingressos dels consells comarcals són finalistes i davant el retard en el pagament se'n ressent la qualitat del servei. A aquest problema s'hi afegeix el de tresoreria. El Consell Comarcal del Montsià ha patit molt aquests tres darrers anys. Les administracions superiors han comunicat quin era el finançament que es rebria per a les beques menjador, el transport escolar, la gestió de les depuradores, etc., però els diners no han arribat.

Competències i serveis

El que dóna més sentit als consells comarcals és el fet de mancomunar les competències municipals. Aquí hi han ajudat els ajuntaments perquè han avançat pagaments en moments de dificultats de tresoreria. No existeixen serveis prescindibles. Quan un municipi té un problema, al primer lloc on acudeix és al Consell Comarcal. Aquest és el paper principal que ha de jugar el Consell Comarcal: pensar en els pobles petits perquè hi hagi un cert equilibri. Per tant, s'ha de prestar un servei generalitzat a la comarca pels municipis petits.

Proposta

L'horitzó més adequat seria una participació en els recursos de les administracions superiors.

Ribera d'Ebre

Finançament

Els consells comarcals tenen moltes competències derivades amb un finançament finalista cada vegada més insuficient. La Ribera d'Ebre ha estat capaç d'aconseguir uns convenis amb les centrals nuclears i amb l'abocador de residus sòlids urbans i industrials assimilables a urbans que permeten obtenir uns recursos extraordinaris per fer accions que altres consells comarcals no poden fer. Si no fos per això, es patiria més del que es pateix.

Competències i serveis

El Consell Comarcal de Ribera d'Ebre ha anat perdent plomes pel camí i a dia d'avui no queda cap servei prescindible. S'assumeixen totes les competències transferides molt més enllà de les obligacions que es tenen, posant imaginació per assumir altres qüestions que no són transferides ni són competència del Consell Comarcal. Per exemple, les entitats culturals i esportives de Ribera d'Ebre demanen ajuda al Consell Comarcal. L'any passat no se'ls va poder donar res, però aquest any s'ha creat una petita partida per ajudar-los. El Consell Comarcal no té la competència ni la obligació, però ho ha de fer, si pot.

Proposta

El finançament de les entitats públiques hauria de ser en base a allò que són capaces de fer. Si s'universalitza el finançament de tots els consells comarcals i es converteix en finalista com fins ara, els consells comarcals seran màquines burocràtiques que funcionaran amb la mateixa inèrcia i que no evolucionaran mai. En canvi, si aquests ingressos són en base a un treball, a una innovació, a uns èxits aconseguits, això estimularà la classe política que mana els consells comarcals per posar damunt de la taula noves idees. S'ha de creure en la competència sana i en la competitivitat entre ens. A més, els consells comarcals haurien de tenir una participació en

els ingressos de la Generalitat i els ajuntaments, que són qui tenen capacitat contributiva. Els consells comarcals han demostrat de manera sobrada que són bons gestors dels diners públics. Una mostra és que no hi ha cap Consell Comarcal ni ajuntament endeutat més enllà dels límits del sentit comú.

Terra Alta

Finançament

Durant aquests darrers 25 anys, els consells comarcals han sabut aglutinar totes les necessitats del territori i donar-hi resposta patint de forma sistemàtica un problema de finançament. Cada vegada s'han de cobrir més necessitats i, per aconseguir-ho, caldria un finançament regulat.

Competències i serveis

Tot el que gestiona el Consell Comarcal de la Terra Alta és bàsic i imprescindible. Si els consells comarcals són l'instrument que ha fet que tots els ciutadans tinguin els mateixos serveis arreu de Catalunya, si és un instrument vàlid i s'ha consolidat, s'ha de garantir que aquests serveis continuïn en el futur. I, en aquest sentit, no es pot estar pendent de contractes, convenis o de si arribaran els diners o no. Si els consells comarcals han de garantir uns serveis socials, el transport escolar, etc. perquè els municipis no poden gestionar-los per ells mateixos, aleshores s'hauria de garantir un finançament constant per a aquests serveis.

Proposta

Els consells comarcals haurien de tenir capacitat contributiva, amb una fórmula que no afectés el terreny municipal. Possiblement una opció seria que els impostos que recapten les diputacions repercutissin directament en els consells comarcals i així no caldria que aquests diners fessin segons quines voltes.

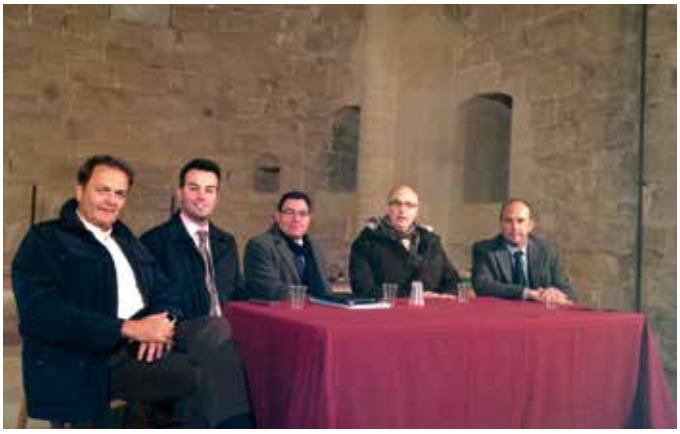

Els presidents de les comarques de les Terres de l'Ebre.

Alt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès Oriental. Alt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix

VINCIU

25 ANYS

VINT·I·CINC ANYS

ACM Fòrum Comarcal

Fòrum Comarcal

Alt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès OrientalAlt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona. Pallars Jussà. Pallars Sobirà. Pla d'Urgell. Pla de l'Estany. Priorat. Ribera d'Ebre. Ripollès. Segarra. Segrià. La Selva. Solsonès. Tarragonès. Terra Alta. Urgell. Conselh Generau d'Aran. Vallès Occidental. Vallès Oriental Alt Camp. Alt Empordà. Alt Penedès. Alt Urgell. Alta Ribagorça. Anoia. Bages. Baix Camp. Baix Ebre. Baix Empordà. Baix Llobregat. Baix Penedès. Barcelonès. Berguedà. Cerdanya. Conca de Barberà. Garraf. Garrigues. Garrotxa. Gironès. Maresme. Montsià. Noguera. Osona.